

2. ÖĞRENCİ KURULTAYI

6 Kasım 2106 Ankara

ODTÜ Mimarlık Amfisi

TMMOB
Şehir Plancıları Odası

İletişim:
TMMOB Şehir Plancıları Odası Genel Merkezi
Atatürk Bulvarı No: 219 K: 2 D: 7
Kavaklıdere - Ankara
Tel: 0312 417 87 70
Faks: 0312 417 90 55
e-posta: spo@spo.org.tr
www.spo.org.tr

Yayına Hazırlık
Ender İplikçi - İlker Onur Özdemir - Ayhan Erdoğan - Murat Yıldız

Grafik ve Baskıya Hazırlık
Leda Ajans
M. Gürbüz Fehim

Baskı
Aydan Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Alinteri Bulvarı 3364. Sk. No: 4
Ostim - Ankara - 312 354 46 27

ISBN: **978-605-01-1079-1**

Ankara, Ekim 2017

İçindekiler

Açılış Konuşmaları	7
Cihat Baluken	
Emre Sevim	
Orhan Sarıaltun	
1. OTURUM	13
Şehircilik Öğrencilerinin Eğitim Sürecinde Karşılaştıkları Sorunlar	
Oturma Yönetmeni: Uğur Bayrak	
Şehircilik Öğrencilerinin Eğitim Sürecinde	
Karşılaştıkları Sorunlar Anketi Raporu	
TMMOB Şehir Plancıları Odası	
Ankara Şube Öğrenci Komisyonu	
2. OTURUM	45
Şehircilik Eğitiminde Ekoller	
Oturma Yönetmeni: Uğur Bayrak	
Elif Dila Ergenekon	
Duygu Kalkanlı	
Neriman Erol	
3. OTURUM	65
TMMOB ŞPO Öğrenci Komisyonları Tanıtımı	
Oturma Yönetmeni: Deniz Kimyon	
4. OTURUM	85
Forum ve Sonuçların Değerlendirilmesi	
Oturma Yönetmeni : Murat Yıldız	
2. ÖĞRENCİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ	105

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI
2. ÖĞRENCİ KURULTAYI
6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

AÇILIŞ KONUŞMALARI

Cihat Baluken

Çankaya Üniversitesi

Türkiye'nin dört bir tarafından aramıza katılan ve öğrenci kurultayına katılım gösteren tüm öğrenci arkadaşlarımıza, şehir ve bölge planlama öğrencilerine hoş geldiniz diyorum.

Bildiğiniz gibi, belki de önceden duyduğunuz gibi, ilki 2009 senesinde gerçekleşen öğrenci kurultayının ikincisini düzenliyoruz. 2009 yılından günümüze, gerek ülkenin politik, ekonomik, sosyal yapısında, gerekse meslek alanımızda birçok değişiklik oldu. Bunların hepsi de bizleri etkileyen faktörlerdi. Son dönemde, özellikle son yıllarda, Türkiye'de kötüye giden politik koşullar ve sosyal anlamda artan ayrışma ve kutuplaşma hepimizi derinden etkileyen faktörlerin başında geliyor. Özellikle yine son dönemlerde, politik, ekonomik, sosyal bütün oyunların, senaryoların ve ilişkilerin kentler üzerinden geliştiğini çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu bakımdan, özellikle son yıllarda yok olan, birçok insanın ölümüne, işkence görmesine ve insanlık suçu işlenmesine şahit olan kentler maalesef haritadan silinecek duruma geldi. Bu, Ortadoğu'da çok daha önceden yaşanan bir durum ama maalesef son yıllarda ülkemizde de olağan bir durum haline geldi. Bu ifadeleri 15 Temmuz'a kadar sadece belli başlı kentler için söylemek geçerli olabilirdi, ama büyük kentlerde yaşayan insanlar da darbe girişimiyle bunu çok net hissedebilmiştir.

Tabii, bu süreçte politik durum da çok kötü bir noktaya evrildi. Başta yerel siyasetçiler, siyasetle uğraşan il düzeyinde yöneticiler gözaltına alınıp tutuklanmayla karşı karşıya kaldılar ve birçok belediye başkanı, belediye görevlisi, kent konseyi belediye meclisi üyesi bu şekilde belki de etkisiz hale getirilmeye çalışıldı. Bunun yanı sıra, yine çok yakın bir sürede milletvekillerinin silahlı saldırı düzeyinde saldırı ve baskılarla karşı karşıya kaldığına; yine son günlerde genel merkezlerin tutulup milletvekillerinin, yüz binlerce oy almış insanların temsilcilerinin cezaevlerine gönderildiğine şahit olduk. Bunun yanı sıra, medya organları, gazeteler, son olarak Cumhuriyet gazetesi, belki de Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir baskıyla karşı karşıya. Yazarlar, çizerler, köşe yazarları, gazeteciler, muhabirler, gazete yöneticileri, medya yöneticileri, televizyon kanalları ve bunların çalışanları, emekçileri çok ciddi baskı altında kaldılar ve aslında birçok alanda kamuda yapılan ihraçlarla birlikte ekmeklerine dokunuldu. Gerçekten

sadece içeride değil, dünyada da çok karamsar bir tablonun oluşmasında etkili oldu diyebiliriz.

Tabii, bu baskıların ve saldırıların bir de akademi boyutu en başından beri süregeldi. Başta Barış İçin Akademisyenler olmak üzere birçok akademisyen, aslında özgür düşüncesini paylaşabileceği ortamlarda, üniversitelerde, üniversitelerden ihraç edildiler, atıldılar, kimisi cezaevine girdi, kimisi ülkesini terk etmek zorunda kaldı ve akademi de bu kötü koşullardan payını aldı diyebiliriz rahatlıkla.

Bu karamsar tablo daha da uzatılabilir; ama bunu uzatmak yerine, belki de geleceğe dair bir-iki cümle de söylemek gerekiyor.

Tarihin bize kanıtladığı bazı şeyler var; bunları göstermekle kalmıyor, kanıtıyor da aynı zamanda. Bunlardan en önemlisi, gençlerin ve öğrencilerin, bu tarz kötü politik ve sosyal değişimlerin olduğu dönemlerde öncü rol üstlenmesi ve toplumdaki değişimin en ön saflarında yer alması olmuştur. Bu bakımdan, belki bugün için bunun en net göstergelerinden biri, OHAL olmasına rağmen, bugün burada Kurultay yapıyor oluşumuzdur ve düşüncelerimizi paylaşabiliyor oluşumuzdur. Bu da geleceğin şekillenmesinde bizim için en önemli çıkarımlardan biridir diye düşünüyorum.

Öğrenci İnisyatifi adına bir giriş konuşması gerçekleştirdim. İsmim Cihat Baluken; Çankaya Üniversitesinden.

Hepinize tekrar hoş geldiniz diyorum. Katılımınız, burada hem izleyici olarak, hem de katılımcı olarak göstereceğiniz emek için şimdiden hepinize teşekkür ediyorum geldiğiniz yol için. Umarım, çok güzel anılarla, tecrübelerle, deneyimlerle bulunduğunuz üniversitelere, okullara dönüp, katılmayan arkadaşlara da bunu anlattırsınız ve güzel anılar elde edersiniz.

Hepinize teşekkür ederim.

Emre Sevim

TMMOB Şehir Plancıları Odası Ankara Şube Yönetim Kurulu Başkanı

Merhabalar arkadaşlar. Hepimiz hoş geldik.

Odamızın Ankara Şube Başkanlığı görevini yürütüyorum.

Cihat arkadaşımız biraz karamsar bir tabloda söz etti. Hepimiz bu karamsarlığın içinde yaşıyoruz maalesef. Ama ben kendi adıma, açıkçası, gençlikten, “Bu karamsarlığı yırtacağız” şeklinde bir dirayet konuşmasından daha çok haz aldım; onu belirtmek isterim.

Arkadaşlar; ben 2012 ODTÜ mezunuyum. Ankara’da gerçekleşen 1. Kurultayda öğrenciydim ve ODTÜ adına sunuşu gerçekleştirdim. O Kurultayda çok ciddi tartışmalar olmuştu ve aslında o tartışmalarda yoğunlaştığımız alan, öğrenci komisyonlarının kurulması meselesiydi, buna yönelik karar alınması meselesiydi. Uzun tartışmalar sonucunda bu karar alındı, öğrenci komisyonları kuruldu; fakat komisyonların kurulma aşaması sadece bu kararla gerçekleşmedi, bir irade sonucu gerçekleşti ve o gün o kurultaya katılan kadrolar bugün odamızın genel merkezinde ve şubelerinde yönetimleri ele aldılar. 3. Kurultayda da muhtemelen buraya katılan öğrenci arkadaşlar iradelerini ortaya koyarak bizlerden devralacaklar bu bayrağı diyebilirim.

Dediğimiz gibi, ülke zor günlerden geçiyor, mesleğimiz bu zor günlerden nasibini alıyor, kentlerimiz hakeza daha fazla nasibini alıyor. Biz şehir plancıları olarak mesleğimize, ülkeye ve kentlerimize sahip çıkmak için bir araya geliyoruz, örgütleniyoruz ve tek örgütlü gücümüz olan Şehir Plancıları Odası’nda bunu gerçekleştiriyoruz.

İlk kurultayda öğrenci inisiyatifi adına Fuat arkadaşımız açılış konuşmasını yapmıştı. Belki tanışacaksınız kendisiyle. Daha umutlu bir açılış konuşmasıydı; onu belirtmek isterim. Açılış konuşmasını şu cümlelerle bitirmişti: “Sizleri, çağdaş, ilerici, devrimci, demokrat ve yurtsever duygularıyla selamlıyorum” diye bitirmişti. Bu, sadece bir ajitasyon değildi arkadaşlar; onu belirtmek isterim. Bunlar aslında şehir plancılarının üstlenmesi gereken görevlerdir. Bir şehir plancısı muhakkak ve muhakkak çağdaş olmak zorundadır, çağdışı uygulamalara karşı durmak zorundadır fikren ve fiiliyatta

onu gerçekleştirmek zorundadır. Örneğin, “Bu tarihi eseri inşa edeceğiz” şeklinde bir cümle çağdışı bir cümledir; mantıksız, irrasyonel bir cümledir, çağın ötesinden bir yapıyı getirmeye çalışan bir cümledir. Hakeza zaten mantıksızlığından kaynaklı anlatım bozukluğuna da girer.

Bir şehir plancısı muhakkak ilerici olmalıdır, fikriyatta ve fiiliyatta gericiliğe karşı durmalıdır, çağın gerekliliklerini bilmelidir; toplumu, kentleri ilerletmek adına, mesleği ilerletmek adına ilerici tavrından vazgeçmemelidir. Bir şehir plancısı muhakkak ve muhakkak devrimci olmalıdır. Çünkü biliyorsunuz, mesleğimiz, kentlerimiz bazı noktalarda kriz hallerinde olabiliyor ki, bugün de dünyamızda bir krizle karşı karşıyayız. Bu kriz anlarında şehir plancısı devrimci tavrını takınarak, mesleğimizi ve kentlerimizi bir adım ileriye taşımak zorundadır.

Bir şehir plancısı demokrat olmalıdır arkadaşlar. Burada bahsettiğimiz demokrasi, 4-5 yılda bir sandıkta kullandığımız hakkımız, egemenlerin demokrasisi değildir. Bir şehir plancısı, gecekondusunu savunmaya çalışan Ayşe teyzenin yanında olmalıdır, HES'lere karşı doğasını savunmaya çalışan Ali amcanın yanında olmalıdır. Demokratlığı buradan gelmelidir şehir plancısının. Halkla birlikte omuz omuza, gerektiğinde sokağa çıkarak, toplumsal kesimlerle bir arada olarak demokratlığını ortaya koymalıdır. Bu, mesleğin gerekliliklerinden biridir. Bir şehir plancısı yurtsever olmalıdır. Yurdunu, doğasını, hayvanını, dağını taşıyıp sevmek durumundadır. Buradaki yurtseverlik, kuru milliyetçilikten ibaret değildir. Bir şehir plancısı yaşadığı dünyayı korumak zorundadır. Sürdürülebilir çevre diye sürekli bahsediyoruz. Buradan gelmelidir şehir plancısının yurtseverliği.

Bu misyonu elimize almalıyız, bu görevleri elimize almalıyız ve yürütmeliyiz arkadaşlar. Bugünkü tartışmaların da bu çerçevede verimli geçmesini diliyorum.

Sizleri, çağdaş, ilerici, devrimci, demokrat ve yurtsever duygularıyla selamlıyorum. Sağ olun, var olun geldiğiniz için.

Orhan Sarıaltun

TMMOB Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu Başkanı

Merhaba arkadaşlar.

Öncelikle bu dönemki yönetim kurulunun başkanı olarak, bu 2. Öğrenci Kurultayı'nı gerçekleştiriyor olmaktan -ki, gecikmeli bir programdır bu- mutlu olduğumu belirtmek isterim yönetim kurulu adına.

Bir diğer mutluluğum da, uzun yıllardır yönetimlerin hedeflediği bir şeydi. Bugün fuayede özellikle onu gözlemlemeye çalıştım; birçoğunuzla bugünden önce tanıştığımı fark ettim. Bu, son dönemki yönetimlerin hepsinin bir hedefiydi. Çünkü Şehir Plancıları Odası'nın bütün kurullarında tartışılan çok net bir şey vardı; herkesin, bütün üyelerin, bütün yöneticilerin rahatsızlığını duyduğu eğitimdeki gidişat. Hem temel eğitim, hem de üniversitelerimizdeki eğitimin gidişatı hepimizi çokça rahatsız ediyordu. Bu açığı kapatmak için, Şehir Plancıları Odası kendisine hedef koydu; öğrencilere daha erken ulaşmak, öğrencilerimizle daha erken tanışmak ve Şehir Plancıları Odası yönetimlerinin, bugün ve dünkü bütün yönetimlerin hedef koyduğu ve çizgisinden hiçbir zaman şaşmadığı, emekten, barıştan, demokrasiden yana, toplumsal yarar doğrultusunda, kamusalıkları öne çıkartan çizgisinin gelecek nesillere tesliminde bu çizginin bozulmaması hedefiydi. Diğer taraftan da, bugünkü yozlaşmış demokrasimizi, bugünkü yozlaşmış yönetimlerimiz, idarecilerimiz aslında bu noktaya getirirken -bir anda olmuş bir şey değil- kademe kademe bu noktaya geldik. Bunun ilk adımları da maalesef bu eğitimdeki yozlaşmadan başladı. Sanayi kuruluşları açar gibi üniversiteler açtılar maalesef. Çeşitli küçük yerleşmelerin esnaflarının sıkıntılarını da çözmek amaçlı üniversiteler, bölümler kuruldu. Şehir planlama mesleği de bundan nasibini aldı. Çok sayıda bölüm açıldı, son derece yetersiz kadrolarla açıldı. Bu sıkıntıları hiç suçu olmayan sizler yaşıyorsunuz maalesef.

Dolayısıyla buradaki açıkları kapatmak için, Şehir Plancıları Odası gibi sizlerin özellikle profesyonelliğe geçtiğinizde temel örgütünüz olan bu örgütlenme, bu eğitimdeki açığı kapatmak için elinden gelenin fazlasını yapmak durumundaydı. Bir diğeri de tabii ki sizlere düşüyordu; bu açılan kapıda Şehir Plancıları Odası'na destek olup bu örgütlenmenin içinde yer alarak, hem eğitimdeki açıklarınızı kapatabilme şansını yakalamak, hem de Şehir Plancıları Odası'nın geleceğini inşa etmek için, bu

odanın toplum yararını önceleyen, emekten, demokrasiden, barıştan yana çizgisini teslim alıp yürütmeniz içindi. Bu bakımdan, daha bir bu kadar daha geleceğini bildiğim -ki, çoğu yolda- öğrencilerimizle bir arada olmaktan çok mutlu olduğumu tekrar belirtiyorum. Şehir Plancıları Odası'nın geleceğinin emin ellerde olacağını gözlemliyorum. Bu kurultayın başarılı geçmesini diliyorum.

Teşekkür ederim. Sağolun.

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI

2. ÖĞRENCİ KURULTAYI

6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

1. OTURUM

**ŞEHİRCİLİK ÖĞRENCİLERİNİN
EĞİTİM SÜRECİNDE KARŞILAŞTIKLARI
SORUNLAR**

Uğur Bayrak

TMMOB Şehir Plancıları Odası İzmir Şube Yönetim Kurulu İkinci Başkanı

Merhaba arkadaşlar.

Öncelikle, bu oturumlar ve kurultay için emeği geçen Genel Merkez, Ankara Şube ve ODTÜ Şehir Bölge Planlama Bölümü'ne teşekkür ediyorum. Genel Başkanımız, Ankara Şube Başkanımız ve Öğrenci İnişiyatifi için konuşan Cihat arkadaşımızın da belirttiği gibi, ülkemiz hem siyasi olarak, hem de eğitim olarak maalesef kötü bir sürecin içerisinde girmiş durumda; fakat Emre'nin de dediği gibi, biz hiçbir zaman için umutsuz olmuyoruz. Umudumuz, düşlerimiz aslında geleceğimiz için var.

Bu konularla ilgili de tabii, bilginin sadece ezbere dayalı sistem üzerinden gerçekleşmesi eğitimi de yozlaştırıyor. Bu noktada tabii, bizim bilgiyi üretebilmemiz gerekiyor ve doğru bilgiyi yanlış bilginin önünde savunabilmemiz gerekiyor. Bu konularla ilgili Ankara Şubesi Öğrenci Komisyonu tarafından hazırlanan anket çalışması var; öğrenci arkadaşlarımız bu anketlerin sonuçlarını değerlendirecek. ODTÜ'den Tunca Beril Başaran, Çankaya Üniversitesi'nden Cihat Baluken ve Gazi Üniversitesi'nden Ege İmren'i davet ediyorum.

ŞEHİRCİLİK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM SÜRECİNDE KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR ANKETİ RAPORU

TMMOB Şehir Plancıları Odası
Ankara Şube Öğrenci Komisyonu

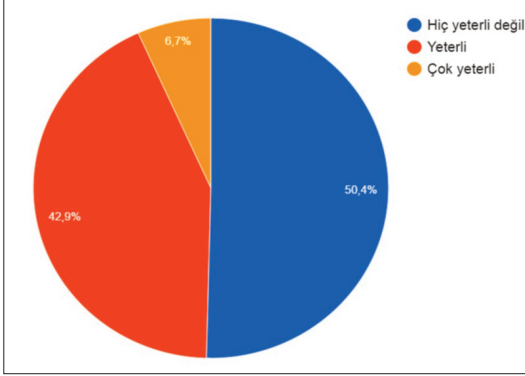
Türkiye genelinde, Şehir ve Bölge Planlama öğrencilerinin eğitim sürecinde yaşadıkları sorunların tespit edilmesi için internet üzerinden yapılan detaylı anketin sonuçları aşağıda verilmiştir. Fiziksel olanaklar, eğitim kadrosu, maddi olanaklar ve oda ile ilişkiler şeklinde temel başlıklara ayrılarak incelenen şehircilik eğitimi, kolokyumun ana teması ile ilişkilendirilerek aktarılmıştır. Verilen metnin kapsamı, 2. Öğrenci Kurultayı'ndaki birinci oturumda sunulmuştur.

FİZİKSEL OLANAKLAR

Şehir ve Bölge Planlama eğitimi belirli şartların karşılanmasını gerektiren türde bir eğitim sürecidir. Bu nedenle eğitimin yapıldığı meknlarda fiziksel olanakların yeterli olması önem taşımaktadır. Farklı illerden 22 üniversitede yer alan Şehir ve Bölge Planlama bölümlerinin fiziksel olanakları, planlama öğrencileri arasında sıklıkta gündemde olan konulardan biri haline gelmiştir. Son yıllarda açılan birçok Planlama bölümüyle birlikte maalesef birçok planlama öğrencisi fiziksel olanakların yetersizliğinden bahsetmektedir. Geçmişe oldukça eskiye dayanan kimi üniversitelerde ise kapasitenin üzerinde öğrenci kabulü gerçekleştiği yönünde iddialar fiziksel olanakların yetersiz kalmasına temel oluşturan sebepler arasında yer almıştır.

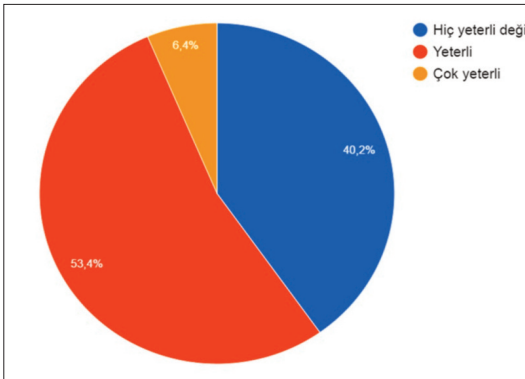
Fiziksel olanaklar bölümünün ilk sorusuna bakıldığı zaman, fakülte binasının şehircilik eğitimi için yeterli olup olmadığı sorulduğu soruda, ortalama olarak 625 katılımcının yarısının “Hiç yeterli değil” cevabını verdiğini görmekteyiz. Bu cevabı vermiş olan öne çıkan üniversiteler ise, Amasya Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Cumhuriyet, Çankaya, Dokuz Eylül, Erciyes, Gazi, KTÜ, Kırklareli, Pamukkale, Selçuk ve Süleyman Demirel üniversiteleri olarak sıralanmaktadır. Bu üniversitelerde okumakta olan Planlama öğrencileri %50 ve üzeri oranla soruya ‘hiç yeterli değil’ cevabını vermişlerdir. Buradan çıkarımla, bu üniversitelerin hem kampüslerinin hem

de bölüm binalarındaki donanımların ve binanın kendisinin eğitim için yeterli olmadığı görüşü ön plana çıkmaktadır.

Grafik 1. Fakülte binanızın Şehircilik Eğitimi için yeterli fiziksel şartlara sahip olduğunu düşünüyor musunuz?

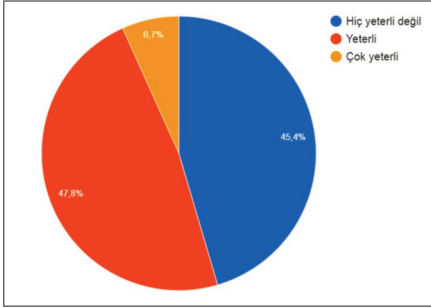
İkinci soru stüdyo çalışmaları esnasında yeterli altyapı ve ekipman olmasını sorgulayan soru olmuştur. Tüm katılımcıların %53'ü yeterli cevap verirken %40 ise hiç yeterli değil cevabını vermiştir. %40 düzeyinde hiç yeterli değil cevabı çarpıcı ve ciddi bir sorunun varlığını vurgulamaktadır. Amasya Üniversitesi, Atatürk, Cumhuriyet, Çankaya, Dokuz Eylül, Gazi, Kırklareli, Pamukkale, Selçuk ve Süleyman Demirel Üniversitesi yüzde 50 ve üzeri bir oranla atölye için yeterli altyapı ve ekipmanın bulunmadığını belirtmiştir.

Grafik 2. Atölye-proje dersleriniz için çalışma alanınızda yeterli altyapı ve ekipman bulunuyor mu?

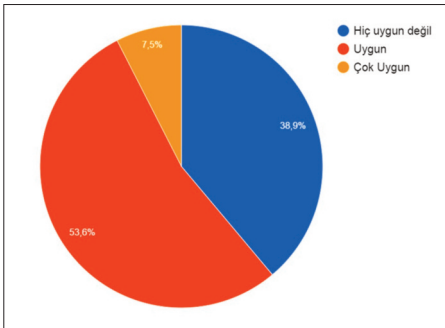
Üçüncü soru katılımcılara fakülte içerisinde yeterli derslik olup olmadığını yönelmektedir. Aşağıdaki grafikte görüldüğü üzere katılımcıların %47'si bu soruya

yeterli cevabını vermiştir. Ancak bu rakama çok yakın olacak şekilde katılımcıların %40'ı hiç yeterli değil cevabını vermiştir. Bu bakıma fakülteler içerisinde yeterli derslik olup olmadığına dair önemli sorunların yaşandığı gözlemlenmektedir. Amasya Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Cumhuriyet Üniversitesi, Çankaya, Dokuz Eylül, Erciyes, Gazi, KTÜ, Kırklareli, Pamukkale, Selçuk, Süleyman Demirel ve Necmettin Erbakan Üniversitesi, “Yeterli derslik var mı?” sorusuna yüzde 50 ve üzeri oranla “Hiç yeterli değil” cevabını veriyor.

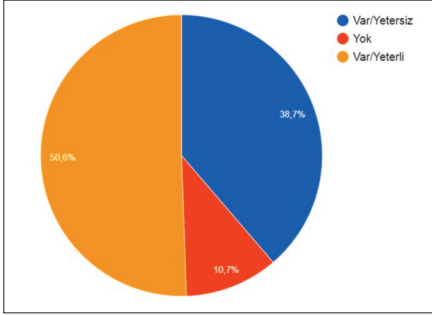
Grafik 3. Fakültenizde yeterli sayıda derslik var mı?

Fakültenin ısınma, temizlik vb. şartları öğrenciler açısından önem taşıyan bir diğer konu. Bunun en önemli nedeni ise planlama öğrencilerinin ders saatleri içerisinde ve dışarısında günlerinin önemli bölümlerini stüdyo ve fakülte içerisinde geçirebilmeleridir. Dördüncü soruda bu şartlar uygun mudur? diye sorulduğunda %53 uygun cevabını görmekteyiz. Ama Amasya Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Cumhuriyet, Çankaya, Dokuz Eylül, Erciyes, Gazi, Kırklareli, Pamukkale, Selçuk, Süleyman Demirel, Necmettin Erbakan, Mimar Sinan Üniversiteleri yüzde 50 ve üzeri bir oranla bu şartların proje çalışmaları için hiç uygun olmadığını belirtmişlerdir. Bu durum ciddi bir problemi ortaya çıkarmaya yeterli bir veri olarak düşünülmektedir.

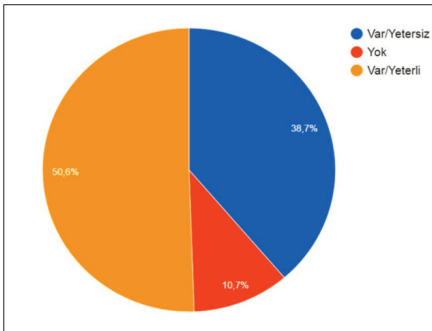
Grafik 4. Fakültenizin şartları (ısınma, hijyen vb.) proje çalışmaları için uygun mu?

Grafik 5’te de görülmek üzere, fakültelerde yeme-içme olanaklarını sorgulamak amacıyla hazırlanan soruya yaklaşık olarak katılımcıların yarısı var ve yeterli cevaplarını vermişlerdir. Geri kalan katılımcılar ise yok ya da var ama yetersiz cevaplarını vererek çok temel bir ihtiyaç olan yeme-içme olanaklarının nemli bir sorun alanı olduklarını vurgulamışlardır.

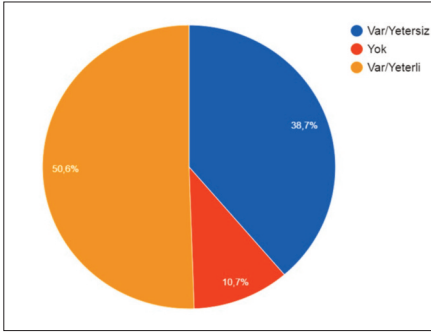
Grafik 5. Fakültede bulunduğunuz süre içerisinde yeme içme olanaklarınız var mı? Var ise yeterli mi?

Kırtasiye, ozalit kullanımları stüdyo çalışmalarında bulunurken, öğrencilerin sık kullandığı mekanlardan biridir. Fakülte içinde böyle bir imkânın bulunması, aslında burada bulunan planlama öğrencilerinin tümünün isteği olacaktır. Çok zorluk yaşayanların olduğunu öğrenciler arasında geçen diyaloglardan bilmekteyiz. Projeleri için çok uzağa gidip ozalit ihtiyacını gidermek zorunda olan öğrenciler bulunmaktadır. Aşağıda Grafik 6’da bu duruma yönelik bir soruda, “Yok” cevabının yine yüzde 30 olduğunu görmekteyiz. Yani ciddi bir probleme işaret etmektedir. Yüzde 45’lik bir “Var” cevabı olumlu değerlendirilmektedir. Yine yüzde 25 de “Var” cevabını vermiş oluyor. Amasya Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Cumhuriyet, Çankaya, Pamukkale ve Süleyman Demirel yoğunluklu olarak “Yok” cevabını veren üniversiteler arasında yer almışlardır.

Grafik 6. Fakültede bulunduğunuz süre içerisinde yeme içme olanaklarınız var mı? Var ise yeterli mi?

Bütün disiplinlerde olduğu gibi, şehir planlama mesleğinde ve eğitiminde de teknoloji önemli bir girdi haline gelmektedir. Yapılan işler ve projeler artık dijital ortamda yapılmaya başlanmıştır. O nedenle teknoloji sorusu da güzel bir gösterge olacak diye düşünmekteyiz. Aşağıdaki Grafik 7’ den de anlaşılacağı üzere katılımcıların yüzde 58 ‘i çok ciddi bir rakam olarak “Var, ama sınırlı” cevabını vermiştir. Yüzde 18 “Yok” demekle birlikte ve yüzde 22 de bu soruya “Evet, var ve uygun” cevabı vermişlerdir. Yüzde 50 ve üzeri bir seviyede var ve uygun cevabı veren üniversiteler, Erciyes, İTÜ, İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü ve ODTÜ olarak geçmektedirler. Her dört üniversitenin de daha köklü üniversiteler oldukları kayda değer bir gösterge olmuştur ve verilen cevaplar nedeniyle teknolojik altyapı bakımından yeterli olduklarını görebilmekteyiz.

Grafik 7. Öğrencilerin kullanımına açık teknolojik olanaklarınız var mı?

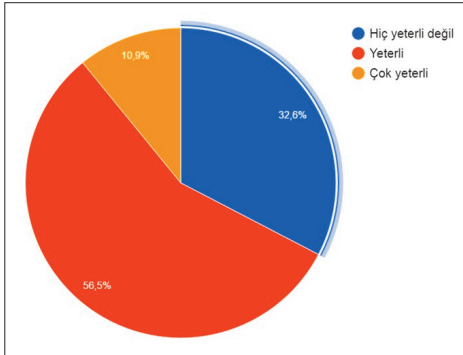
Aşağıda verilen Grafik 8’e bakıldığı takdirde, genel ortalamanın yüzde 25’i saat 20.00’ye kadar kullanabildiklerini belirtmişlerdir. Genel olarak saat 17.00-17.30 gibi stüdyo dersinin bittiği düşünülürse, kısa bir süre olduğu değerlendirilmektedir. Katılımcıların yüzde 41’i, stüdyoları sürekli olarak kullanabildiğini belirtmektedir. “Yalnızca ders saatlerinde” cevabı veren katılımcılar azımsanmayacak bir seviyede olmakla birlikte yüzde 22 olarak gerçekleşmiştir. 12.00’ye kadar stüdyo kullanıldığını belirten yüzde 11’lik bir oran görülmektedir. Hangi amaçlar içerisinde stüdyoların kullanıldığına baktığımızda ise, en yüksek verilen cevabın stüdyolarda stüdyo çalışmaları olduğunu görmekteyiz. Daha sonra ise atölyelerde başka dersler için yapılan çalışmalar ikinci önemli verilen cevap olarak görülmektedir. Dönem içi etkinlikler de önemini korumuştur.

2. EĞİTİM KADROSU

Planlama eğitiminin, diğer eğitimlerden ayrıştığı nokta fiziksel gereksinimlerin yansısı eğitici konumundakilerle geçirilen çift yönlü eğitim sürecidir. Kısaca açıklamak gerekirse atölye ve teorik dersler dâhil, öğretici konumundakinin öğrenciyi bilgilendirme süreci tek yönlü değildir, bilgi süreci ve takibinde öğrencinin emeği, bilginin işlenmesi, ardından bu işlenen bilgiye dair geri dönüt alınması olarak birikerek ilerleyen bir süreçtir. Bunun en açık örneğini olarak atölyede geçirilen zaman ve iletişim süreçleri oluşturmaktadır. Haftalık 16 saate varan atölye dersleri ve bunlara ek teorik dersler vb., tüm bu süreç genel olarak ele alındığında hem öğrenim hem eğitim bileşenlerinin oluşturduğu denge oldukça kırılgan olup, öğrencilerin eğitim süreçlerine dahil olmasıyla güçlenebilecektir.

Bu noktada yukarıda bahsi geçen süreç göz önüne alındığında, akademik kadronun yeterliliği ve erişilebilirliğinin yanında öğrencinin fikirleri ve izlenimleri de oldukça önemlidir. Bu sebeple öğrenciler tarafından yapılan anketin bu bölümü, eğitim kadrosunun yeterliliklerine ek olarak öğrencilerin izlenimlerini de içermektedir.

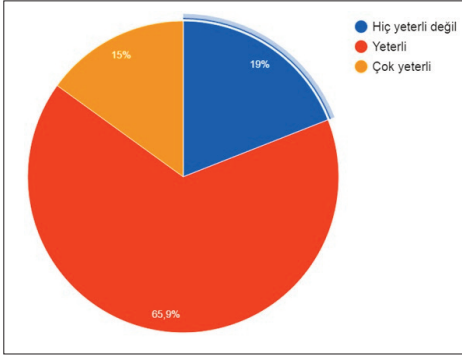
“Bölümümüzde yeterli sayıda öğretim görevlisine sahip olduğumuzu düşünüyor musunuz?” sorusu %56,5 oranında olumlu cevap almış olup olumsuz yanıtlar Mersin, İstanbul Teknik, Gazi ve Mimar Sinan Üniversitelerinde yoğunlaşmıştır ve öğretim kadrosunun yeterlilik düzeylerinin zayıf olduğu belirtilmiştir.

Grafik 8. Bölümünüzde yeterli sayıda öğretim görevlisine sahip olduğunuzu düşünüyor musunuz?

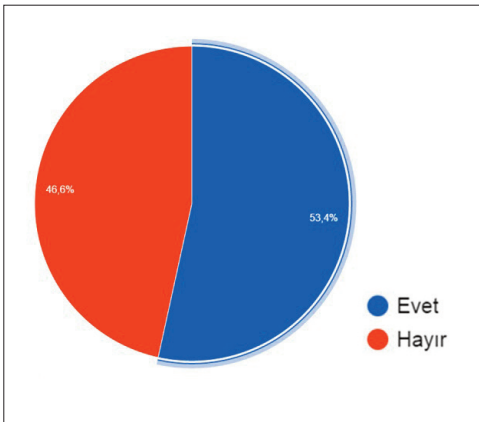
Öğretim kadrosunun yeterliliğinin yanı sıra, yetkinliği de önem taşımaktadır. Bu kapsamda öğrencilere “Bölümde ders veren öğretim görevlilerinin eğitimimiz için gerekli ve yeterli düzeyde olduğunu düşünüyor musunuz?” sorusu yönlendirilmiştir; %80 oranında yeterli bulunurken Cumhuriyet Üniversitesi öğrencileri öğretim kadrosunun yetkinliğini zayıf olarak nitelendirmiştir. Üniversite dışından gelen öğretim

elemanları %53 oranında olup, aynı zamanda kamu özel sektörde çalışmaktadırlar. Öğretim elemanlarının çalıştıkları kurumların niteliği yaptıkları işler ve dolayısıyla öğretileri teorik ve uygulamadaki yaklaşımları geleceğin plancıları için örnek teşkil etmektedir. Bu sebeple, üniversite dışından eğitime katılan kadro seçilirken, eğitim geçmişininse ek olarak uygulamada planlama ve etik değerlerini gözetmesi kriteri aranmalıdır.

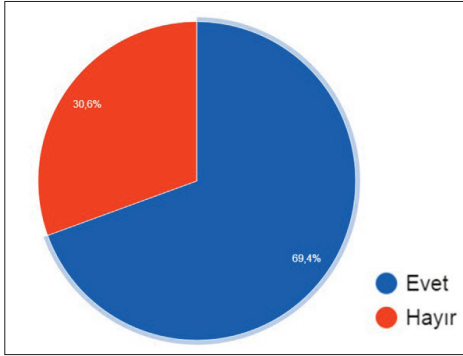
Grafik 9. Bölümünüzde ders veren öğretim görevlilerinin eğitiminiz için gerekli ve yeterli düzeyde olduğunu düşünüyor musunuz?

Bölümdeki öğretim elemanların yetkinliğinin yanı sıra erişilebilirliği de oldukça önemlidir. Grafik 9 ve Grafik 10 birlikte değerlendirildiğinde birebir ilişkilerdeki tablo olumlu gözükürken, üniversitelerin %30'dan fazlasında öğretim elemanlarına erişimin oldukça kısıtlı olduğu görülmüştür. Bu tablonun gözlemlendiği üniversitelerde özellikle yarı zamanlı – üniversite dışından öğretim elemanlarının çoğunlukta olması etkili olmuştur.

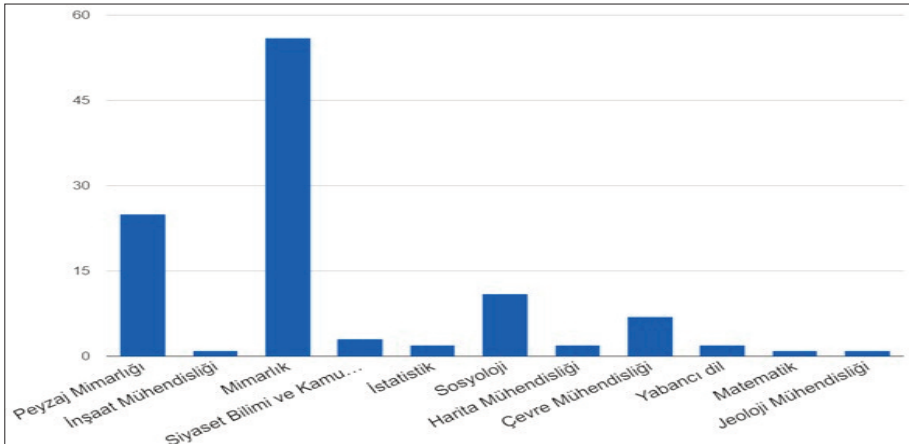
Grafik 10. Üniversite dışından öğretim elemanları derslerde yer alıyor mu?

Birçok alandan beslenen planlama eğitimi zorunlu ve seçmeli derslerin çeşitliliğinden faydalanır, farklı disiplinlerden alınan dersler aynı zamanda mesleğin çok yönlülüğü desteklemektedir. Grafik 11'de açıkça görülüyor ki planlama öğrencilerinin yarıdan fazlası mimarlık, peyzaj mimarlığı ve sosyoloji yoğunlukta olmak üzere farklı disiplinlerden ders alabiliyor. Ancak, Tablo 1'de de belirtildiği üzere, bölüm zorunlu ve seçmeli derslerine ek olarak teknik ve yazılım dersleri, teorik dersler, mimarlık ve görsel tasarım, mesleki pratik ve etik, sunum ve anlatım teknikleri, yabancı dil, siyaset bilimi ve kamu yönetimi, uygulamalı dersler, mühendislik, ekonomi, sosyal bilimler ve sanat tarihi vb. derslerin seçmeli ders programına dahil edilmesi öğrenciler tarafından faydalı ve gerekli bulunuyor.

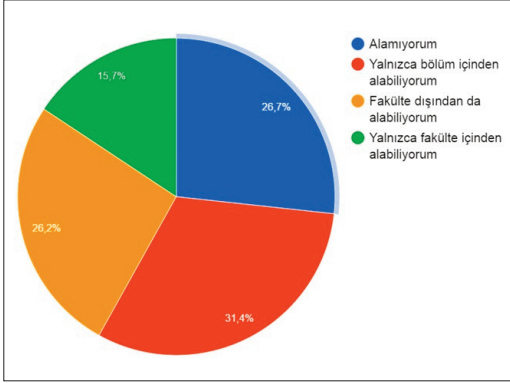

Grafik 11. Zorunlu ve seçmeli dersleriniz kapsamında farklı disiplinlerden hocalardan ders alabiliyor musunuz?

Tablo 1. Hangi disiplinlerden hocalardan ders alıyorsunuz?

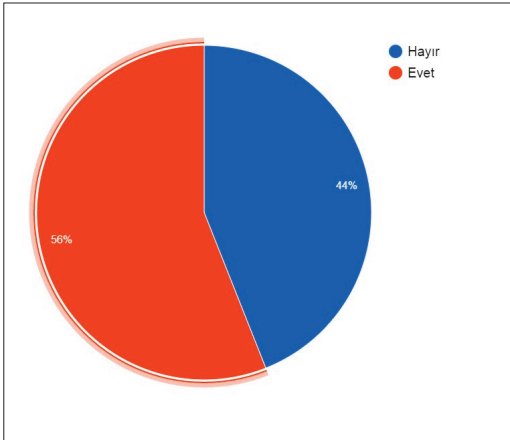

Öğrencilerin ilgi duydukları alanlarda ders alabilmeleri, bireysel gelişimi desteklerken benzer bir şekilde eğitim motivasyonunu da arttırmaktadır. Konuyla ilgili olarak “İlgi duyduğunuz alanlarda fakülte içinden ve fakülte dışından seçmeli dersler alabiliyor musunuz?” sorusu ankette yer almıştır. Özellikle Amasya Üniversitesi, Cumhuriyet Üniversitesi ve Kırklareli Üniversitesinde alamıyorum cevabını verenler çoğunlukta, öğrencilerin %16’sı sadece fakülte içi dersleri alabildiği belirtmiştir.

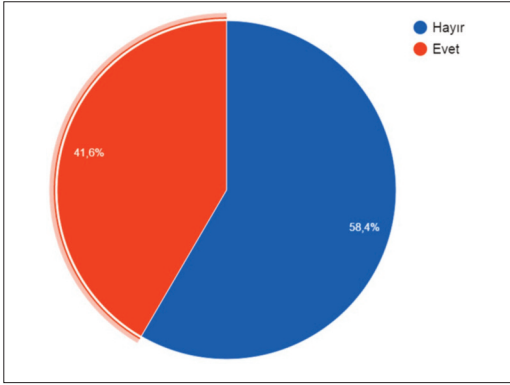
Grafik 12. İlgi duyduğunuz alanlarda fakülte içinden ve fakülte dışından seçmeli dersler alabiliyor musunuz?

Eğitim içeriğine devam edersek, öğrencilerin tasarım, altyapı, ulaşım, politika gibi konularda uzmanlaşma (modül) olanakları bulunup bulunmadığı sorulduğunda Grafik 13 ‘te ortaya çıkan tablo gösteriyor ki, üniversitelerin yarısında öğrenciler yatkın olduğu konulara göre ders alabiliyor.

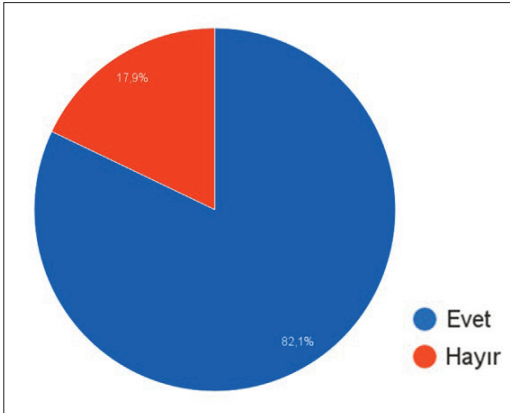
Grafik 13. Derslerde tasarım, politika, altyapı, ulaşım gibi konularda uzmanlaşma olanağınız var mı?

Ancak aşağıda verilen Grafik 14 ile birlikte ele aldığımızda üniversitelerin yarısından fazlasında bu uzmanlıkları proje derslerinde uygulama olanağı bulunmuyor. Seçmeli ders, ders seçme ortak değerlendirildiğinde sadece fakülte içinden alınabilen derslerin uygulamalı olarak proje derslerinde kullanılmadığı sonucuna varılabilir. Bu uygulamada öğrencilerin tek tipteştirilmiş eğitimden uzak, yatkınlıklarına ve ilgi alanlarına göre çalışabilmesi esastan yola çıkarak eğitim sürecindeki motivasyonu ve niteliği arttığı söylenebilir, dolayısıyla tüm üniversitelerde yaygınlaşması gerekmektedir.

Grafik 14. Stüdyolarda uzmanlaşma alanlarınıza göre çalışabiliyor musunuz? (Kentsel tasarım, Ulaşım, Politika, Ekonomi vb.)

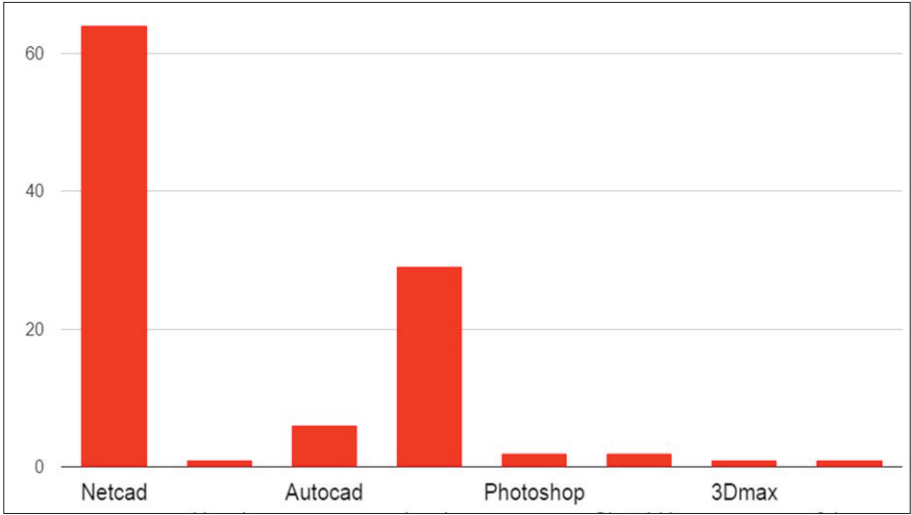
Atölye derslerinin çizim öncelikli olduğunu göz önünde bulundurursak, teknik bilgi özellikle bilgisayar programlarının kolaylaştırıcı bir faktör olarak önemli bir rol oynamaktadır.

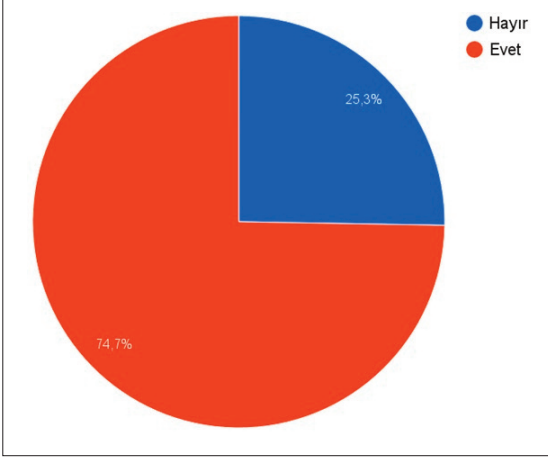
Grafik 15. Bilgisayar programı içerikli ders alıyor musunuz?

'Bilgisayar programı içerikli ders alıyor musunuz – Hangi programları öğreniyorsunuz?' sorusuna dair Grafik 15'te de görüleceği üzere Üniversitelerin %80'den fazlası teknik eğitime önem verirken çoğunlukla çizim programları eğitimi vermekte. Bu tablo mezun planlıların çizim yetenekleri üst seviyedeysen görsel anlatımda sıkıntı yaşamalarını açıklamaktadır. Görsel anlatım, hem öğrenci için bir kendini anlatma aracıysen aynı zamanda yapılan projenin anlaşılabilirliği katılım ve fikir alma süreçlerini doğrudan etkilemektedir. Üniversitelerde görsel ifadeyi güçlendirici ders olanaklarının sunulması bu sebeple önemlidir. Öte yandan öğrencilere, Hangi programların derslerini almanın eğitim süreci açısından faydalı olacağı sorulduğunda, kurumsal projelerde daha çok kullanılan çizim programları talep görmektedir.

Tablo 2. Hangi programların derslerini almak eğitim süreciniz açısından faydalı olurdu?

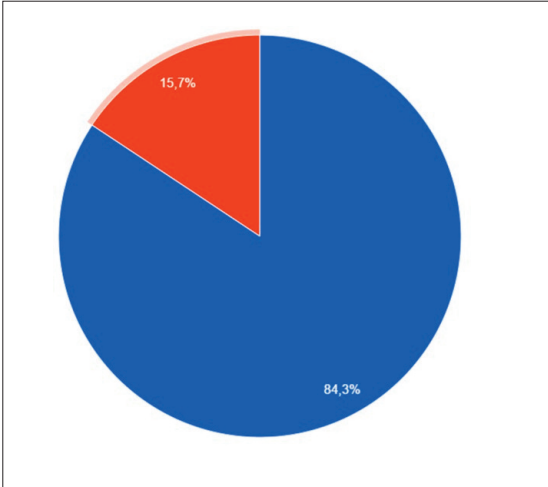

Bahsedilen programların çoğu proje dersleri için etkin bir şekilde kullanılabilirken, Süleyman Demirel Üniversitesi, Selçuk Üniversitesi, Amasya Üniversitesi'nde atölye dersleri için el çizimine öncelik verilmektedir.

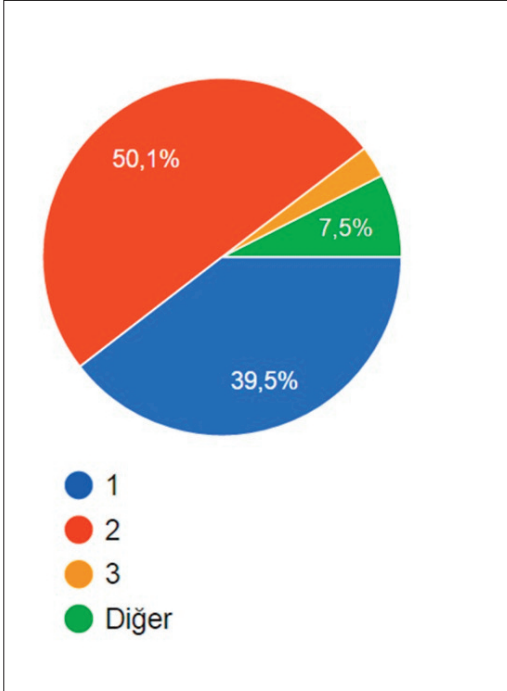
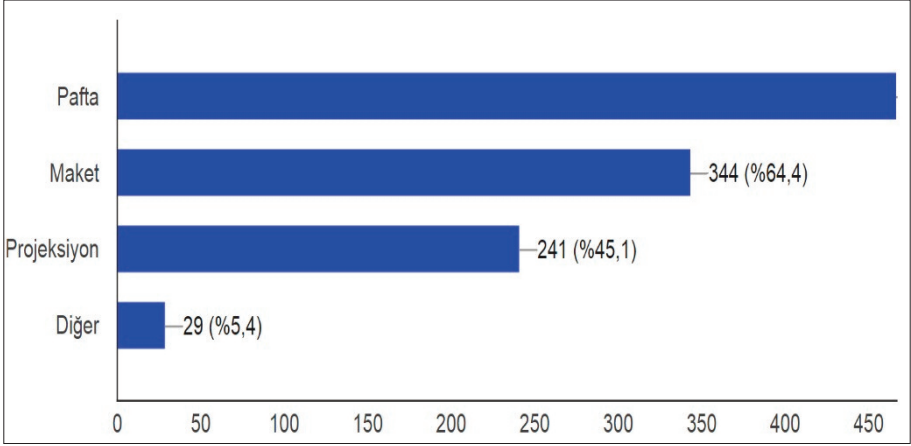

Grafik 16. Bilgisayar programlarını atölye derslerinizde kullanabiliyor musunuz?

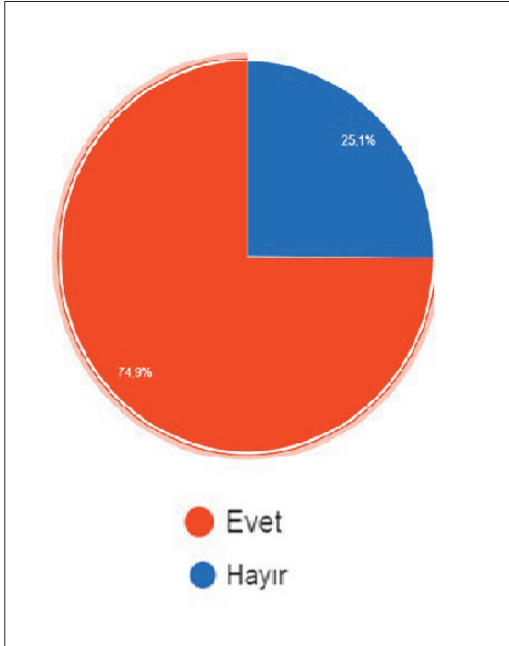
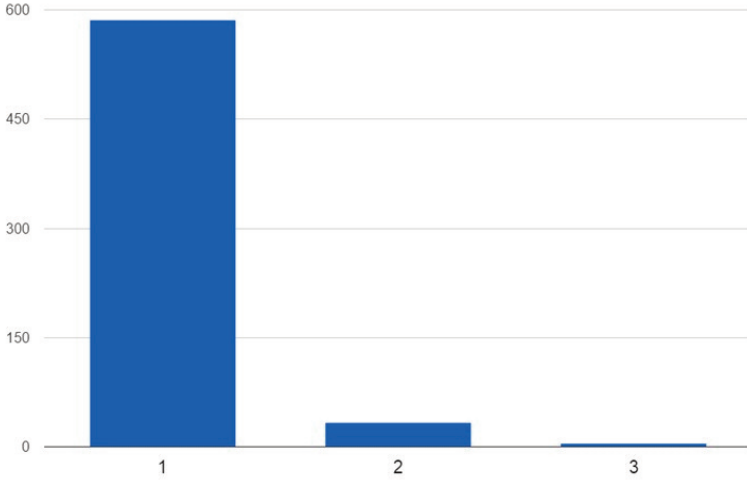
Öğrenciler olarak, bu tercihin doğrudan akademisyenlere bırakılması öğrenciler açısından eğitim sürecini zorlaştırmaktadır, sonuç olarak tercih öğrencilere bırakılmalıdır. Buna ek olarak jüri sunumları biz öğrenciler için zaten oldukça zor geçerken, önceden belirlenmiş düzendeki sunum tekniklerinin (maket-pafta) çeşitlendirilmesi ve öğrencinin tercihine bırakılması, fikirsel sürecin daha etkin aktarılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda üniversitelerin çoğunluğunda farklı yöntemler kullanılabilir.

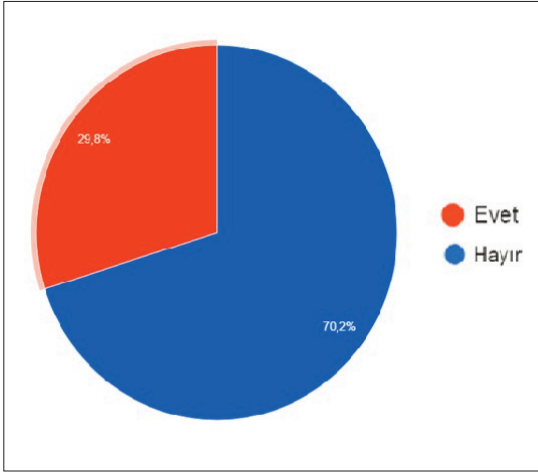
Grafik 17. Jüri sunumlarınızda farklı yöntemleri bir arada kullanabiliyor musunuz?

Tablo 3. Hangi yöntemleri kullanıyorsunuz?**Grafik 18.** Yıl içinde kaç tane teknik gezi yapıyorsunuz?

Tablo 4. Aynı dönem içinde kaç şehir çalışıyorsunuz?

Grafik 19. Bölümünüz çift anadal/yandal programlarına olarak sağlıyor mu?

Grafik 20. Açılan kontenjanlar yeterli mi?

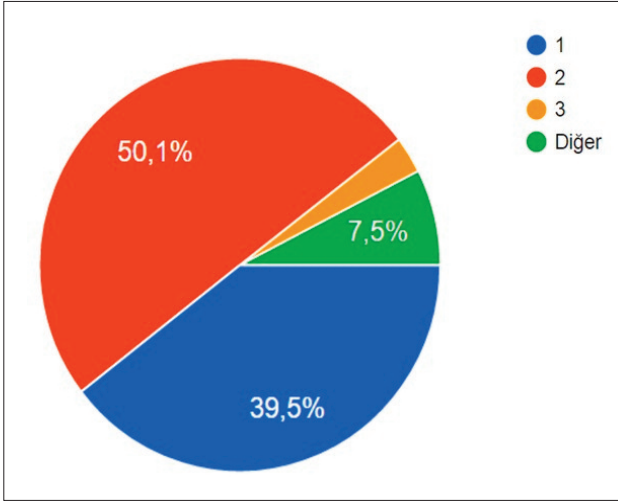
Çift ana dal ve yan dal olanakları incelendiğinde, üniversitelerin %75'nin yönetmelik dâhilinde olanak sağladığı belirtilirken, Çankaya ve Süleyman Demirel Üniversiteleri haricinde bu programların uygulama aşamasında (ders yükü ve ders saydırma) problemlerin olduğu ve açılan kontenjanların özellikle Süleyman Demirel Üniversitesi ve Çankaya Üniversitesi'nde yeterli bulunmadığı anket sonuçlarında gözlemlenmiştir.

3. MADDİ OLANAKLAR

Planlama eğitimi üniversitelerdeki diğer birçok lisans eğitimiyle karşılaştırıldığında maddi yükümlülüğü oldukça fazla olan bir bölümdür. Gerek yıl içinde yapılan zorunlu teknik gezi masrafları gerekse stüdyo dersleri için edinilmesi gereken malzemeler öğrencileri zorlamaktadır.

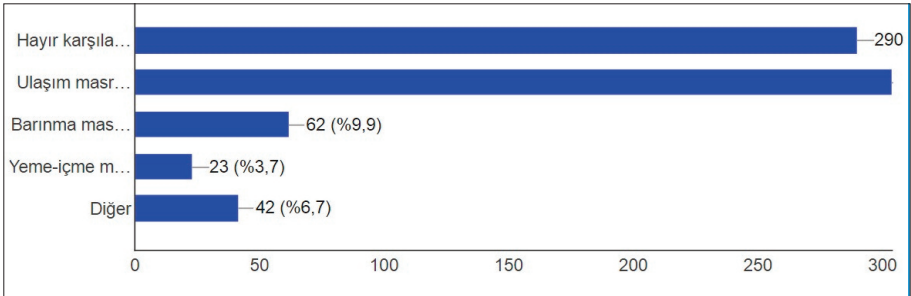
Şehir ve Bölge Planlama eğitimi veren 22 farklı üniversite içerisinde kimi üniversiteler öğrencisinin teknik gezi masraflarını (ulaşım, barınma, yeme-içme masrafları gibi) karşılarken kimi üniversiteler de öğrencilerine malzeme teminine katkı sağlayacak kırtasiye bursu imkânı sağlamaktadır.

Maddi olanaklar bölümünün ilk sorusu olan ve birçok üniversitede zorunlu hale getirilmiş teknik gezilerin yıl içerisinde kaç defa gerçekleştirildiğidir. 625 üniversite öğrencisinin %50'si yıl içerisinde okullarında 2 kere teknik gezi yapıldığını cevaplarken %39'luk kısım ise yıl içerisinde 1 kere teknik yaptıklarını belirtmişlerdir.

Grafik 21. Aynı dönemde kaç şehir çalışıyorsunuz?

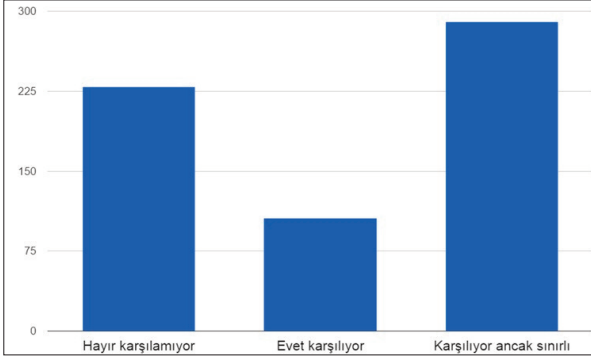
İkinci soru güz ve bahar yarıyıllarında gerçekleşen bu teknik geziler için üniversiteniz, fakülteniz veya bölüm öğretim üyeleriniz bu teknik gezi masraflarını karşılayıp karşılayamadığı ile ilgilidir. 625 öğrenciden 290 öğrenci bu zorunlu olan teknik gezi masraflarının okul tarafından karşılanmadığını, 208 öğrenci yalnızca ulaşım masraflarının karşılandığını, 62 öğrenci ise yalnızca barınma masraflarının karşılandığını belirtmişlerdir.

Grafik 22. Teknik gezi masraflarınız okul tarafından karşılanıyor mu? Evet ise hangileri karşılanıyor?

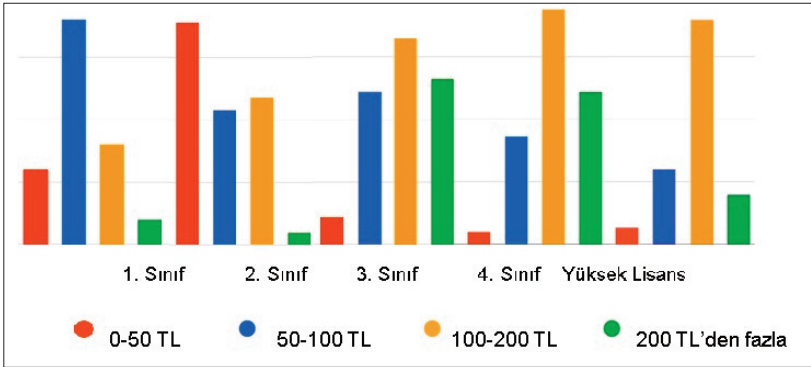
Üçüncü soruda planlama eğitimi içerisinde alınması gereken temel derslerden olan stüdyo derslerinde bu teknik gezisi yapılan çalışma alanıyla ilgili mevcut verilere (hâlihazır harita, analiz verileri vs.) erişimin belli bir ücret karşılığında mı sağlandığı

yoksa bölümün yardımcı olup olmadığını yöneltilmektedir. Bu soruya ise 625 planlama öğrencisinden yarısına yakını bölümün bu mevcut verilerin bir kısmını karşıladığını belirtirken 225 planlama öğrencisi bölümün veri temininde hiçbir yardımda bulunmadığını belirtmiştir.

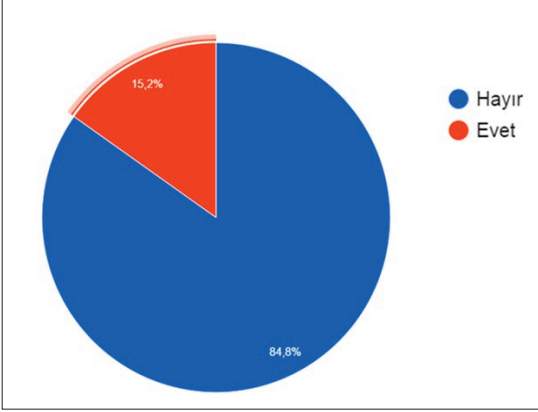
Grafik 23. Stüdyo dersleriniz kapsamında çalışılan alanla ilgili mevcut verilere erişiminizi bölümünüz yardımcı oluyor mu?

Şehir ve Bölge Planlama eğitimindeki maddi sorunlara baktığımızda belki de en temel problem aylık harcadığımız kırtasiye masraflarıdır. Stüdyo derslerinin yoğunluğuna ve teslim zamanlarına göre miktarı değişiklik gösterse de kırtasiye harcamalarımız süreklilik göstermektedir. Maddi olanaklar bölümünün dördüncü sorusunda katılımcılara bu aylık kırtasiye masraflarının ne kadar olduğu sorulmuştur. Bu soru planlama eğitiminin her senesinde farklılık gösterse de verilen cevaplar doğrultusunda harcamaların çoğu 4. Sınıfta, harcamaların kısmen az olduğu zaman ise 1. Sınıfta gerçekleşmektedir.

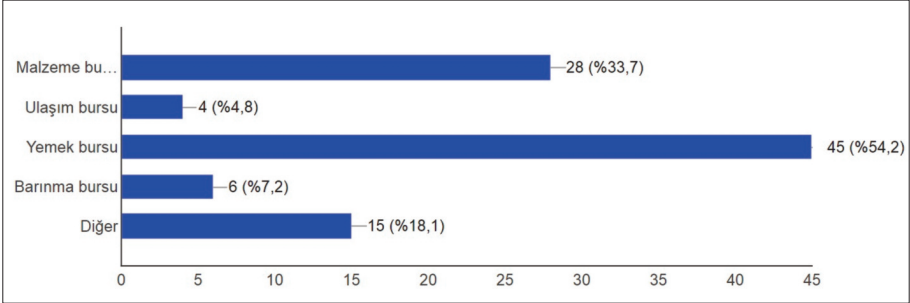

Grafik 24. Aylık ortalama kırtasiye masrafınız kaç TL?

Maddi olanaklar bölümündeki beşinci soru katılımcılara fakülteniz içerisinde sağlanan burs imkânı olup olmadığını yöneltmiştir. Bu soruya %84'lük kısım fakülteniz böyle bir burs imkânı tanımadığını işaretlerken ODTÜ öğrencilerinin de büyük çoğunluğunun bulunduğu %16'lık kısım ise fakültenin kendilerine burs imkânı tanıdığını seçeneğini işaretlemiştir. Bu %16'lık kısım içinde de %54'lük dilim bu bursun yemek bursu olduğunu belirtirken, bu sıralamayı %33'lük dilimle malzeme bursu izlemektedir.

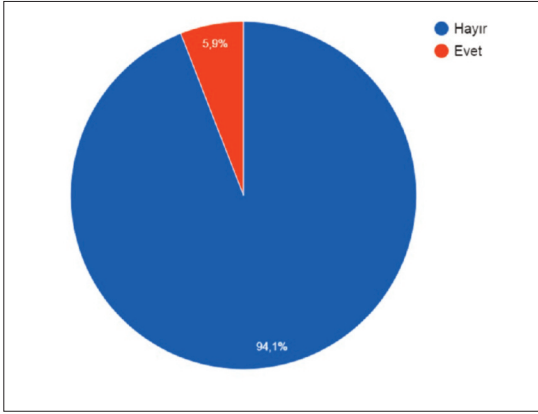

Grafik 25. Fakülte özelinde burs imkanınız var mı?

Grafik 26. Hangi burslara sahipsiniz?

Maddi olanaklar bölümündeki son soruda ise 625 öğrenciye planlama eğitiminin önemli bir parçasını oluşturan ve aynı zamanda birçok üniversitede zorunlu kabul edilen kamu ve özel stajların yapıldığı takdirde kurumlar tarafından öğrenciye belli bir ücret verip vermediği sorulmuştur. Önemli bir pay olan öğrencilerin %94'lük kısmı zorunlu stajlardan ücret almadıklarını belirtmişlerdir.

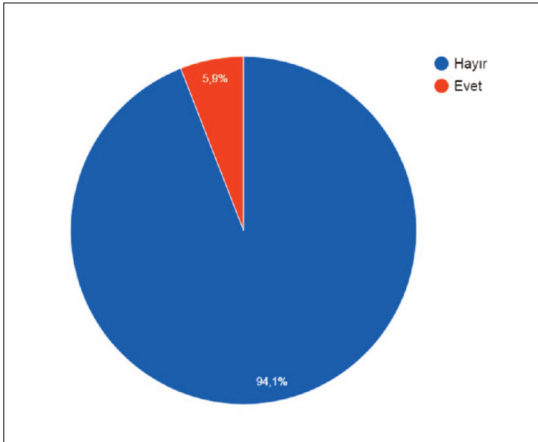

Grafik 27. Bölümünüzün yapılmasını zorunlu tuttuğu stajlarınızdan ücret alıyor musunuz?

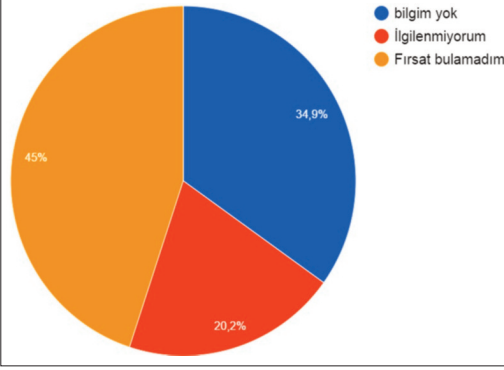
4. ODA İLE İLİŞKİLER

Şehir ve Bölge Planlama eğitimi ve sonrasındaki çalışma hayatında da önemli bir yeri olan Şehir Plancılar Odası'yla kurulan bağın temeli şüphesiz ki öğrenciyken oluşmaktadır. Bu nedenle öğrenci anket değerlendirmesinin en son bölümü Şehir Plancıları Odası ile ilgili ilişkilere ayrılmıştır.

Bu bölümün ilk sorusu odayla ilişkinin temelini oluşturan Plancılar Odası'na üye misiniz sorusudur. Bu soruya maalesef ki 625 öğrenciden %94'ü üye değilim cevabını vermiştir. Odaya neden üye olmadığınız sorusuna ise %45'lik kısım 'fırsat bulamadım' derken, %35'lik kısım oda hakkında bilgi sahibi değilim cevabını vermiştir.

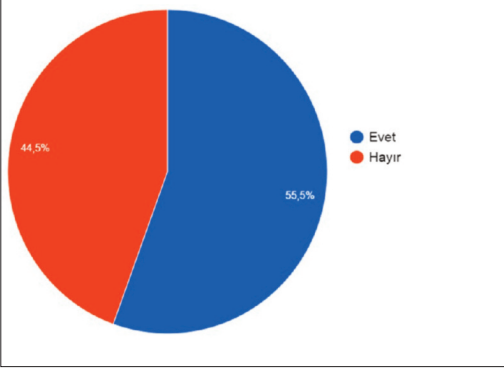

Grafik 28. Şehir Plancıları Odası öğrenci ön üyesi misiniz?

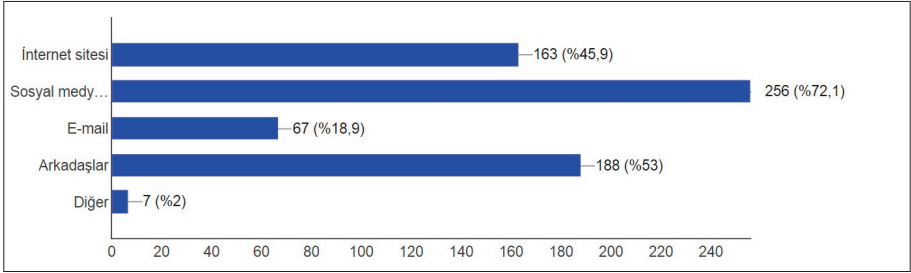

Grafik 29. Odaya ön üye olmama sebepleri nelerdir?

Oda ile ilişkilerin artacağı ve odanın öğrenciler tarafından ilgi çekici hale gelmesi kuşkusuz ki Plancılar Odası'nın düzenleyeceği etkinlikler sayesinde gerçekleşmektedir. Katılımcılara odanın düzenlediği etkinliklerden haberdar mısınız sorusuna %55'lik kısım haberdar olduğunu belirtirken kalan %45'lik kısım etkinliklerden haberi olmadığını belirtmiştir. İkinci sorunun devamı olarak bu etkinliklerden hangi iletişim yolları aracılığıyla haberdar oluyorsunuz sorusuna ise 625 öğrencinin %72'lik kısmı sosyal medya aracılığıyla odanın etkinliklerini takip ettiklerini belirtmişlerdir.

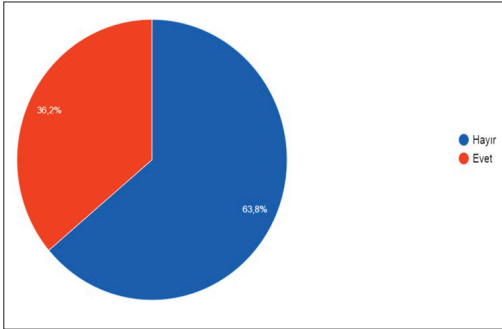

Grafik 30. Oda etkinliklerinden haberdar mısınız?

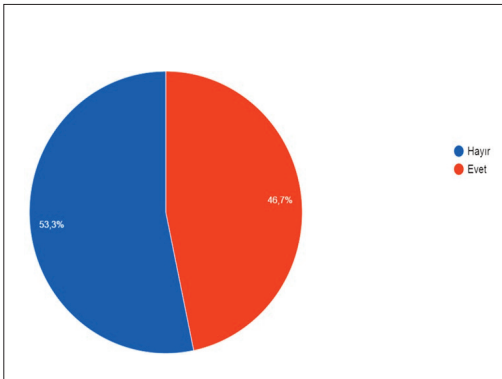

Grafik 31. Etkinliklerden hangi yollarla haberdar oluyorsunuz?

Bu bölümün üçüncü sorusu ise Şehir Plancıları Odası'nın düzenlediği etkinliklere katılım sağlanıp sağlanılmadığı hakkındadır. Plancılar Odası'nın düzenlediği Yaz Kampı, Şehircilik Kolokyumu vb. gibi etkinliklere 625 öğrencinin %63'ü katılmadığını belirtirken odanın yayınlarından haberdar olup olmadıkları sorusuna ise %53'lük bir dilim haberi olmadığını belirtmiştir.

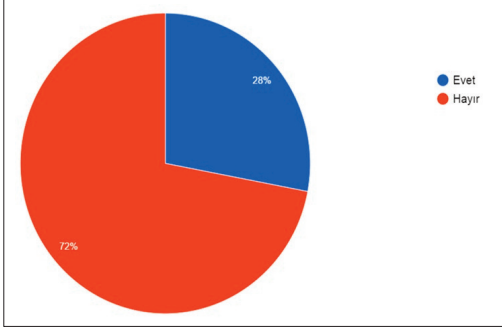

Grafik 32. Şehir Plancıları Odası'nın düzenlediği Dünya Şehircilik Günü Kolokyumu, Yaz Eğitim Kampı, komisyon toplantıları vb. etkinliklere katıldınız mı?

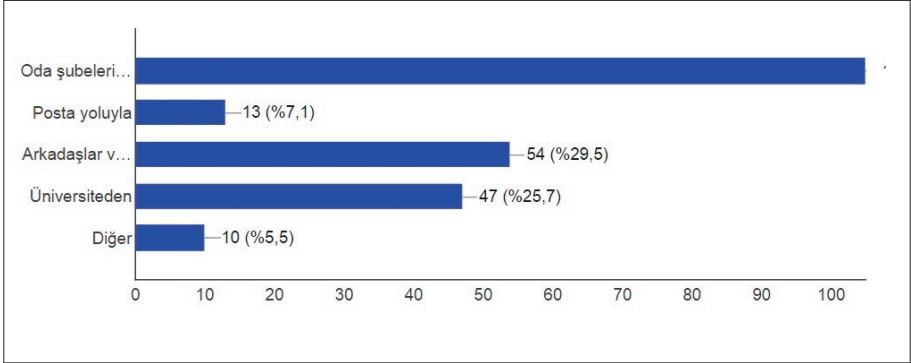

Grafik 33. Oda yayınlarından haberdar mısınız?

Oda ile ilişkiler bölümünün dördüncü ve son sorusu ise Şehir Plancıları Odası'nın yayınladığı Planlama Dergisi, Haber Bülteni, kitaplar, raporlar vb. gibi yayınlara kolayca erişilip erişilmediğiyle ilgili. Plancılar Odası'nın yayınlarına katılımcıların %72'si erişemediğini belirtirken erişebilen %28'lik katılımcının içerisinde de %34'lük kısım bu yayınlara oda şubelerinden erişebildiklerini ifade etmişlerdir.

Grafik 34. Oda yayınlarına kolayca erişebiliyor musunuz?

Grafik 35. Oda yayınlarına hangi yolla erişebiliyorsunuz?

Planlama öğrencilerinin eğitim hayatlarında karşı karşıya kaldıkları sorunların, kapsamlı bir anket çalışmasıyla sunulmasının ardından, kurultaya katılım gösteren planlama öğrencileri, eğitimlerine dair sorunları tartışmaya devam etmiştir. Üniversitelerin yer seçimlerinden, akademik kadrolara, kırtasiye giderlerinin öğrencinin maddi imkânlarının boyutunu karşılayamamasından oda ile kurulan ilişkilere kadar birçok başlık konuşulmuştur.

Uğur Bayrak- Öncelikle arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz. Emeklerine sağlık. Çok güzel bir sunum oldu. Şubelere ve Genel Merkeze de, bize de yapılması gereken şeyler olduğunu tekrardan hatırlattılar.

Yemek aramız olacak, ama bir 20 dakika sunum üzerinden değerlendiresek daha iyi olur. Ben birkaç not almıştım mesela. Özellikle fiziksel olanaklar bölümünde, anket sonucundan, üniversitelerin çoğunun ciddi yetersizlikleri olduğu sonucu ortaya çıkıyor. Ben asıl şunu merak ediyorum. Planlama, mimarlık fakültesine bağlı bir bölüm ve aslında fiziksel olarak belki de en iyi tasarlanması gereken bölümlerden birisi olması gerekiyor. Biz bu fiziksel olanakların eksikliğini yaşıyoruz, ama bu eksiklikler için acaba üniversitelerde bir mücadele sergileniyor mu ya da bu mücadeleler sergileniyor, ama başarısız mı oluyor? Aslında biraz bunun üstünde de konuşmak lazım. Mesela, fiziksel olanakların daha yeterli olduğu üniversitelere baktığımız zaman, aslında örgütlü mücadelenin daha iyi olduğu üniversiteleri görüyoruz. Bu örgütlü mücadelenin olduğu üniversitelerde hem eğitim açısından, hem de diğer olanaklar açısından daha iyi yönde anket sonuçları çıkıyor.

Maddi kısımlarla ilgili, evet, neredeyse bütün üniversitelerde maddi yükümlülüklerin çoğunun öğrenciler üzerine yüklendiğini görüyoruz. Bu konuda tabii, üniversite toplulukları vardır. Üniversite toplulukları acaba yönetimlerle görüşüyor mu, hocalarıyla görüşüyorlar mı?

Bir de Odayla ilişkiler var. Odayla ilişkiler kısmında verilen bir cevap benim dikkatimi çekti. Öğrenci arkadaşlarımızın çoğunluğu “Fırsat bulamadım” demiş. Bu pek iyi bir cevap değil; çünkü bizim örgütlü mücadelemizde, herhangi bir örgütlü yapı ya da benimsediği yapıya böyle bir mazeretle başvurmamak, bunu yerine getirmemek geleceğimiz için de çok iyi değil. Bunun üzerinden genel olarak bir konuşalım. Sizlerin önerileri nelerdir; hem sunumla ilgili, hem de bu çerçevesini çizdiğimiz genel hatlarıyla ilgili?

Buyurun arkadaşlar.

Nuri Cem Ceylan- Merhabalar.

Ben, Mimar Sinan Üniversitesi’nden Nuri Cem.

Kontenjanın belki çok fazla olması olabilir. Bizim tam 3 yıldır kontenjanımız ikiye katlanmış durumda, 30’dan 70’e gelmiş. Aynı zamanda diğer bölümlerde de var bu; mimarlığın 50’den 100’e çıkması falan. Doğal olarak artı bir sınıf daha ihtiyaç oluyor. Bu sefer de sınıflar paylaştığı zaman, yarı yarıya zamanın azalıyor. Normalde 12 saat kullanabiliyorsan, bu sefer 6 saat kullanabiliyorsun. Temel sorun o, yani yer kullanımında bunun olduğunu düşünüyorum ben.

Tunca Beril Başaran- Arkadaşlar; öğleden sonraki çalışmalarımızdan birinde aklımızda bulunması gereken soruların birkaçından bahsedeyim, belki faydalı olur. Bölümünüzde istediğiniz asgari fiziksel olanaklar nelerdir, eğitim kadrosundan beklentiniz nedir, genelde bunları tartışıyor olacağız. Düşünürsek, stüdyolar ve fiziksel olanaklar da burada önemli bir kategori aslında.

Şundan bahsedebiliriz belki bir örnek olarak, konuşma buradan ilerler: Şehir ve Bölge Planlama Bölümleri diğer bölümlerden farklı fiziksel olanaklar gerektiriyor beraberinde, gereksinim duyuyoruz. Bu açıdan baktığımızda, bölümlerin mantar gibi her yerde açılmış olması aslında çok da anlam ifade etmiyor. Dershane gibi dersliklerde maalesef ki kendini barındırabilecek bir eğitim görmüyoruz, o yüzden her yere de sığamıyoruz. Bölümlerin, olanaklar yeterli olmadan açılmış olması böyle bir etken olabilir. Bu açıdan düşünürseniz, asgari fiziksel olanaklar, eğitim kadrosundaki isteklerimiz, ihtiyaçlarımız nelerdir diye...

Ash Eş- Ben Dokuz Eylül'de okuyorum.

Bizde de şöyle bir problem var: Kesinlikle alınması gereken kontenjandan çok daha fazla öğrenci alınıyor ve en büyük etken de bence bu. Muhtemelen 1. sınıflarda 120-140 tane öğrenci vardı; her bir masayı 2 kişi falan kullanmak zorunda kalıyor. Bence bu noktada, kontenjanın az alınması gerekiyor. Gerçekten bu konuda bir çözüme de ulaşamıyoruz. Sonuçta bu, rektörlüğün verdiği bir karar. Bu nasıl halledilebilir, bilmiyorum.

Uğur Bayrak- Tabii, bu rektörlüğün verdiği bir karar; ama bununla ilgili üniversitede belki forumlar düzenleyebilirsiniz. Bunu sizler başlatacaksınız. Burada üniversite yönetimlerinden de hocaları, yöneticileri çağırarak, belki o toplantılarda dile getirebilirsiniz, üniversitede böyle bir yetersizlik olduğunu. Bildiğim kadarıyla Dokuz Eylül'de çok ciddi bir öğrenci alımı var. Stüdyolar 100 kişilik. 100 kişilik stüdyolarda çalışmadığımızı söyleyebilirsiniz. Bunlarla ilgili belki sosyal medya üzerinden de taleplerinizi dile getirebilirsiniz. Mesela, benim bildiğim, Dokuz Eylül'de yemek zamlarıyla ilgili bir mücadele sergilenmişti. Onlardan bahsedebilirsiniz.

Ash Eş- Biz forum yapmak için ya da herhangi bir toplantı yapmak için bile amfimizi kullanmak için izin alamıyoruz. Yani çok ciddi sorunlarımız var. Zaten Ilgaz da bunlardan bahsedecek, çok fazla zamanımızı almak istemiyorum.

Ilgaz Su Aktaş- Ben de Dokuz Eylül Üniversitesi'nde okuyorum. Anket sonuçlarında da bunları görebildik aslında. Kendi içimizde toplandığımızda da bu tarz sorunlarımızı saptayabiliyoruz, somut olarak önümüze koyabiliyoruz; ama Ashı'nın da değindiği noktada, çözüm üretebilme açısından çok fazla adım atamıyoruz. Aslında bu

bahsettiğimiz sorunların çoğunun temeli bizden kaynaklanmadığı için oluyor bu da. Kontenjanlardan bahsediyoruz, rektörlerin tutumlarından bahsediyoruz. Şu koşullar içerisinde özellikle çok daha fazla kısıtlanıyoruz. Aslında şu noktadan sonra birazcık daha ne yapabiliriz üzerine düşünmemiz gerekiyor sanırım.

Yemekhane konusunda, biz Dokuz Eylül’de böyle bir hareket gerçekleştirebildik, ama bunlar da bu süreçte çok fazla kısıtlanmaya başladı. Bu da bizde sanırım dönüştürmeye, değiştirmeye yönelik umutsuz bir tablo yaratıyor.

Nur İşcan- Merhaba. Ben, Dokuz Eylül’den Nur İşcan.

Az önce arkadaşlarımla bahsettiği izin almayla alakalı, forumla alakalı sıkıntılar çok. Dokuz Eylül’deki sıkıntıları sanırım sabah 09.00’den akşam 17.00’ye kadar konuşmaya kalksak gerçekten sığdıramayabiliriz. Şu an 3. sınıfta okuyoruz. 98 kişilik salon, 4 hocamız var. Kritik almak için 2 haftada bir grup olarak beklemek zorundayız. Hocalarımla stüdyo haricinde görüşme olanağımız zaten olmuyor. Saat 17.00’den sonra, OHAL sürecinden kaynaklı okulda hiçbir şekilde bulunamıyoruz, ondan önce de dilekçelerle okulda bulunabiliyorduk.

Onun haricinde, okulda bir topluluk var, ama rektörün bundan haberi yok. Onu geçerse eğer, okulda şu anda mimarlık konferans salonumuz var, çok güzel bir salon. O salonda mimarlık bölümünden gelen öğrenciler ders yaptıkları için, artık konferans salonunu da kullanamıyoruz. Onu geçerse, kırtasiyemiz çok pahalı. Hani diyorsunuz ya, 200 lira 4. sınıfta falan. Bizim için haftalık 50 lira, 40 lira falan. Bu rutin sadece, aldığımız basit şeyler. Yani hangi birine nereden başlayacağız diye, en son aklımıza şöyle bir şey geldi: Hocalarla konuşalım, hocalarla toplantı yapalım dedik, gittik 4 arkadaşımız. Bir dokunduk, bin ah işittik. Çoğu zaten Dokuz Eylül mezunu. Aidiyetten bahsediyoruz, fakülteye bir şeyler yapmaktan bahsediyoruz, diyorlar ki, “Biz okurken çok çabaladık. Bu mekân değişmeden değişmesine imkân yok.” Böyle bir umutsuzluk aslında herkeste var. Hiç kimse orada kendini tam anlamıyla ait hissetmediği için, iyi hissetmediği için, sonuç da bu şekilde oluyor. Biz, okulu sadece kullanan olarak; yani sabah okula gitmek zorundasın, sonra çıkmak zorundasın. Hiçbir arkadaşınla bir araya gelme imkânın yok, başka sınıflarla bir araya gelme imkânın yok. Neresinden başlanır, neresinden devam edilir, bilmiyorum. Evet, biz bunları yine dile getirebiliriz, en azından mezun olana kadar; ama yönetimin çok büyük etkisi var.

Teşekkür ederim.

Esra Yaviç- Merhaba. Ben, Selçuk Üniversitesinden Esra Yaviç.

Selçuk Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü olarak bizim kendi mekânımız yok. Mimarlık Fakültesi Mühendislik Fakültesinden ayrıldı ve eski bir fakülteye gitti.

Şehir ve Bölge Planlama oraya sığmayacağı için, bizi mühendislikte bıraktılar ve biz Mühendislik Fakültesindeki jeolojiyle bir katı paylaşıyoruz. Sadece 3 sınıfımız var. Bir yandan da hazırlık sınıfı kalktı ve iki devre çakıştı. Yani 60 kişi bir devre. Stüdyo dersini 120 kişi almak zorunda kaldık. Ardından, hiç verim alınmadığı için sınıf iki devreye bölündü.

Ben şöyle bir sorundan bahsetmek istiyorum: Ben de örgütlenmeyle her türlü sorunun çözülebileceğini düşünüyorum, ama gerçekten örgütlenme problemi ciddi seviyede. Şahsım adına konuşayım: Bir şeylerin değişmesi için uğraşıyorum, konuşuyorum; ama en basit bir sorun tespitinde yapılan ankete bile bizim üniversiteden katılım oranı kaçtır mesela? Bu kırtasiye ücretlerinin bu kadar yüksek rakamlar olmasının sebebini de öğrencilerin örgütlenmemesi olarak görüyorum. Mesela, şöyle bir kural var. Geçen yıl çok sıkıntı yaşadığım için, Tüketici Haklarını arayıp sordum; belirli bir fiyat listesi asma zorunluluğu var kırtasiyelerin. Gerçekten gelen öğrencinin profiline bakarak fiyat verildiğini biliyoruz. Bu tür sorunlarda örgütlenme konusunda bir sıkıntı olduğunu düşünüyorum. Gerçekten öğrencilerin her şeyden vazgeçmiş olduğunu görüyorum.

Uğur Bayrak- Arkadaşlar; biz ileride sadece kendi bireysel yaşamınızı değil, aslında kentlerimizi, tüm yaşamı korumaya yönelik planlar olacağız. Yani aslında en büyük amacımız bu. Bireysellikten ziyade toplumsallığı savunan bir rol üretmemiz lazım hayatımızda. Ben bunu merak ediyorum; yani biz öncelikle kendi yaşadığımız üniversitede... Bu sorunlar var, evet, Dokuz Eylül’de var, Selçuk’ta var, sanırım bütün üniversitelerimizde sorunlar var. Mesela ankette Amasya Üniversitesi’ni gördüm ve tamamen olumsuz cevaplar vardı Amasya Üniversitesi’yle ilgili. Belki yeni kurulmuş bir üniversite ya da Genel Başkanımızın dediği gibi, her beldeye bir üniversite kurmak gibi bir stratejisi var hükümetin. Ama altyapısı çok yetersiz. Biz bu yetersizlikler için de mücadele ediyor muyuz, yani üniversitelerde böyle örnekler verebilir misiniz, var mıdır? “Şöyle bir sıkıntı vardı ve biz bu sıkıntılar için bir mücadele sergiledik” diyebileceğiniz. Bireysel olarak olabilir, grup olarak olabilir, Oda adı altında olabilir. Bir kazanım elde ettiğiniz böyle örneklemeler var mıdır?

Didem Şahin- Merhaba. Ben Didem Şahin, İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü’nde okuyorum.

Bizim ulaşım sıkıntımız var; şehir merkezine 1 saatlik bir mesafeyle gidebiliyoruz dolmuşlarla. Ankette de bir soru vardı, “Odaya üye misiniz?” diye bir soru vardı. “Fırsat bulamıyorum” kısmı belki bizden geldiye eğer, ulaşımından dolayıdır diye söylemek istiyorum.

Güzel örnekler dediniz. Bizim arkadaşlarımız var; Dokuz Eylül’le birlikte hareket etmeye çalıştık belli bir dönem ve bunun sonucunda Odayla iletişimimizi

güçlendirmeye çalıştık. Birkaç arkadaş olarak başladı ve bu sıkıntımızı sürekli dile getirdik. Sonunda da Odadaki çalışanlar, sağ olsunlar, bize geldiler, sunum yaptılar. Bizim direnmemizle olan bir şeydi. Yani biz, “Ulaşımı dert ediyorlar, arkadaşlarımız Odayı tanımıyorlar, ulaşımdan dolayı kimse gelmek istemiyor. Toplanıp gelelim diyoruz, herkes son anda vazgeçiyor” falan diyorduk. Sonra Odaya bir istek doğrultusunda bize geldiler, üniversitemizde bir tanıtım yaptılar ve bundan dolayı arkadaşlarımız Odadan haberdar oldu. Böyle bir etkinlik oldu. İyi bir örnek olarak bunu söylemek istedim. Teşekkürler.

Murat Yıldız- Arkadaşlar; küçük bir uyarı yapacağım. Diğer oturumların sarkmaması adına, son 5 dakikada toparlayalım isterseniz konuşmaları. Onun ardından yine devam ederiz diğer oturumlara.

Irmak Çatalcalı- Merhaba. Ben, Yıldız Teknik Üniversitesi’nden Irmak.

Bizim de şöyle bir sorunumuz vardı. Dünya Şehircilik Günü etkinliğine geçen sene katılım yapamadık mesela. Çünkü dediğiniz gibi, vize tarihleriyle, jüri tarihleriyle çakıştı. Biz de şöyle bir çözüm düşündük: Hocalarımızla, bölüm başkanımızla konuşarak, projelerimize giren hocalarımızla konuşarak, karşılıklı... Yani aslında yapmamız gerekeni yapınca, 40 küsur kişi mesela şu anda Yıldız Teknik Üniversitesinden Dünya Şehircilik Günü’ne katılım sağlayabiliyoruz. Çok ümitsiz de olmamak gerektiğini düşünüyorum. Örgütlü olmaktan bahsettik zaten, bu çok önemli. Yani başarı sağlanabildiğini gördük; geçen sene gelemiyorken, ama bu sene geldik mesela.

İbrahim Enes Özgür- Merhaba.

Bizim sorunumuz genelde atölye yetersizliğiydi. Hakikaten 2 tane sınıf vardı. 3. sınıflar 45 kişi, 2. sınıflar 70 kişi, 1. sınıflar 50 kişi. Yeterli baskıyı yaptıktan sonra üniversitemiz de ek bina buldu ve bize yaklaşık 5 tane atölye ayarlamaya karar verdi. Sıkıntı olmazsa önümüzdeki ay oraya taşınacağız.

Bunun dışında, kolokyum konusunda 2 senedir baskı yapıyoruz. Katılmamız gerekiyor; sonuçta gelecek için önemli bir şey. Fakat her zamanki gibi, bu hafta yine şey koydukları için... Yanlış bilmiyorsam, bu sene tek başıma geldim.

Teşekkür ederim.

Tunca Beril Başaran- ODTÜ Mimarlık Topluluğu’ndan, fakültenin kapatılmasıyla ilgili Delal arkadaşımız konuşacak.

Delal Doğan- Merhabalar. Ben Delal. ODTÜ’de 2. sınıf öğrencisiyim.

Bundan yaklaşık 3 hafta önce, OHAL nedeniyle artık fakülteleri kullanamayacağımız, yani belli bir saatten sonra kullanamayacağımız söylendi ve bizim için yıkıcı bir karardı. Çünkü sonuçta, sizin de bildiğiniz gibi, artık stüdyolar bizim evimiz, masalar bizim yataklarımız. O yüzden, biz de fakülte içinde öğrenciler olarak sesimizin çıkması gerektiğini düşünüp, 3 bölümden mimarlık ve şehir ve bölge planlama öğrencileriyle bir araya gelip, bir forum almayı düşündük. Bu forum sonucunda da tek çözümün aslında fakülte içi örgütlenmeden geçtiğini gördük. Şöyle söyleyeyim: Yönetim tarafından bize, “Fakülteye kamera takabiliriz, güvenlik atayabiliriz” gibi önerilerle gelindi. Biz, bu önerilerin hiçbirini kabul etmedik. Her zaman stüdyoda nasıl kalıyorsak öyle kalacağımızı ve bir arkadaşımız zorla da çıkarılsa, ona engel olacağımızı söyledik ve kararımızı da yönetime bildirdik. Yönetim de bu konuda bize anlayış gösterdi aslında. Her zaman ne yapıyorsak onu yaptık, biz yine stüdyolarımızda çalışmaya devam ettik; ama hep birlikte çalışmaya devam ettik. Herkesin sesi çıktı, herkesin ortak kararıydı, örgüt bilinciyle alınmış bir karardı. Bu karar neticesinde de aslında artık fakültelerimiz sabahtan akşama kadar açık, biz de rahat rahat çalışabiliyoruz. Bu yüzden, olumlu bir forumdu bizim açımızdan. Hâlâ umut var.

Teşekkür ederim.

Salondan- Çankaya Üniversitesinden katılıyorum.

Doluluklardan, stüdyonun yetersizliğinden, fakülte binasının fiziksel olarak toplam öğrenci sayısına yetmediğinden bahsedildi. Çankaya olarak tabii ki bizim de sıkıntılarımız vardı. Ben son sınıf öğrencisiyim ve 5 kişiyiz. İlk girişler olarak biz de tabii ki zorluklarını yaşadık. Her üniversitenin birçok sıkıntısı var. Bunları aşmanın yolu aslında geçmiş örgütler de bize gösteriyor. Ben şuna inanıyorum: Hiçbir şekilde yönetim olsun ya da merkezde, herhangi bir yerde, öğrenci dışında herhangi bir grup gelip de, “Evet, böyle bir sıkıntınız var” demeyecek. Bunu anladık, yani bunu net anladık. “Böyle bir sıkıntınız var; bunu giderelim ya da şöyle şöyle yapalım.” Tam tersine, daha böyle garip önerilerle birtakım hareketlerde bulunabiliyorlar. Bu nedenle ben de buradan genel çıkarım olarak, tek çözümün, başta Odayla bütünleşip mücadele vermesi gerektiğini düşünüyorum. Herhalde bizden sonraki dönem öğrencilere bırakabileceğimiz en iyi şey bu mücadele olur.

Teşekkür ederim.

Uğur Bayrak- Arkadaşlar; 15 dakikalık bir kahve molamız var. Sonra Erasmus’la ilgili sunumlar olacak; İngiltere, Polonya ve İtalya örneği. 15 dakika sonra bekliyoruz.

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI
2. ÖĞRENCİ KURULTAYI
6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

2. OTURUM
ŞEHİRCİLİK EĞİTİMİNDE EKOLLER

Uğur Bayrak- Evet, başlıyoruz arkadaşlar.

Bir önceki oturumumuzda anket çalışması üzerinden Türkiye'deki üniversitelerin yaşadığı sorunları ya da olanakları konuştuk. Bu ikinci oturumumuzda da, yurtdışına Erasmus'la gitmiş üç arkadaşımız oradaki deneyimlerini paylaşacaklar.

İlk olarak Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Elif Dila Ergenekon, İtalya deneyimini paylaşacak. Daha sonra yine Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Duygu Kalkanlı İngiltere deneyimini paylaşacak. Son olarak da Dokuz Eylül Üniversitesi'nden Neriman Erol Polonya deneyimini aktaracak bize.

Öncelikle Elif Dila'yı sunumu için kürsüye davet ediyoruz.

Elif Dila Ergenekon- Merhaba arkadaşlar. Ben burada 4. sınıf öğrencisiyim. 2015-2016 öğretim yılında 1 yıl Roma'da Erasmus yaptım, geçen sene. Üniversitenin adı, Studi Delgi Di Roma Tre. Bu okul 1992 yılında kurulmuş bir okul. Sapienza Üniversitesi var aynı zamanda, Roma'da çok eski bir üniversite; oradan ayrılan hocaların kurduğu bir okul. Kampus üniversitesi değil, şehir üniversitesi. Fakülteler şehrin belli bölgelerine yayılmış durumda. Bu sunumda size, fakülte ve üniversiteye dair küçük bir bilgilendirme yapacağım, fakültedeki fiziksel olanaklardan bahsedeceğim, planlama yaklaşımları ve deneyimlerimden bahsedeceğim.

Bu sunum aslında genel olarak benim kendi deneyimim, kendi gözlemlerim. Bir araştırma değil, birebir yaşadıklarımı içeriyor. Önceden belirttiğim gibi, bir şehir üniversitesi. Roma'nın güneyinde bulunuyor. Şehir merkezine 10 dakika uzaklıkta, yürünebiliyor da, kent tarihi merkezi.

Bu bina, yani eğitimin görüldüğü bina, eskiden bir mezbaha olarak kullanılıyormuş, Dönüştürülerek, şu an mimarlık fakültesi olarak kullanılıyor. Aslında İtalya, müzelere çok önem veren bir ülke. Bu anlamda çok fazla çalışmaları var. MAXXI adlı bir müzesi var; çağdaş sanat eserlerinin sergilendiği bir müze. Bu da okulda yer alıyor. Böyle bir birimin okulda bulunmasının mimarlık eğitimine önemli bir katkısı olduğu düşünülüyor.

Genel olarak fiziksel olanaklardan bahsedeyim. Ders programına bağlı olarak eğitimin nasıl işlendiğini ve genel planlama eğitiminin nasıl olduğundan da bahsedeceğim.

Fiziksel olanaklar... Derslik sayısı 4. Her birinin 100 kişiye yakın bir kapasitesi var. Özel olarak bilgisayar labı yok. Özellikle kırtasiye imkânında, çevrede bulunan 3 tane farklı firma var; onlardan ulaşılabilir, ama oldukça pahalı. Okulun içinde herhangi bir kırtasiye ulaşımı bulunmamakta. Atölye sayısı 7. Burada şu an resmi görebiliyoruz. Burada normalde dersler veriliyor, çalışmalar burada yürütülüyor. Daha yoğun olarak

atölyelerde yoğunluk var. 7/24 açık bir fakülte değil, hafta içi 09.00-20.00 arası açık, hafta sonu da 09.00-13.00 arası bu saatlerde ders görüldüğü için açık; yani çalışma için öğrencilere özel olarak bir açıklık söz konusu değil. Bunun İtalya'nın başka bölgelerinde böyle olmadığını biliyorum, ama bu üniversitede böyle bir problem var. Bundan zaten daha sonra da biraz bahsedeceğim.

Öğretim görevlilerinin unvanı genelde doktor, daha çok doktor unvanında hocalar var. Çok daha geniş bir kadro bulunuyor. Aynı zamanda, aynı içerikli dersler farklı yaklaşımlarla... Şöyle örnek verebilirim: Mesela 2. sınıf öğrencisisiniz, proje dersiniz var; 2 farklı hoca aynı proje dersini veriyor, ama farklı şekilde yürütüyorlar. Biri daha modernist bir yaklaşım yürütürken, biri daha postmodern bir yaklaşım yürütebiliyor. Böyle bir farklılaşma olabiliyor.

Genel olarak üniversitede bir öğrenci topluluğu yok. Spor topluluklarını falan bunun içine katmadım; ama bizim gibi bir mimarlık topluluğudur, bir tiyatro topluluğu gibi bir örgütlenme yok. Sadece aylık ücretlerle gidilebilen, topluluk gibi söylenen kulüpler var.

Karar alma süreçlerinde yaşadığım ufak bir deneyimi anlatayım size. Öğrenciler aslında çok yetkin değil, çok bireyseller, örgütlenme söz konusu değil; ama bir sınav çakışması söz konusu oldu ve sınav çakışması için -ilk defa gördüm- bütün herkes bir arada, "Evet, biz bunu yapamayız ve değiştirelim" denildi, hocalara dilekçeler yazıldı falan ve istenilen sonuca ulaşıldı. Ama bütün bir yıl boyunca bir kere böyle bir sonuç oldu. Başka problemler hakkında sadece bireysel eleştiriler bulunmakta.

Mesleki örgütlenmeler öğrenciler arasında pek bilinmemekte ve bunun hakkında bir bilinç de yok. Hatta oldukça işsizlik problemi de söz konusu bildiğim kadarıyla, ama bunu değiştirmek için herhangi bir örgütlenme duymadım. Ama belki bu, benim birebir iletişimsizliğimle alakalı bir şey de olabilir. Daha önce de belirttiğim gibi, bireysel ve küçük gruplaşmalar halinde bir öğrencilik anlayışı var, toplumcu örgütçülük gibi beraber karar vermek ya da bir proje yürütmek anlamında bir örgütlenme görmedim ya da herhangi bir problemi çözmek anlamında da bir örgütlenme görmedim.

Bu ders programı. Bu biraz kavramsal bir şema. Öncelikle şöyle belirteyim: Planlama eğitimi mimarlık eğitiminin altında verilen bir eğitim, yani mimarlar orada plancı olarak yetişiyorlar. Bir 3 sene, mimarlık bilimi diye bilinen bir temel eğitim veriliyor, sonra master olarak 2 yıl bir eğitim veriliyor. Bunu da ya kent çalışmaları, ya mimari ya da restorasyon gibi bir seçime gidiyorsunuz ve 5 yılın sonunda mezun oluyorsunuz. Mavi olarak gösterilenler aslında planlama içerikli master dersleri, ama aynı zamanda lisans eğitiminde de ... adlı bir planlama çalışması var. Ben o dersi aldım. Onun hakkında da küçük bir bilgilendirme vereceğim size. Bu aldığım planlama dersinde,

1/25.000 ve 5.000 planı uyguladık. Kentsel dönüşüm içerikli bir projeydi. Roma'ya çok yakın bir bölgede yasadışı evler vardı; bunun üzerine bir projeydi. Bununla ilgili bir teknik gezi düzenlendi bir kere, topluca oldu; fakat “Eğer kendi imkânlarıyla gidebilenler varsa gidebilir” denildi ve hepimiz kişi başı bunun için para verdik. Okuldan böyle bir destek sağlanmıyor.

3 yıllık süreçte staj bulunmuyor, masterda istenirse staj yapılabilir.

Bu deneyimlediğim proje hakkında bilgi vereceğim. Önceden de bahsettiğim gibi, 1/25.000 ve 1/5.000 ölçekli bir plan yaptık. 1/1000 ölçekli planlar masterda yapılıyor ve ayrı hocalar tarafından farklı bölgelerde, farklı şekilde yürütülüyorlar. 1/25.000 ve 1/5.000 elle çalışılıyor, bilgisayar kullanılmıyor. Genelde bilgisayar kullanma eğilimi var İtalya'da, ama bu ölçekte planlamada el çalışmaları ve elle çizim söz konusu. Zaten okul kapatıldığı için, öğretmenlerin de biraz teşvikiyle proje çalışmaları ders saatinde yürütülüyor, yani ders saatinde öğrenciler aynı zamanda çalışıyorlar. Ders saati yöntemi gibi bir şey var. Ayrıca, teorik 2 saat veya 3 saat, ders programında ayrıyeten yer alan teorik dersler var. Bunlar atölye kullanımı içine dâhil değil.

Planlama projelerinin ve peyzaj mimarlığı projelerinin neredeyse 4'te 3'ü sadece analizden oluşuyor. Yani 4 ayın 3 ayını sadece analiz çalışmalarıyla geçirdik. “Orada ne problem var, ne var, ne yok?” gibi analiz süreci. Senteze geçemedik. Sentezi son bir ayda yaptık. Bunun bazı sıkıntıları oldu benim gözümde, ama bu benim kendi deneyimim. O yüzden, mekânsal, toplumsal ve sosyal süreçlerin bir arada yer almamakta olduğunu düşünüyorum. Çünkü strateji de değiştirmedik, sadece analiz ettik ve “Burada ne problemler var, onu çözmek için en kısa yöntem nedir?” gibi bir yola gidildi.

Kentsel dönüşüm bölgelerine karşı yaklaşımlar da şöyle. Bu bölgeye dair iki tane problem vardı; illegal, yani yasadışı evlerin kurulması ve hizmet yetersizliği. Hizmet yetersizliği için ulaşım kararı alındı. Yasadışı kararlar için de etrafına grinberg dediğimiz bir politika uygulandı ve bitirildi. Buradaki yaşamın kalitesini yükseltmek adına hiçbir karar, politika ya da anlayış bulunmamakta. Bu anlamda benim aslında sorularım oldu. Bu yaklaşımın olmaması, bu politikaların yürütülmemesinin nedeni, planlama adına ayrı bir özelleşme, profesyonelleşme alanı ya da lisans eğitiminin olmaması mı acaba bu anlamda yetersiz hissetmeme neden oldu, bilmiyorum. Analiz sürecinin bu kadar uzun olmasının bende yarattığı projeye dair sonuç üremekte eksikliğini gördüm. Acaba nasıl üretilebilir? Ama “Daha doğru, daha yoğun geçirilebilir mi, arada bir şey olmalı mı?” gibi sorularım oldu.

Son olarak da planlama sürecinde, kentsel dönüşüm ağırlıklı olan, okumalarım da anladığım kadarıyla kentsel dönüşüm sürecinde, yasadışı evlerde bulunan insanların

evlerine hiçbir yıkım, taşınma gibi bir uygulama olmuyor. O insanları mutsuz, huzursuz etmek istemiyorlar, onları orada tutmak istiyorlar; fakat bu projede gördüğüm kadarıyla, oradaki koşulları geliştirecek, oradaki koşulları iyileştirecek bir karar da alınmıyor. Sadece yasadışı evlerin artmasını engelleyecek kararlar, bir de oraya ulaşımın gitmesi için kararlar alınıyor; ama oradaki herhangi bir sosyal, ekonomik, oradaki ekonomik gelişmeyi arttıracak herhangi bir karar alınmadı. Acaba kentsel dönüşüm için oradan neler alabiliriz, biz neler katabiliriz? Bu da benim başka bir sorum oldu.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Uğur Bayrak- Dila'ya çok teşekkür ederiz sunum için.

İngiltere deneyimini paylaşmak için Duygu arkadaşımız sunum yapacak.

Duygu Kalkanlı- Öncelikle hepimize merhaba. Hoş geldiniz. 2015 ODTÜ Şehir Planlama mezunuyum.

2013-2014 bahar döneminde İngiltere'ye Erasmus için gittim. Oradaki deneyimimden biraz bahsedeceğim size. Öncelikle üniversite hakkında bir bilgilendirme olacak, daha sonra İngiltere'deki eğitim sistemine dair bilgilendireceğim. Daha sonra, İngiltere'deki planlama eğitimi, program hakkında bilgilendirme, üniversitede öğrenci toplulukları ve İngiltere'deki mesleki örgütlülüğten bahsedeceğim.

Üniversite, İngiltere'nin ve dünyanın sayılı iyi üniversitelerinden bir tanesi. 22 Ekim 2004 tarihlerinde, Victoria University of Manchester ve The University of Manchester Institute of Science and Technology üniversitelerinin birleşmesiyle oluşan bir kurum. Resmi kuruluş olarak da UMIST'i kabul ediyor. Bu iki üniversitenin birleşmesiyle üniversite Manchester'ın en büyük üniversitesi haline geliyor ve okulun kampüsü bütün şehre yayılıyor. Yani bir kampus üniversitesi değil, şehir üniversitesi.

Bu görmüş olduğunuz kent merkezi ve aslında üniversitenin yerleşkesi de kent merkezine eklemlenmiş şekilde. O da aslında bir nevi merkez sayılmakta.

Üniversitenin tarihi, The University of Manchester olarak sadece 2004'e kadar gitmekte demiştik. Victoria University of Manchester, erkek öğrencilere laik eğitim vermesi amacıyla tekstil tüccarı John Owens tarafından Owens College olarak kuruluyor ilk önce. Daha sonradan kraliyete teslim edilerek, İngiltere'nin ilk sivil üniversitesi oluyor ve Victoria adını alıyor. UMIST'le gerçekleşen birleşmesiyle de Manchester Üniversitesinin sanat, edebiyat, sosyal bilimler tabanını oluşturmakta. UMIST de daha çok bilim dallarını bünyesinde barındırmakta.

Genel olarak İngiltere’de eğitim sistemi şu şekilde: İngiltere’deki eğitimin amacı geniş kitleleri eğitmek değil, daha çok yetenekleri küçük yaşta belirleyip onun üzerine yoğunlaşmak şeklinde. Merkez eğitim sistemi yok, öyle bir idari yapıya sahip değil. Eğitim hizmetlerinde sorumluluklar genelde merkezi hükümet, yerel yönetim otoriteleri, kiliseler ve eğitim kurumlarının arasında paylaştırılmakta. Eğitim Bakanlığı tarafından kurumların yönetim organları genel olarak ulusal eğitim hedefleri ve eğitim politikası ve planlamaları yapılmakta. Yerel yönetimler ve okulların yönetim kurulları tarafından da diğer ayrıntılar şekillenmekte.

İngiliz eğitim sistemi, yerel yönetim organları ve eğitim kurumlarının özerk olmaları bakımından daha esnek bir eğitim sistemi yapısı mevcut. Türkiye’deki bürokrasiye ve katı bir hiyerarşik yapıya sahip değil. Bu sebeple daha çok yatay bir yapılanma söz konusu. Ara eleman yetiştirme konusunda daha planlı. Bu amaçla mesleki eğitime çok büyük önem vermekte. Türkiye’yle kıyasladığımız zaman, öğrencilerin ilgi ve yatkınlıkları doğrultusunda yönlendirmeleri daha yetersiz düzeyde kalıyor. İngiltere’deki üniversiteler de özerk yapıda. Türkiye’deki gibi bir Yüksek Öğretim Kurumuna benzer şekilde bir yapı bulunmamakta. Bu durum, İngiltere’deki üniversitelerde çok geniş bir program çeşitliliği ortaya çıkmasını kolaylaştırmakta. Türkiye’de üniversiteye giriş merkezi bir sınavla olurken, İngiltere’de her üniversite kendi özel koşullarında kendisi karar vermekte ve öğrenciler için merkezi bir sınav sistemi uygulamamakta. Genelde orada öğrenciler ortaöğretim başarılarıyla üniversiteye yerleşmekte. İngiltere’de genellikle lisans programlarının tamamına yakını 3 yıllık.

Planlama eğitiminden bahsedecek olursak, planlama eğitimi lisans ve daha üst düzeyde verilmekte. Birden fazla disiplin konularını kapsayan programlara yer veriyor; yani öğrenciler kayıtlı olduğu bölüm dışında, programa ilişkin diğer bölümlerden de ders almaktadırlar. Uygulama, stüdyo çalışmaları programın önemli bir bölümünü belirler; ama seminerler ve seçmeli dersler de büyük önem taşır. Öğrencilere geniş konu yelpazesinden zengin seçim olanakları sunulmakta. Bu şekilde, öğrenciler seçtiği konularda uzmanlaşmaya yönelmektedirler ve tüm program ve bütün kurslar Krallık Kent Planlama Enstitüsü, bizim Şehir Plancıları Odası’nın onlardaki karşılığının akreditasyonunu almak zorundalar. Zaten bütün programlar bir şekilde bu kurumdan onay alıyorlar.

Benim gittiğim okulun adı School of Environment Education and Development. Bunun altında 4 tane farklı program mevcut; Environment Management, Master of Planning ve Urban and Regional Planning. Genelde 3 senelik bir eğitim süresi oluyor demiştik. 2 tanesi temel olarak diğer 2 programın üzerine birer sene daha eklenerek 4 seneye çıkarılmış hali. Urban and Regional Planning, program bakımından sürdürülebilir

kalkınma, kentsel dönüşüm, sürdürülebilir kentler, kentsel tasarım, emlak planlama ve çevresel değerlendirme gibi konular üzerinden giden, yapılı ve doğal çevrenin tüm yönleriyle planlanmasını ve yönetimini kavramayı amaçlayan eğitim programı. Environment Management, daha çok ekolojik sistemler, enerji kaynakları, dünyanın doğal kaynakları ve bunların insan toplumlarıyla ilişkisinin sürdürülebilir bir şekilde yönetimini ele alan bir eğitim programı. Master of Planning, az önce söylediğim gibi, Urban and Regional Planning programının 3 temel yılı üzerine bir sene daha uzmanlaşma. Bu çalışmanın 4. yılıyla da yüksek lisans düzeyinde planlamada profesyonel eğitim verilmekte. Yine Master of Planning with Real Estate'te de üzerine bir sene daha uzmanlaşarak, emlak geliştirme alanında profesyonel eğitim verilmekte.

Genel olarak planlama eğitiminin ağırlıklı olarak üzerinde durduğu konular, kentsel ekoloji, global iklim değişikliği, çevre kirliliği, kentsel ve çevresel ekonomi, enerji yönetimi, kentsel ve kırsal planlamanın sürdürülebilirliği ve kırsal planlamanın tarihi, özellikle de ekolojik miras. Ekolojik mirasa ulusal olarak çok büyük değer veriyorlar ve genelde de programlarda mutlaka bunun üzerine eğildiğini görebiliyoruz.

Her programın muhakkak uygulama dersi dediğimiz stüdyo dersleri var. Muhakkak bir dönem ya da bir süre bu stüdyo derslerini işliyorlar. Uygulamalı derslerin en az birinde uygulamaya ilişkin yurtdışı gezisi ve çalışmalar yapıyor, yani ülke dışındaki konu ve deneyimler de kapsanıyor. Bu geziler dönem boyunca çeşitli workshop'lar, seminerler, tartışma toplantılarıyla destekleniyor ve bizdeki gibi grup çalışmaları yapıyor, yine analiz ve sunumlarla birlikte destekleniyor.

Bu, öğrencilerin ders saatinde kullanabileceği stüdyodan birkaç tane fotoğraf. Bizim stüdyolarımız da böyleydi. Bunlar bizim fotoğraflarımız değil, ama aynı stüdyoda çalışmıştık. Bu stüdyolar bizdekine oldukça benzer, kolektif çalışmaya imkân verecek düzendeder. Ayrıca, sunum için gerekli ekipmanlarla donatılmışlar.

Bir de herhangi bir ürün çıktı alınacağı zaman; yani jüri zamanı pafta, poster, maket vesaire gibi, maliyet bedeli ve baskı işlemleri okul tarafından karşılanıyordu. Biz, teslim sırasında hocalara sadece dijital halini vermiştik ve sunum günü geldiğimizde her şeyimiz hazır haldeydi.

Bunun dışında, bilgisayar destekli tasarım, Photoshop, Indesign gibi kursları yine ders kapsamında veriyorlar. Kurslar bilgisayar lablarında yapılıyor ve ders dışında gelip bu labları kullanabiliyorsunuz; ama az önceki arkadaşın bahsettiği benzer örnekte olduğu gibi, sadece ders çalışma saatlerinde gelip stüdyoda çalışabiliyorsunuz, onun dışında stüdyoyu kullanamıyorsunuz. Biz kütüphanede odalar kiralayıp çalışıyorduk grup olarak.

Ayrıca, DIJIMED diye bir arayüz var; Britanya genelindeki tüm akademik kurumlara, öğrencilere GIS tabanlı ücretsiz veri sağlayan bir internet sitesi. Bizim burada plan üzerinde çalışmak için bakanlıklardan, belediyeden almaya çalıştığımız her türlü mekânsal veriyi, hâlihazır harita olsun, temin edebildiğimiz çok kullanışlı bir site. Tabii ki, bunlar vakit kazandırıcı ve kolaylaştırıcı unsurlar.

Bizim alan gezimiz, Manchester’da ... rıhtımlarından oluşmuştu. 3 farklı belediyenin sınırları içinde kalan ve zengin bir tarihi geçmişini olan, ama şu an atıl durumda olan bir rıhtımın renovasyonunu 1/2000 ölçekte yapmıştık. Yine Swot analizi, mekânsal analizler yapılmıştı; ama bizdeki gibi sene boyunca, bölgesel üst ölçekten aşağı doğru inen ya da tam tersi bir modelle ilerleyen bir planlama yaklaşımı yoktu. Aldığımız stüdyo derslerinde, az önce bahsettiğim gibi, School of Environment Education altındaki farklı programlardan gelen birçok öğrenci vardı. Kimisi seçmeli olarak alırken, kimisi de diğer birkaç programın zorunlu 2. sınıf dersi olarak almaktaydı. Yine mesela, bu programlarda, rural planning diye ayrı dersler vardı. Yani biz bütüncül olarak yaklaşırken, onlar aslında dersleri farklı farklı kurslarla veriyorlar ve hangi öğrenci neye yoğunlaşmak isterse o konuda özelleşmesine imkân sağlıyor bu.

Öğretmen-öğrenci ilişkisi konusunda iki şey gözlemledim. Bir tanesi stüdyo hocalarıyla ilgili. Genelde orada, bizde şu an lisansta olduğundan biraz daha farklı. Ders süresiyle sınırlı kalmıyor bu ilişki, dersten sonra ya da ders dışında da hoca ve öğrenci ilişkileri genelde çok kuvvetli devam etmekte. Bir nevi danışman, arkadaş olarak da stüdyodan sonra hocalarla iletişime geçilebiliyor. Bir tanesi de şöyle: Genelde hocalar bilgiyi vermektense, bilgiyi ve kaynakları bulmaya yönlendiren bir yaklaşımla öğrenciye yaklaşıyorlar. Bilgiyi kendimiz bulup öğrenmeye çalışıyoruz. Böyle bir sistemleri var. Burada öğretim üyeleri farklı disiplinlerden uzmanlaşarak gelmekte; kentsel tasarım olsun, emlak olsun, mekansal planlama, çevre ve ekoloji, ekonomi gibi.

Peki, üniversitede topluluklar aktif midir; evet, üniversitede oldukça aktif. Öğrenci topluluklarının 155 yıllık bir geçmişi var. Öğrenci Birliği (Student’s Union) üst oluşumu altında 400’ün üzerinde kültür, sanat, spor, politika ve akademi gibi alanlarda topluluklar mevcut. Student’s Union, üniversitenin ve öğrenci yaşamının kalbi konumunda. Hem yerel, hem ulusal, hem de üniversite içerisinde öğrenciler için üniversite yaşamı boyunca konaklama, maddi olanaklar, rehberlik gibi birçok alanda danışmanlık ve yer yer destek sağlamakta.

400’ün üzerinde öğrenci topluluğu var dedim; ama maalesef, bizim planlamaya dair herhangi bir topluluk bulunmamakta. Sanırım, öğrenciler çok mutlu. Yine Student’s Union oluşumu altında olan Student Voice Team senatosu, üniversite öğrencilerinin görüş ve çıkarlarını temsil etmek; öğrencilerin sesini hem üniversitede, hem yerelde,

hem de uluslararası alanda duyurmak için çeşitli çalışmalar yürütmekte. Senato altında bazı komiteler var; aktivite komitesi, topluluk komitesi, eşitlik ve özgürlük komitesi, vatandaşlık komitesi, kadın komitesi gibi. Her sene öğrencilerin kendi temsilcilerini seçtiği seçimler var. Ben gittiğimde seçim dönemi vardı, yani üniversite içerisinde öğrenciler oldukça aktif ve üniversitenin idari yapılarının içinde de topluluklar tamamen özerk bir yapıya sahip.

Mesleki örgütlülüğe gelecek olursak, az önce bahsettiğim gibi, Kraliyet Kent Planlama Enstitüsü, üyelikle yürütülen bir kurum. Genel olarak amaçları, meslekte mükemmeliyet, ilerleme, planlama araştırmaları ve bilgi birikimine önem vermek, profesyonel eğitim standartlarının sağlanması ve bu standartların korunması, planlıların yetkinlikleri için etkinlikler gibi amaçları var.

Üniversitede mesleki eğitimini tamamlamış olan ve profesyonel hayata atılmış planlı üyeler için bile eğitim sürecini devam ettirmekteler. Bu CPD dediğimiz Continuous Professional Development da bu eğitim sürecinin programının bir adı. Bu program altında yine planlılar, meslek hayatına atılmış olan planlılar uzmanlığını pekiştirebilecekleri eğitim programları almakta. Enstitünün sağladığı yaz okulları, konferanslar, dersler ve sosyal etkinlikler de bu programların bir parçası. Planlama öğrencileri için öğrenci üyelik var ve bu öğrenci üyeliğin 10 sene bir geçerliliği var. Öğrencilerin eğitim aldığı okulla işbirliği içinde çalışıyor. Az önce bahsettiğim gibi, bütün derslerin zaten akreditasyondan geçmesi gerekiyor. Britanya genelinde üniversitelerin planlama ve çevre yönetimi üzerine tüm okulların programlarına ve derslerine onay veriyor. Bir nevi aslında İngiltere'deki meslek odasının daha çok akademi üzerinde etkinliği var ve onun üzerinde ağırlıkla bir denetim sağlamakta. Öğrencilerin kariyer yolundaki ilk adımı aslında bu Krallık Kent Planlama Enstitüsü'ne üye olmaktan geçiyor. Öğrenci üyeler Enstitünün araştırma faaliyetlerine katılabiliyor, planlama politikaları ve pratikleri üzerinde de deneyim elde edebiliyorlar.

Sunumum bu kadar. Dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

Uğur Bayrak- Duygu'ya teşekkür ederiz.

Polonya deneyimini aktarmak için de Dokuz Eylül Üniversitesi'nden Neriman arkadaşımız sunum yapacak.

Neriman Erol- Merhaba arkadaşlar. Dokuz Eylül Üniversitesinde 4. sınıf öğrencisiyim.

Geçtiğimiz dönem Polonya'da, Gdansk Teknoloji Üniversitesinde buldum Erasmus programıyla. Size kendi deneyimlerimden ve Polonya'daki eğitim sisteminden bahsedeceğim biraz.

Polonya’da, diğer birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi, şehir ve bölge planlama bölümü diye bir bölüm yok, çoğunlukla mimarlık bölümüne yedirilmiş bir bölüm olarak geçiyor. Diğer arkadaşların aksine, şöyle bir yol izliyor Polonya’da planlama eğitimi: Öğrenciler planlama derslerini almak zorundalar ki, bu 1. sınıftan başlıyor. 1. sınıftan, planlama projesi, planlama tarihi alırken, aynı zamanda mimari proje, mimarlık tarihi gibi dersler de alıyorlar. Bölümün adı Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü diye geçiyor. Ancak, şöyle bir durum var: 2012’den sonra pilot bir programla mekânsal üretim diye bir bölüm açıyorlar. 2012’de başlayan öğrenciler şu an, hatta bu sene master programına başlayacak. Okul her sene bu Mimarlık ve Şehir Planlama bölümüne 150 tane lisans öğrencisi alıyor ve bir dönem lisans okuyorlar, yani 3.5 yıl. Geri kalan dönemde master yapıyorlar. Toplamda 5 yılda master mezunu olarak mezun oluyorlar.

Polonya’daki bütün devlet okulları ücretsiz, öğrenciler sadece kendi kişisel harcamalarını ödüyorlar. Bizdeki gibi, katkı payı, harç parası vesaire hiçbir şey ödenmiyor. Konumu Baltık kıyısında, Baltık Denizi kıyısında; Polonya’nın en kuzeyinde kalıyor. Zaten görüyorsunuz; Norveç, İsveç ve Finlandiya gibi İskandinav ülkelerinden çokça etkileniyor. Bunu hem mimarisinde görebiliyorsunuz, hem mimarlık bölümü eğitiminde görebiliyorsunuz.

Bu, okulun ana yapısı. Okul bir kampüs şeklinde, ama merkeze çok yakın bir konumu var. Bu ana yapı. Tüm idari birimler burada bulunuyor. Ama şöyle bir şans var: Bu yapının üst 3 katı Mimarlık Bölümü, çünkü okulun en kıymetli bölümü aynı zamanda Mimarlık Bölümü. Toplamda 17 tane fakülte ve 41 tane bölüm var okulda. Bu arada, okul 1904 senesinde kuruluyor, eskice bir okul.

Bunlar mimari detayları. Okulun girişi.

Derslikler teori dersleri ve stüdyo dersleri olarak ikiye ayrılıyor. Bunlar teorik derslerin verildiği amfiler. Teorik derslerin büyük bir çoğunluğu amfide veriliyor zaten. Bizim gibi temel tasarım eğitimi alıyorlar. Bunlar da atölyeler.

Benim en çok dikkatimi çeken konulardan biri, açıkçası, serbest çalışma alanlarının çokluğu olmuştu.

Bu gördüğünüz kütüphane. Kütüphanenin hemen dışında ekstra çalışma masaları var. Okulun neredeyse her koridoruna, olabildiğince mekândan ve o boşluktan faydalanıp, öğrencilere çalışma ortamı yaratabilmesi adına, her yere çalışma masaları koymuşlar. O kadar fazla olmasına rağmen yine de çok dolu oluyordu, çünkü diğer fakültelerden de öğrenciler bizim binamıza geliyordu. Çünkü çalışma atmosferi güzeldi.

Gördüğünüz gibi, koridorlarda, her yerde çalışma masaları var.

Dikkatimi çeken başka bir konu da sergi alanı olmuştı. Şuradaki fotoğraflardan da görebilirsiniz. Okulun ortak alanlarındaki tüm boşlukları sergi alanı olarak kullanıyorlar. Bu mesela iç avlu. Ben bu iç avluyu sürekli dolu görüyordum. Ya bir açılış oluyordu, ya bir kutlama oluyordu, ya bir sergi oluyordu. Hiçbir şey olmazsa, öğrenci projelerini koyup sergiliyorlardı. Gerçekten yaşayan bir organizmada okul okuyormuşum gibi hissediyordum. Çok güzel bir deneyimdi o yüzden.

Okulda en çok dikkatimi çeken başka bir durum da, görsellik ve sunumun çok önemli olması. Bunu sonradan öğrendim. Aslında bu öğrencilerin tamamı bu okula özel yetenek sınavıyla giriyorlar. Bizdeki sistem gibi, YGS ve LYS benzeri bir sınav oluyor ülkedeki öğrencilerin girdiği, ona göre bir sınav oluyor. Eğer belirli bir aşamayı geçerse, bunun sonrasında özel yetenek sınavına giriyor. Benim gittiğim okul, ülkedeki en iyi mimarlık okullarından bir tanesiydi. Arkadaşlarımdan duyduğum kadarıyla çok zorlu bir yetenek sınavı oluyormuş. 3-4 saat boyunca canlı model çizim yapmanızı falan bekliyorlar. Çizim her dersin bir parçası. Ben, açıkçası, dünya mimarlık tarihi dersi alırken, bunda bir çizim yapmayı beklemiyordum; ancak, şu en üstte gördüğünüz iki çizim... Dünya mimarlık tarihi diye geçiyor ders. Çoğu ders gibi ikiye ayırıyorlar; bir teorik kısmı oluyor, bir de uygulama kısmı oluyor. Teori kısmı, bahsettiğim gibi, amfilerde oluyor. Hoca anlatıyor, içerikten bahsediyor. Uygulama kısmında da -şu üst sağ köşede gördüğünüz resim- kare bir tahtaya öğretmenimiz mimari yapıları çiziyordu detaylarıyla, biz de onları aktarmak durumunda kalıyorduk. Tabii, ben biraz zorlanıyordum bu konuda, çünkü öğrencilerin hepsi çok yetenekliydi. Benim onu yapmam bir 5-6 saati alıyordu.

Sol altta gördüğünüz de Urban Sketching diye bir ders. Bu ders için de öğretmenimizle birlikte ders saatinde parklara ya da kent merkezine gidip, herkes bir malzeme buluyordu, onun çizimini yapıyordu. Bizde, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde en azından böyle bir uygulama yok. Ben başta çok yadırgadım, "Neden böyle şeyler yapıyoruz diye; ama açıkçası, sonrasında mekân algımın daha da iyileştiğini düşünüyorum. Çünkü oranlara ve bunun gibi detaylara daha çok dikkat etmeye başladığımı fark ettim.

Sağ alt köşede gördüğünüz ders de çizim dersi. Tuvallere çizim yapıyorsun ve herkes bu dersi almak zorunda. Yani teknik öğretirken, aynı zamanda sanatla da çok bağlantılı bir bölüm açıkçası.

Polonya'da planlama eğitiminden çok genel hatlarıyla bahsetmeye çalışacağım. Şöyle ki: Az önce girişte de bahsettim, mimarlığın içinde geçiyor planlama bölümü Polonya'da, ama 2012 sonrasında planlama bölümü mekânsal yönetim adı altında açılmaya başlanıyor. Ancak, şöyle bir ikilem doğuyor: Diyorlar ki, "Mimarlık okuyup, hem mimar, hem şehir plancısı olabilirsin ya da mekânsal yönetim, yani planlama

okuyup sadece şehir plancısı olabilirsin.” Sırf bu yüzden -çok da mantıklı buluyorum açıkçası- insanlar diyorlar ki, “Mimarlık okuyalım, hepsinin de diploması olsun.” Çünkü şehir planlama hakkında çok da bilgi sahibi değiller. Mimarlık bölümüne giren öğrenci mimar olma amacıyla geliyor, sonrasında bir şehir planlama sürpriziyle karşılaşılıyor. Hatta öğrencilerin çoğu planlamayı gereksiz ve sıkıcı olarak görüyorlar, çünkü detaylarından bihaberler. Bu yüzden de kentsel tasarıma mimar olmak için girmiş olsa bile, planlamaya bir ilgi duyuyorsa, daha çok kentsel tasarıma yöneliyor; çünkü tasarım yeteneği olan öğrenciler oluyor bunlar genelde. 51 tane okulda mekânsal yönetim programı var. Bunların içleri mimarlık programı altında değil; coğrafya, kamu yönetimi, ekonomi ve çevre mühendisliği gibi fakültelerin altında yer alıyor. Bu durumun hem pozitif, hem de negatif yanları var. Pozitif yönü şu: Plancı olarak mezun olan insanların çok çok farklı yetenekleri oluyor. Biri coğrafya alanında yetkinken, öteki ekoloji anlamında yetkin oluyor; ancak, bunların ortak buluşacağı noktalar çok az oluyor. Bu yüzden de sıkıntılar yaşanıyor.

Mekânsal Okullar Birliği diye bir birlik var. Bu Birlik bir öneride bulunuyor. Diyorlar ki, “Mekânsal yönetimi disiplin haline getirelim.” 2012 yılına kadar mekânsal yönetim ya da planlama diye bir disiplin yok, sadece okulların altında var; ama var olmuyor, sadece masterdan sonra ortaya çıkan bir bölüm olarak kabul ediliyor. 2012’den sonra bir başvuruda bulunuyorlar. Diyorlar ki, “Biz disiplinler arası entegre olmuş bir bilim dalıyız aslında.” Aslında birçok dalı var bunun, ama sırf bakanlıktan onay alsın diye 3 tane anabilim dalı seçiyorlar. Bunlar da ekonomi, çevre ve teknik bilim. Ki, bu onaylanıyor. 2012’de, Gdansk Teknik Üniversitesi’nde Mekânsal Yönetim Programı pilot program olarak başlıyor, 48 öğrenciyle başlıyor. Okul kütüphanesine bu anlamda birçok kitap alınıyor, okul donanmaya başlıyor bu konuda.

Şu gördükleriniz, kentin mekânsal kalkınmasının yönetimi, kentsel mekânların mimari ve kentsel dönüşümü alt programlarının başlıkları.

Mesleki örgütlemelerinden bahsedeceğim şimdi. Bizdeki gibi, onlarda da Şehir Plancıları Odası var. Genel merkez şubesi, 4 tane bölgesel şubeleri var. Aynen bizdeki gibi, Şehir Plancıları Odası Polonya’da da mesleki etik, iş ücretleri gibi konuları denetleme yetkisine sahip. Kınama, uzaklaştırma, meslekten men etme gibi kararlar verebiliyor. Bizden farklı olarak şöyle bir durumları var: Her 3 yılda bir, bir şehir plancısının mesleki anlamda kendisini ne kadar geliştirdiğini görmek istiyorlar. Yani bir makale mi yayınlamış, bir eğitim mi almış, bir eğitim mi vermiş ya da kendisini geliştirmek adına ne yapmış, bunu görmek istiyorlar. Bu uygulama 2010’da getiriliyor ve çok pozitif dönüşleri oluyor. Bildiğim kadarıyla bu uygulama Türkiye’de de Mimarlar Odasında uygulanmış bir uygulama, fakat akıbetini bilmiyorum. Bir de

Mekânsal Ekonomi ve Bölge Planlaması Komitesi diye bir komite var. Bu Komite Polonya Bilim Akademisi'ne bağlı. Bu da araştırma yapmak ve danışmanlık vermekten sorumlu bir kurum.

Bir de Mekânsal Yönetim Okulları Birliği var. Az önce bahsettiğim gibi, farklı fakültelerin altında 51 tane okulda vardı, ama bunun üyesi olan 17 tane okul var; çünkü daha yeni bir oluşum bu da. Çeşitli amaçları var; disiplinler arası koordinasyon, piyasanın günümüzdeki ihtiyaçlarına göre kalifiye eleman yetiştirmek, işverenler arasında pozitif bir imaj yaratmak ve ayrı bir bilimsel disiplin yaratma gibi temel amaçları var.

Öğrenci topluluklarına gelince, Gdansk Teknoloji'de çok aktiflerdi. Hatta sırf öğrenci toplulukları için ayrı bir yapı vardı ve her topluluğun bir odası vardı. Kendi okulumla kıyaslıyorum; açıkçası, sosyal anlamda ve etkinlik anlamında gerçekten çok aktiflerdi. Uluslararası örgütlenmede çok iyi ilişkileri var. Uluslararası Şehir ve Bölge Planlama Öğrencileri Birliğiyle sürekli bir workshop çalışması, sürekli etkinlikler. Hocalarımız zaten sürekli iletişim halindeydi ve hocalar bu konuda çok teşvik ediyorlar, "Katılın" vesaire resmen reklamını yapıyorlar.

Polonya'da planlamanın kısa tarihinden bahsetmek istiyorum kısaca; çünkü bu, biraz da günümüz planlamasına şekil veren şey. İkinci Dünya Savaşı sonrasında ülkenin komünist dönemindeki merkez yönetime sıkı sıkıya bağlanan yeni kalkınmacı yaklaşımların uygulandığı hükümet düzenlemelerinde karakterize ediliyor. İkinci Dünya Savaşı sonrasında, merkeze bağlı, genel kapsamlı bir planlama yaklaşımı var. Savaşın getirdiği tahribatı gidermek için de sanayi ve konuta yönelen bir inşaat sürecine ihtiyaç var. Bu, mekânsal kalkınma için bir fırsat olarak algılanabilir açıkçası, çünkü bir yıkım var ve yeniden kalkınması lazım.

Bu gördüğünüz, Gdansk eski şehir merkezinin İkinci Dünya Savaşı sonrası hali. Gördüğünüz gibi, yerle bir oluyor, taş taş üstünde kalmıyor. Sonrasında dönüştürüyorlar, ama eskiye saygı duyarak dönüştürüyorlar. Tüm o yapılar vesaireler eski temellerinden kaldırılıyor gibi oluyor biraz. Polonya, 1989'a kadar komünist bir ülke. 89'da rejim değişiyor ve kapitalizme geçiş yapıyorlar artık. O tarihe kadar, 1989'a kadar komünizm, merkezin daha baskın olduğu bir yönetim şekli olduğu için, geniş kapsamlı planlama uygulanıyor. Merkezden kararlar veriliyor, daha büyük ölçekli planlar yapılıyor; ama 1989 sonrası süreçte de, şu anın Türkiye'sinde olduğu gibi, daha noktasal ve daha projeci yaklaşımlar, daha piyasanın isteklerine karşılık verecek yaklaşımlar benimseniyor, özel ihtiyaçlar ve piyasa baskısına maruz kalıyor. 2004'te Polonya Avrupa Birliğine giriyor. Bunun sonrasında fon anlamında çok büyük destekler alıyor ve az önce bahsettiğim durum maalesef ki devam ediyor. Şehirciler piyasa ve

yatırımcıların talep ve ihtiyaçlarına cevap vermek durumunda kalıyorlar. Bizde olduğu gibi, planlamanın yüksek prensipleri zaman zaman unutuluyor maalesef ki.

Bundan da bahsetmek istedim, çünkü Polonya'nın birçok şehrinin şöyle genel bir özelliği var: Kent merkezine gidiyorsunuz, az önce gösterdiğim fotoğraftaki gibi bir şey oluyor, o eskinin yeniden diriltildiğini görüyorsunuz; ama bir 20 dakika şehir dışına çıktığınızda, komünizmin tüm görsellerini görüyorsunuz, bizim TOKİ yapıları diye tabir ettiğimiz -hatta birebir aynısı- yapıları görüyorsunuz.

Şu görmüş olduğunuz, Avrupa'nın en uzun yapısı. 1 kilometre uzunluğunda bir konut bloğu. Aslında İzmirli arkadaşlar bilirler ya da İzmir Kordon'u görmüş arkadaşlar.

Size biraz da proje örnekleri göstermek istiyorum.

Uluslararası Şehir Planlama Öğrencileri Topluluğunun Gdansk'la ilişkisi çok yüksek. Hatta 2004'te 50. kongrelerini Gdansk'ın 20 kilometre kuzeyindeki Gidinya diye bir bölgede yapıyorlar. Gidinya, eski bir sanayi bölgesi, eski bir liman bölgesi; ancak, şu an eskisi kadar yoğun bir sanayi kullanımı, liman, tersane kullanımı olmadığı için, tüm o alanlar atıl kalmış durumda ve onun bir dönüşümünü yapmak için çaba gösteriyorlar. Bu yüzden de 50. kongreyi önce orada düzenliyorlar.

Bu da benim bir arkadaşımın projesi. O da birkaç sene önce bu konuda çalışıyor. Size çevirisini yapamayacağım maalesef, çünkü tamamı Lehçe. Sadece görsellerini gösterebileceğim.

Bahsettiğim gibi, öğrenciler zaten mimarlık temelli öğrenciler ve çoğu gerçekten planlamaya ilgi duymayan öğrenciler. 3. sınıf projesini 5.000 ölçek çalıştık ve öğrencilerin bir anda o 5.000 ölçeğe geçişlerine ve o şaşırma hallerine bizzat tanık oldum. Ölçeği algılayamıyorlar, ne yapacaklarını bilemiyorlar. 5.000 ölçek bile onlara çok büyük geliyor. Ben 25.000 ölçek, 100.000 ölçek çalıştığımızdan bahsedince bayağı şaşırıyorlar.

Bu görmüş olduklarınız analiz çalışmaları. Az önce bahsettiğim Gidinya bölgesi. Büyük boşluklar ya da öncesinde var olan demiryollarının, hatta çokça olan demiryollarının şu an hiçbirinin kullanılmıyor olması ve oraların tamamıyla atıl durumda olması. Şu üstte gördüğünüz fotoğraflar o alandan gelen fotoğraflar.

Planlama dilleri zaten bizimkinden çok farklı.

Şu gördüğünüz liman bölgesi.

Ben size şöyle bir şey gösterebilirim. Bu, ISOCARP'IN 2004'te yaptığı kongreden aldığım bir örnek.

Şu görmüş olduğunuz yapı aslında liman çıkıntıları. Bu, yavaş yavaş zaten kullanılmamaya başlıyor. Zaten alt kısmı şu an bile kullanılmıyor, şu altta gördüğünüz denize daha yakın olan kısım. Bunun yavaş yavaş dönüşmesi, bu bölgenin daha kültürel ve turistik bir bölgeye dönüşmesini amaçlıyorlar. İskandinav ülkelerine feribot seferlerinin düzenlenmesi, bu yolla ilişkilerin daha çok geliştirilmesi, o sanayinin tamamıyla olmasa bile büyük oranda yok edilmesi amaçlanıyor.

Bu da vizyon şeması.

Ekoloji, mobilite, bisiklet kullanımı ya da sürdürülebilirlik konuları İskandinav ülkeleri için çok önemli konular. Bunun çokça etkilendiğini görebiliyorsunuz. Hocalar da bu konuda çok çok teşvik ediyorlar, hatta bunu esas alıyorlar; yani yaptığım proje ne kadar sürdürülebilir, en çok bunu sorguluyorlar.

Bu da konsept şeması.

Sunumum bu kadar. Teşekkür ediyorum.

Uğur Bayrak- Neriman'a da teşekkür ederiz.

Arkadaşlar; bir 15 dakikamız var. 15 dakika da bunun üzerinde konuşalım. Soru da sorabilirsiniz arkadaşlarımıza ya da önerileriniz varsa onları da dinleyelim.

Söz sizin.

Şeyma Yıldız- Merhaba. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde öğrenciyim.

Bu sene Erasmus için bilgi almaya gittiğimde şöyle bir şeyle karşılaştım: İtalya, İspanya ve Fransa için, "Evet, İngilizce sınavıyla alıyorlar; fakat buraya gittiğiniz zaman dersleri oranın anadilinde göreceksiniz. İngilizce ders ararsanız, neredeyse hiç yok, hata bazılarında İngilizce dersi yok" şeklinde bir duyum aldım. Bunu sormak istiyorum.

Elif Dila Ergenekon- Doğru. Evet, dersler kendi dilinde veriliyor. Hocalarla birebir konuşmanız gerekiyor bu süreçle ilgili. Ya o dili biliyor olmanız gerekiyor ya da özel bir durumunuz varsa bildirip, bazı konularda çoğu yardımcı olmaya çalışıyor diyeyim o anlamda, İngilizce hazırlamanız konusunda; ama genel olarak anadilinde. Dediğiniz gibi, İspanya, Fransa ve İtalya'ya gitmeyi düşünenleriniz varsa aranızda, muhakkak öğrenip gitmenizi öneriyorum. Başka türlü biraz zor. Ama çalışmalar avantajlı bu yönde. Çünkü grup arkadaşlarınız dil anlamında yardımcı olabiliyorlar, ama böyle.

Oğulcan Erarslan- Merhaba. Gazi Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyim.

Planlama eğitiminin hangi kentte, hangi üniversitede veya ne tür bir üniversitede

verildiğinin büyük bir önemi olduğunu düşünüyorum. Mesela, sizin gittiğiniz yerlerde bu planların günümüz için kente yansması nasıl oluyor? Onunla ilgili bilginiz var mı, biliyor musunuz?

Duygu Kalkanlı- Manchester, biliyorsunuz, endüstri devriminin olduğu bir yer, yani öyle bir tarihe sahip, açık hava müzesi gibi. Gittiğiniz zaman da sanki dönemin içinde geziyormuşsunuz, o dönemin içinde yaşıyormuşsunuz gibi bir hisse kapılıyorsunuz. Koruma anlamında çok başarılı. Tarihi ve doğal varlıklarını hem eğitim anlayışında da bunu görebiliyorsunuz, hissedebiliyorsunuz; hem de uygulamaya geçerken de aynı şekilde, başarılı bir şekilde geçiriyorlar. Tabii, bürokratik olarak Türkiye’den daha farklı. Yerel yönetim anlamında daha farklı bir yapılanması var, ama orada nasıl zorluklar yaşadıklarını bilmiyorum. Ben, o açıdan çok şanslıydım. Mesela, hem görebildim, hem derslerde aldığımız eğitim doğrultusunda nasıl uygulamalar yapabildiklerini çok canlı bir şekilde fark edebildim. Diğer kentlerde nasıl, onu tam bilmiyorum.

Elif Dila Ergenekon- İtalya, aslında restorasyon anlamında bayağı bilinen bir ülke, Avrupa’da da. O yüzden koruma planlarında gelişmişler. Biz bunun hakkında bir ders görmedik, yani bizim okulumuzda bunun üzerine bir çalışma yoktu; ama kent merkezine gittiğinizde ve İtalya’daki birçok kentte o tarihi dokunun korunduğunu çok net görebiliyoruz, aynı zamanda doğal varlıkların da korunduğunu görebiliyoruz. Bu anlamda, “İnanılmaz derecede bunlar bizi geliştiren, ileriye götüren değerlerimiz ve bunları korumalıyız” gibi strateji izliyorlar ve bunu koruyorlar; hatta bunu korumak için, üzerine proje bile geliştirmiyorlar. “Onlar öyle kalsın, korumak için ne yapıyorsak yapalım.” O yüzden, benim bildiğim kadarıyla şu an hiçbir şekilde yeni bir konut projesi bulamazsınız kent merkezinde; çünkü onlar şu an olanı korumakla çok meşguller.

Neriman Erol- Ben planlamadan değil, ama mimariden bahsedebilirim. Çünkü aynı zamanda bir de mimari projesi almak durumunda kalmıştım ben. Ama şöyle: Bir yenileneme projesiydi; Ortaçağ’dan kalma bir sur parçasına yeni bir fonksiyon eklenmesi, onun da bir parçası kalarak daha büyük bir yapı yapılması ve bir fonksiyon yüklenmesi amacı vardı. Bu, belediyenin yaptığı bir öğrenci projesiydi ve uygulanmak için zaten. “Öğrenciler yapsın bu projeyi, biz kazanani seçelim ve uygulayalım” diyorlar. Gerçekten muhteşem projeler çıkıyor ve uygulamaya geçiyor.

Rojda Tekin- Merhabalar. Mimar Sinan Üniversitesi’nden geldim. 4. sınıf öğrencisiyim, adım Rojda.

Ben şeyi merak ediyorum. Türkiye’de bence şehir plancılarının en büyük sıkıntısı, maalesef, karar mercii bizde değil, sadece yönlendirici pozisyonundayız. Yurtdışında

bunlar nasıl, şehircilik hukukunda Türkiye’ye göre nasıllar? Mesela, karar merciiinde şehir plancıları var mıdır? Anlatabildim mi?

Elif Dila Ergenekon- Ben şöyle bir şey söyleyebilirim: Şehir plancısı gibi bir şey yok İtalya’da, mimar var, yani mimarlar karar mercii. Daha doğrusu, mimarların karar mercii olduğu noktalar var. Ama benim öğrendiğim kadarıyla daha çok yine daha üst yönetimlerin etkisi varmış; yani onların planlarına ulaşip onlar karar veriyorlar. Bize göre daha onların kararına güveniliyor ki, üretilen işlere daha çok güveniliyor; fakat “Evet, bu olmalı” diyecek karar mercii yine belediye ve üst kuruluşlar bildiğim kadarıyla. Sorunuza ne kadar cevap verebildim, bilmiyorum.

Rojda Tekin- Zaten şehir plancısı gibi bir kavramın olmaması...

Elif Dila Ergenekon- Evet, aynen. Yani mekânsal olarak...

Rojda Tekin- Peki, sizce Türkiye’de nasıl bu durum, şehirciler bununla ilgileniyor mu? Merak ediyorum.

Elif Dila Ergenekon- İtalya’da mı?

Rojda Tekin- Hayır, Türkiye’de. Evet, ülke dışında zaten böyle bir kavram söz konusu değil, ama Türkiye’de bunun çok ciddi bir sıkıntı olduğunu düşünüyorum. Evet, bir şehir plancısı yetişiyor; ama sen ne karar alırsan al, şu an mesela İstanbul’da bir 3. Havalimanı Projesi’ni bile anlatamıyoruz ve uyguluyor.

Elif Dila Ergenekon- Ben, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde staj yaptım. Öncelikle bu tarz büyük kararların kapalı kapılar ardında planlandığını ve orada birebir planlama ofisinde ve şehir planlama ofisinde çalışan plancıların bu süreçten dahi haberi olmadıklarını, plan çıktıktan sonra haberi olduklarını öğrendim. O süreçte gözlemlediğim şey, plancılar tekil olarak bazı şeylere itiraz etseler dahi, hiyerarşik olarak üst taraflardan imza yetkisiyle bir şekilde kararlar alınıp, plancılar bu anlamda durduruluyor. Oradaki insanların genel olarak TMMOB’ye de üye olmalarının sebebi olarak, “Bizim yanımızda değiller, biz niye böyle bir kuruluştaki olalım” gibi, bize düşmanlar gibi yorumlar aldım. Belki de hâlâ bazen şey yapıyoruz, “Sen, ben, o” gibi ayrımcılık. “Hepimiz ortak bir yoldan gitmeyelim de, sen şu ideolojidesin, ben bu ideolojideyim. Herkes için, kamu yararı için bir şeyler yapmalıyız.” Belki bu noktada farklı eylemlerimiz olmalı gibi düşünüyorum. Yani orada birebir belediyede çalışan şehir plancıları, üreten insanlarla belki daha örgütlenerek, kararlar almada herkesin sesini getirecek bir şeyler yapılabilir, düşünülebilir diye düşünüyorum. Çünkü oradaki insanlar çok tekil, ses oluşturulamıyor. Sadece orada birebir “İmzalamam” deyip, sonra üstten biri gelip imzalamış oluyor, herkes belli bir yerden sonra kendi çıkarına göre

de devam ediyor. Sanırım bu sirkülasyonu kırmamız lazım. Bunu da aslında hep birlikte yapacağız.

Rojda Tekin- Evet. Aslında bunu istiyorum. Bunun tek bir cevabı var. Yıldız Teknik Üniversitesi'nden bir hocamız gelmişti. İsmi maalesef hatırlamıyorum. Şunu söylemişti ve çok hoşuma gitmişti: "Şehir plancının tek bir dayanağı vardır; o da halktır ve şehir plancısıdır. Başka hiçbir şeyi yok." Eğer halka ve kendi içimizde birbirimize dayanamazsak, yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Bu yüzden, gerçekten bir arada bulunmamız gerekiyor, gerçek bir örgütlenmeden bahsetmemiz gerekiyor. Yani örgütlenelim. Örgütlenme nedir? Bunu gerçek anlamda iyi analiz edip, iyi bir program çerçevesinde halletmemiz gerekiyor diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Yağmur Tekgül- Merhabalar. Ortadoğu Teknik Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim.

Ben şeyi sormak istiyorum. Özellikle lise, hatta ilkokul zamanlarından beri Gdansk'a olan ilgimden dolayı çok araştırıyordum. Ne yazık ki, Erasmus'a gidemedim oraya. Ama mesela bir şehrin yaptığı reklam da sonuçta önemli bir şey. Biz herhangi bir Polonya şehrinin TOKİ'ye benzeyen o 1 kilometre uzunluğundaki yapısına dair hiçbir şey duymadık mesela bugüne kadar. Ben, o bölge hakkında daha fazla bilgi almak isterim açıkçası.

Neriman Erol- Şöyle söyleyeyim: Çünkü bahsettiğimiz yer, evet, gerçekten çok turistik bir şehir, gezip görülecek çok yeri var, reklamı yapılacak çok şeyi var. Ama şunu biliyorum: Mimarlık Fakültesine gelen misafir öğretim görevlileri ya da workshop için yurtdışından gelen öğrencileri özellikle o bölgeye götürüp, orayı gezdirdiklerini biliyorum. Hatta bu konu hakkında çokça araştırma olduğunu. Fazlaça araştırılan şey var. Çünkü Gdansk, o ufacık çeper, eski şehir, o yeniden yapılmış şehir değil; onun dışında, gerçekten bir komünist şehir yatıyor orada ve birçok makale var, istersen paylaşabilirim sonra.

Uğur Bayrak- Başka soru yoksa bitirelim arkadaşlar.

Öğlen yemeği arası veriyoruz, saat 14.00'e kadar. Saat 14.00'te öğrenci komisyonlarının sunumları gerçekleşecek. Afiyet olsun.

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI
2. ÖĞRENCİ KURULTAYI
6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

3. OTURUM

TMMOB ŞPO ÖĞRENCİ KOMİSYONLARI TANITIMI

Deniz Kimyon (Oturum Yöneticisi)- Herkese merhaba. Ben Deniz Kimyon, ŞPO Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesiyim. Aynı zamanda ODTÜ’de araştırma görevlisiyim.

Bugün burada olmanız çok önemli, çok kıymetli. Biz birinci kurultayı Antalya’da yapmıştık. Heyecanla gitmiştik. Belki bu kadardık. Çok kararlıydık, çok heyecanlıydık. Umarım sizin için de böyle olur, bir arada oluruz.

Bu oturumda, ilk etapta Odamız şubelerindeki öğrenci komisyonları kısa birer sunum yapacaklar, daha sonrasında sözü salona vereceğiz ve öğrenci topluluklarımızın okulda yaptığı çalışmalarını dinleyeceğiz, daha sonrasında genel bir tartışma olacak. Yaklaşık 15 dakikalık bir süremiz var.

Gürkan Ergin- Hepiniz hoş geldiniz arkadaşlar. Dokuz Eylül Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyim.

İlgaz Su Aktaş- Merhabalar, ben İlgaz, Dokuz Eylül Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyim.

Gürkan Ergin- Öğrenci Komisyonumuzdan bahsedecek olursak, önce bir tarihemizden bahsetmemiz gerekiyor.

Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi 1991 yılında kurulmuş, komisyonumuz ise aktif çalışmalarına 2006 yılında başlamıştır. Bu süreçten beri, 6 dönemdir, gerek Yönetim Kuruluyula, gerek diğer komisyon ve bileşenlerle bu aktif çalışmalarımıza devam etmekteyiz.

27 katılımcıyla yaptığımız ilk toplantıda çalışma şeklimizi gönüllülük ve kolektif çalışma esasına dayanan bir anlayış olarak tarif ettik. Komisyonumuz, İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü ve Dokuz Eylül Üniversitesi Şehir Bölge Planlama bölümleri öğrencilerinden oluşmaktadır. Komisyona katılımı ilk toplantımızda gerçekleştirdik; fakat bu süreç kapalı bir süreç değil, eğitim-öğretim dönemi içerisinde ve sonrasında da isteyen lisans ve yüksek lisans öğrencileri, şehir bölge planlama öğrencileri komisyona katılım gerçekleştirebilmektedir.

Amaçlarımızdan bahsedecek olursak, Şehir Plancıları Odası’yla iletişimi sağlamak, Oda çalışmalarına katkıda bulunmak, mesleğimizi ve kentlerimizi savunmak, mesleki örgütlülüğümüzü güçlendirmek, kent gündemini takip edip bu konuda söz söylemek, bilimin ve teknolojinin toplumsal çıkarlar çerçevesinde kullanılmasını sağlamak, TMMOB’ye bağlı diğer oda öğrenci komisyonlarıyla ortak çalışmalar yürütmek; özerk, demokratik ve bilimsel bir üniversite eğitimi için öğrenci örgütlülüğünü güçlendirmektir.

İlgaz Su Aktaş- Peki, bizler bugüne kadar neler yaptık? İzmir Büyükşehir Belediyesinin tasarladığı Kültürpark Projesi'nde, Kültürpark mücadelesini tartışmak için, Kültürpark'ta bir kahvaltı gerçekleştirdik. Şubemizin CBS Komisyonu tarafından düzenlenen Kent Yönetiminde Coğrafya Bilgi Sistemleri Kullanımı konulu paneli gerçekleştirdik, bu panele katılım sağladık. Avrupa Hareketlilik Haftası kapsamında, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin de desteğiyle gerçekleşen, Plevne Bulvarı'nın trafiğe kapatıldığı Dünya Otomobilsiz Kent Gününe, "Hız, Biz ve Siz" isimli atölyemizle katıldık. Bu atölye kapsamında, içerisinde bulunduğumuz durumu bir boşluk üzerinden sunduk ve tamamımız kapsamında, kenti kullanan insanların bu noktalarla, lokasyonlarla ilgili olumlu veya olumsuz görüşlerini aldık. Bununla ilgili bir de ... çalışması gerçekleştirdik.

Gürkan Ergin- Bu noktada bize çok güzel dönüşler oldu halktan. Bazılarına da burada fotoğraf olarak yer verdik. "Mesleğine sahip çıkan şehir plancılarına tüm şehirlerimiz adına teşekkürler" ve "Kültür Park'a dokunmayın" şeklinde.

İlgaz Su Aktaş- 5 Haziran Dünya Çevre Günü kapsamında bir piknik düzenledik.

1 Temmuz Kabotaj Bayramında, TMMOB'nin düzenlediği ve bağlı birkaç odanın katılımıyla gerçekleşen Kartondan Tekneler yarış etkinliğine katıldık. Bu etkinlikte, 2013 ve 2016 yıllarında ikinci, 2014 yılında da birinci olduk.

TMMOB'ye bağlı odaların öğrenci komisyonlarıyla pankart atölyesini gerçekleştirdik. 1 Mayıs'da da, "TMMOB büyüyor, mücadele sürüyor" sloganlarıyla alandaydık. Yaptığımız pankartlardan görüntüler.

İlk oturumda da aslında bahsetmiştik; Dokuz Eylül Üniversitesi'nde, yemek ücretlerine zam yapıldığı geçen dönem içerisinde. Biz de okulumuz içerisinde bulunan topluluklarla bir araya gelerek, diğer öğrenci komisyonlarının da yer aldığı bir platform oluşturduk. Bu platform üzerinden, "bir araya gelirsek, yan yana durursak neler yapabiliriz"i görebildik biz aslında. Başarıyla sonuçlanan bir boykot süreciydi bizim için. Boykotumuzun 4. gününde zamlar tekrar geri alındı.

Toplumcu Mühendis ve Mimar toplantısını gerçekleştirdik. Son toplantı şeyimizi gerçekleştiremedik Ankara'daki patlama nedeniyle. Bu etkinlik kapsamında da, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ve Ege Üniversitesi'nde paneller, söyleşiler ve forumlar gerçekleştiriyoruz.

Kent ve Planlama temalı, çeşitli objelerin tasarımlarını yeniden sorguladığımız ve tasarladığımız bir atölye gerçekleştirdik. Bu atölyemizden çıkan ürünlerimizi de mezuniyet törenlerinde öğrencilere hediye olarak sunduk. Sene içerisinde ürettiğimiz, tasarladığımız her şeyi yansıtmaya imkânı bulduk, paylaşma imkânı bulduk.

Teknik gezilerimiz de oldu. Özellikle Kemeraltı ve Basmane bölgesinde gerçekleştirdik bunları. Oradaki tarihsel süreç içerisindeki değişimleri gözlemledik.

Gürkan Ergin- Peki, bundan sonraki süreç için neler planlıyoruz? Kültürpark Plâformu'nun bir bileşeni ve sürecin takipçisi olmak, Sinemadan Kent'e okuma atölyesi, kentsel dönüşüm alanlarına yönelik teknik geziler, öğrenci danışman sistemini kurmak, eğitim atölyeleri yürütmek ve üniversitelerde forumlar düzenlemek.

İlgaz Su Aktaş- Kültürpark noktasına değinmişken, Kültürpark'a dair bir tane video var; onu da sizlerle paylaşmak istiyorum.

İzmir Şube Öğrenci Komisyonu olarak biz bunu bir kez daha buradan dile getirmek istiyoruz. Kültür Park mücadelesi içinde yer almış ve Kültür Park'a dokunmadığı için görev yeri değiştirilen İzmir Şube Başkanımız Özlem Kocaer yalnız değildir. Bizler biliyoruz ki, ne “Yeşil isteyenler ormana gitsin” diyenler, ne de görev yerlerimizi değiştirerek bizi saf dışı bırakmaya çalışanlar kazanacaktır. Son sözü her zaman direnenler söyleyecektir. Son sözü biz söyleyeceğiz. Kültürpark bizimdir.

Oturum Yöneticisi- Şimdi, İstanbul Şube Öğrenci Komisyonumuzu dinleyeceğiz.

Irmak Çatalcalı- Herkese merhaba. Yıldız Teknik Üniversitesi'nden Irmak Çatalcalı.

Bilal Seyhan- Yıldız Teknik Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim.

Arkadaşlar; biz sunumuza, öncelikle komisyonun ne olduğunu anlatmakla başlayalım.

İstanbul'daki Mimar Sinan, Yıldız Teknik ve İstanbul Teknik Üniversitesi şehir planlama öğrencilerinin bir araya geldiği, planlama çerçevesinde etkinliklerin yapıldığı ve etkinliklerin veya gündemin tartışıldığı bir öğrenci birliğidir. Komisyonumuz ilk olarak 2010 yılında kurulmuştur. Ardından, 2012 yılında daha da aktif hale gelmiştir.

Komisyonumuzun temel amacı, bu 3 üniversite öğrencilerinin bir araya gelip farklı fikirlerle komisyon çalışmaları kapsamında üretim süreçlerine dâhil olmalarını sağlamaktır. Bunun yanında, öğrencilerin çalışma süreçlerinde işbirliği ve dayanışma duygularını benimsemelerini, mesleki anlamda gelecekteki meslektaşlarını tanımalarını, sosyal anlamda ise yeni arkadaşlıklar ve yeni sosyal çevre edinmelerini sağlamaktır. Ayrıca, toplumsal gündeme duyarlılık oluşturmak gibi bir hedefimiz de bulunmaktadır.

İşleyiş biçimine gelecek olursak, öncelikle afişler ve sosyal medya aracılığıyla toplantı ve etkinlik tarihleri öğrencilere duyurulur. Toplantıya dâhil olan öğrenciler fikir ve önerilerini sunarlar, önerileri görüşülüp tartışılarak ortak bir karara bağlanır. Ayrıca, bu komisyonunda bir başkan veya bir yönetim kurulu bulunmamaktadır. Bütün öğrenciler eşit söz hakkına sahiptir.

Irmak Çatalcalı- Çalışmalarımızdan başlayacak olursak, her sene TMMOB'nin düzenlediği etkinlikler kapsamında yaptığı şehircilik etkinlikleri kapsamında yaptığımız etkinliklerimiz var. Bunlardan bazıları, Derbent Atölyesi. Kamusal Alan Farkındalık Atölyesi gerçekleştiriyoruz. Bunların üçüncüsünü yaptık bu sene. İlki Kadıköy'de yapıldı, daha sonra Karaköy'de ve yine ikincisini Kadıköy'de düzenledik.

Bunun dışında, "Kent Hakkı ve Kamusal Alan" Forumu düzenledik geçen sene ve İstanbul Buluşmaları olarak öğrenci video atölyesi yaptık yine geçen sene. Detaylı olarak değineceğim.

Bilal Seyhan- MŞG kapsamında yaptığımız etkinlikte, ilk olarak çalışmanın konusunu, yapılacağı alan ve yöntemini Öğrenci Komisyonu belirliyor. Ardından, çalışmalar sosyal medya hesapları ve afişleriyle bütün öğrencilere duyuruluyor. Uygulama sürecinde ise aktif olarak İstanbul'daki 3 üniversitenin planlama öğrencileri çalışmaya dâhil oluyor. Yani çalışmaya dâhil olmak için Öğrenci Komisyonu üyesi olmak şart değil, gönüllü bir çalışma da olabilir.

Çalışma yönteminde, ilk önce bilgilendirme amaçlı kamusal farkındalıkların anlatıldığı bir sunum gerçekleşti. Ardından, çalışmanın yapılacağı alanda bir gezi düzenlendi. Ertesi gün ise öğrenciler alana küçük müdahalelerle gördükleri sorunlara farkındalık yaratmaya çalışırlar. Bu çalışmanın sonucunda elde edilen ürünler üniversitelerde veya sosyal medya hesaplarında sergilenmektedir.

Bunlar bizim çalışma afişlerimiz.

Irmak Çatalcalı- İlk olarak Galata'da Farkındalık etkinliğini yapmıştık. Biraz ondan bahsetmek istiyorum. Bizim çalışma anlayışımız iki aşamadan oluşuyor. İlk olarak bir söyleşi gerçekleştiriyoruz. Oruç Çakmaklı -İstanbul Teknik Üniversitesindeki öğretim görevlimiz- hocamızdan tasarımla ilgili fikirler alıyoruz ve daha sonra alana çıkıyoruz. Alanda gördüğümüz, sokakta farkına vardığımız belli başlı sorunların üstünde fotoğraflama yapıyoruz ve daha sonrasında tekrardan üniversitede toplanıp, bir tartışma ortamında yine fikirlerimizi tartışıyoruz. Sonuç olarak da sokağa çıkıp, ürünlerimizi alıp, buraya küçük dokunuşlar gerçekleştiriyoruz. Bazı örneklerimiz var; bunları göstereyim.

Örneğin sağ altta, Karaköy'de -belki bileniniz vardır- artık sahil neredeyse kullanılamaz bir biçime geldi ve hiçbir şekilde denizi göremiyoruz. Yukarı bakmayı, gökyüzüne bakmayı artık akıl edemiyoruz, belki önümüze bakarak yürütüyoruz. Bunları fark ettirmek için belli dokunuşlar yaptık. Bir çözüm olmasa da, belki insanların bakıp, "Evet, ben bunun farkına vardım" diyebileceği küçük dokunuşlarla göğe bakma durakları yaptık, belli haritalamalar yaptık. Örneğin, yine bir inşaat vardı ve yol devam

etmiyor. Bunu insanlara nasıl fark ettirebiliriz, bunu nasıl gösterebiliriz diye böyle küçük çalışmalar yaptık. Kadıköy’de ikincisini gerçekleştirdik aynı şekilde.

Bu tarz dokunuşlar yaptık; kedi evleri, kuş evleri ya da kullanılmayan alanları kamusal haline getirmek gibi.

Yine İstanbul’u Paylaşmak etkinliğinde, ilk olarak bu sefer Öğrenci Komisyonu katıldı ve bir video atölyesi gerçekleştirdik. Bunun devamının da gelmesini istiyoruz. Yine paneller gerçekleştiriyoruz, film gösterimleri gerçekleştiriyoruz Odamızda.

Bilal Seyhan- Bunun dışında, haftalık film gösterimleri ve İstanbul’daki planlamaya dair herhangi bir alanda teknik geziler yapmayı hedefliyoruz. Bunlar şimdilik aklımızda olan en yakın hedeflerimiz.

ŞPO ile ilişkilerimiz:

Oda, aslında bize doğrudan müdahale etmiyor, ama etkinliklerin yapılacağı yerler veya bütçeler hep Oda tarafından karşılanmakta. Ayrıca Oda, sadece öğrenci Komisyonu değil, bütün öğrencilere birebir etkileşim halinde ve elinden geldiğince bütün desteği vermektedir. Bizi yönlendirmeye çalışmıyor, ama bütün desteğini de bize sunuyor.

Teşekkürler bu arada.

Bir videomuz var arkadaşlar; onu da göstermek istiyoruz.

Bizi dinlediğiniz için çok teşekkür ediyoruz.

Irmak Çatalcalı- Teşekkürler.

Delal Doğan- Merhaba arkadaşlar. Öncelikle ODTÜ’ye ve bu sene ikincisini düzenlediğimiz Öğrenci Kurultayı’na hepiniz hoş geldiniz. Ben Delal, ODTÜ’de Planlama Bölümü 2. sınıf öğrencisiyim. Ayrıca, Plancılar Odası’nın da Öğrenci Komisyonunun bir üyesiyim.

Daha önce Odayı duymuş olanlarınız mutlaka vardır, ama Öğrenci Komisyonu ile ilgili bilgi sahibi olmayan ya da aklında soru işareti olanlar için, arkadaşlarımızla bir sunum hazırlamayı düşündük. Umarım, bu sunum sonunda hem siz aydınlanmış olursunuz, hem de biz kendimizi olabildiğince iyi ifade etmiş oluruz.

Öğrenci komisyonu nedir? Öğrenci komisyonu, farklı üniversitelerden bir araya gelmiş planlama öğrencilerinin oluşturduğu, bölümde aldığı sistematik bilgiyi toplumla ve yaşamla kaynaştırmak için yola çıkmış, Şehir Plancıları Odası’nın öğrenci koludur aslında. Temelleri 2009 yılında yapılmış ilk öğrenci kurultaylarının sonunda atılmıştır. O yıldan itibaren de her sene artan aktif üye sayısı ile faaliyet yürütmeye çalışmıştır öğrenci komisyonları.

Ankara'daki öğrenci komisyonlarımız, ODTÜ, Çankaya, Gazi ve bu sene yeni bölüm açmış olan TED Üniversitesi öğrencilerinden oluşmaktadır.

Komisyon çatısı altında oldukça sosyal ve mesleki çalışmalar yürütmeye çalışıyoruz. Komisyonlarımızın işleyişiyle ilgili birkaç şey söylersem, dönem içi etkinlikleri tartıştığımız, organize ettiğimiz, görev paylaşımı yapmaya çalıştığımız toplantılar almaya çalışıyoruz. 2 haftada bir veya jüri zamanlarına göre ayda bir de olabiliyor. Bildiğiniz gibi, bölüm oldukça yoğun. Bu toplantılar, aslında hem bizim bir araya gelip o yoğunluktan arınmamızı, yani sosyal hayatımıza bir alan oluşturmamızı, hem de mesleki hayatımızdan da kopmamamıza vesile oluyor. Hem arkadaşlarımızın yüzünü görüyoruz, hem mesleki olarak bir şeyler tartışıyoruz.

Toplantı süreçleri ise şöyle işliyor: Daha çok paylaşım ve tartışma temelli toplantılarımız aslında. Hepimiz farklı üniversitelerden, farklı ortamlardan geliyoruz ve doğal olarak farklı fikirler var kafamızda. Bunları bir araya getirdiğimizde, çok güzel kolektif yaratıcı fikirler ortaya çıkabiliyor. Biz de enerjimiz yettiğinde bunları etkinliğe dönüştürmeye çalışıyoruz. Zaten enerjimiz yetmediği noktada da Oda bize maddi-manevî her türlü imkânı sunuyor sağ olsun.

Onun dışında, iletişim ağımızdan söz edecek olursam, Face'te bir tane kapalı grubumuz var, ayrıca bir de mail grubumuz var; oradan tartışıp, etkinliklerimizi organize etmeye çalışıyoruz.

Bu etkinliklerden bahsedecek olursam, Odanın öncüsü olduğu, bizim de öğrenciler olarak okulumuzda yaymaya çalıştığımız hafta sonu gezileri var. Hafta sonu gezileri bizim etkinliklerimiz için çok önemli bir alan. Biz plancılar olarak alanın ve sahanın yerinde deneyimlenip gözlenmesi gerektiğinin farkındayız. Bu nedenle Oda bize bu konuda çok büyük bir imkân sunuyor hafta sonu gezileriyle. Mesela, yaklaşık 2 hafta önce Ulus gezisi yapılmıştı. Eski Ankara olarak bildiğimiz o bölge dolaşılıp, Augustus Tapınağı, Roma Hamamı, Ankara Kalesi gözlemlenmişti. Farklı üniversitelerden, farklı disiplinlerden birçok hoca gelip gezimize katkı sunmuşlardı. Bu gezi aslında bizim için çok önemliydi; çünkü biz her ne kadar Ankara'da yaşayan bireyler olsak da, aslında Ankara'yı bilmediğimizi fark ettik. Oda olmasaydı, bu etkinlik olmasaydı, o mesleki bilincine ulaşmadan evvel, muhtemelen ben bir gün kalkıp Augustus Tapınağını gidip görmezdim; ama Oda, bu bilinci elde etmemiz için çok büyük bir vesile. Kalabalık, enerjik, güzel bir geziydi Ulus gezisi.

Onun dışında, geçen sene aralık ayında yapılmış olan Eymir gezisi vardı. Okulumuzdan Burak hocanın rehberliğinde, Eymir'den başlayıp Kurtuluş Parkı'nda sonlanan bir bisiklet turu organize edilmişti. Ankara, özel taşıt kullanım oranının en yüksek olduğu illerden biri. Bu nedenle, bisikletle birlikte şehir içine girip şehrin ulaşım ağını

gözlemlemek ve deneyimlemek güzeldi, ilginç bir tecrübeydi. 50-60 kişi şehrin içine girince, oradaki esnafın, vatandaşın tepkisi biraz ilginç oldu; ama oradaki mahallelerdeki çocuklar da bisikletlerini alıp bize katılınca, çok keyifli, güzel bir gezi ortaya çıktı.

Peki, neden Eymir gezisini yaptık? Şu anda olduğu gibi ve daha önce de olduğu gibi, Ankara'daki hükümetin Eymir'le ilgili tutumu belli. Her zaman rant alanı olarak görüldü Eymir. Hâlâ da öyle. Bizler de eğer bir mücadelede bulunmak istiyorsak, o mücadeleyi yerinde deneyimlemek gerektiği farkındalığıyla geçen sene aralık ayında bu geziyi düzenlemiştik.

Onun dışında, bir de Ege Mahallesi var. Ege Mahallesi de hızlı kentsel dönüşümle gündeme gelmiş bir mahalleydi. Ankara'nın güneydoğu koridorunda yer alan bir mahalle. 1970'lerden günümüze kadar gelen gecekondu yerleşkesi aslında. Çok köklü bir mahalle bilinci vardı Ege Mahallesi'nde, fakat orası da boşaltıldı.

Aslında bu etkinliğin çıkışı süreci de şöyle: Komisyon üyelerimizden iki arkadaşımız bir kitabevinde dolaşırken, Burcu Şentürk'ün, "Bu Çamuru Beraber Çiğnedik" adlı kitabına rastlıyorlar. Bu arada, Burcu hoca şu an Ege Üniversitesi'nde araştırma görevlisi, ODTÜ'de sosyoloji yüksek lisansı yapmıştı. Birçok kent çalışmaları var. "Bu Çamuru Beraber Çiğnedik" adlı kitabına rastlıyorlar. Kitap Ege Mahallesi'yle ilgili. Çünkü Burcu hoca bir dönem, sırf sosyolojik çalışma yapmak için Ege Mahallesi'ne taşınıp orada yaşamış bir hocamızdı. Bu kitapla karşılaşmaları üzerine, Ege Mahallesi de Ankara'da olunca, gidip görmek farz oldu aslında. Gidildi, görüldü, notlar alındı, fotoğraflar çekildi. Daha sonra Burcu hoca ODTÜ'ye, Mimarlık Fakültesi'ne davet edildi. O da sağ olsun, geldi. Belgesel gösterimi yaptığımız güzel bir söyleşi gerçekleştirildi. O söyleşide de aslında, şu an hâlihazırda Oda komisyonunda görev alan Çankaya Üniversitesi'ndeki arkadaşlarımızla tanışmıştık. Her anlamda aslında faydalı bir etkinlikte Ege Mahallesi etkinliği.

Onun dışında yine Saraçoğlu Mahallesi var. Saraçoğlu Mahallesi de Ankara'da kentsel dönüşümle gündeme gelmiş bir mahalle. Kızılay'ın tam ortasında, yeşilliyle, mahalle kültürüyle, yerel dayanışma ağlarıyla çok özel bir alan. Ayrıca sit alanı. Bir diğer noktası da, ilk toplu konut yerleşkesi aslında Saraçoğlu Mahallesi; fakat risk alanı bahanesiyle Saraçoğlu Mahallesi de boşaltıldı. Biz de geçen senelerde yine o mahallenin boş halini görüp, gözlem yapmak üzere bir gezi düzenlemiştik. O da faydalı bir geziydi.

Kent parkları gezisi vardı. Kent parkları gezisinde de Dikmen Vadisi, Portakal Çiçeği Vadisi, Botanik Parkı, Seğmenler Parkı, Abdi İpekçi Parkı gezildi, görüldü. Kent, insan, kamusal alan ilişkilerinin örneklendirildiği faydalı gezilerimizdendi.

Dediğim gibi, hafta sonu gezileri aslında etkinliğin bizim de içinde yer aldığımız büyük bir alanını oluşturuyor; ama genelde rutin aldığımız toplantılardan sonra gerçekleştirdiğimiz film gösterimleri var bir de, kent temalı filmler aslında. Çaylı, mısırlı çok güzel etkinlikler oluyor. Hem o gündelik hayattan biraz uzaklaşmış oluyoruz, fakültelerden çıkmış oluyoruz, hem de aslında yine mesleğe dair bir şeyler yapmış oluyoruz. Film sonlarında da oturup, tartışıp, filmin analizini yapıyoruz.

Bir de yaz eğitim kampı var. Mutlaka içinizden gidenler olmuştur, ama öğrencilerin çok fazla tecrübe kazandığı çok boyutlu bir etkinlik bu da. Aslında dönem içinde yaptığımız bütün etkinliklerin toplamı olarak da düşünülebilir. Mesleki donanım açısından çok faydalı. Birçok eğitim yapılıyor yaz eğitim kampı döneminde. Atölyeler yapılıyor, tasarım atölyeleri yapılıyor, maket üretimleri yapılıyor, dans atölyeleri vesaire. Ayrıca, farklı üniversitelerden, farklı disiplinlerden gelen hocalarımız ya da meslektaşlarımız da forum ve konferanslarla kampa katkı sağlıyorlar.

Bir de gidilen bölgeyle ya da şehirle ilgili olarak teknik geziler düzenleniyor yaz eğitim kampında. Onun dışında da zaten sosyalleşmek ve yeni insanlar tanımak için çok güzel bir vesile.

Bir diğer etkinliğimiz ise, geçen dönemlerde yaptığımız tasarım yarışmasıydı aslında. Planlama öğrencilerinin kendi arasında yaptığı dayanışma ağıyla örülmüş bir yarışmaydı. Bu nedenle zaten bizim için önemli. Birçok öğrenci tasarımlarıyla katkı sunmaya çalıştı. Şu ortada gördüğünüz büyük logo, öğrenciler tarafından Face ortamında birinci seçildi. Bir alt metninin olmaması nedeniyle şu an aktif olarak kullanamıyoruz logoyu, birkaç eksiği daha var; ama ileriki dönemlerde kesinlikle o eksiklikler tamamlanıp, alt metin de oluşturulup, logo aktif olarak kullanılacak. Bizim için de özel bir etkinlikti.

Komisyon kavramı aslında, farklı kulvarlardan farklı insanları bir araya getirmesi nedeniyle zaten toplumsal bir kavram. Bu nedenle bizim çalışmalarımızın toplumdan soyutlanması düşünülemez. Kadın sorunsalı da zaten toplumun büyük bir sorunu. Bu yüzden, Oda Kadın Komisyonu, Öğrenci Komisyonundaki kadınların da desteğini alarak bir anket çalışması düzenledi geçen senelerde. Şehir içinde yaşayan kadınlara birçok soru yöneltildi. Örneğin, kadınlara, kentte kendini nerelerde güvende hissettikleri soruldu. Kadınların büyük bir oranı kendilerini AVM’de güvende hissettiklerini söylediler. Genelde alt geçitlerde ya da inşaat alanlarında yürürken güvende hissetmediklerini söylediler. Onun dışında da, yanlarında bir erkekle yürüdükleri zaman kendilerini güvende hissettiklerini söylediler. Aslında bu durum, kadın olarak kentte var olabilmek, kentte kadın olmak ve Türkiye’de kadın olmak sorunsalını çarpıcı bir şekilde önümüze koymuştu. “Bu kadın kentin neresinde?” adlı

çalışma da yine Öğrenci Komisyonumuzda yer alan Tunca'nın da büyük emeğiyle gerçekleşmişti. Daha sonra zaten Şehir Plancıları Odası Haber Bülteninde de yer almıştı. Ulusal medyada da yer aldı.

Bu etkinliğin sonunda da bir tane fotoğraf sergisi yapılması düşünülmüştü. Güzel olacaktı, ama insanlarla iletişime geçemediğimizden ve zaman kısıtlı olduğundan bu etkinliği gerçekleştirememiştik. Ama önümüzdeki dönemlerde kesinlikle gerçekleştirilecek bu etkinlik.

Mesleki örgütlenme nedir, bundan biraz bahsedecek olursak, örgütlemeyi, bir amaç uğruna ortaklaşmış değerlerle faaliyet yürütme olarak tanımlarsak, Oda ve Komisyon bize çok büyük hareket alanı sağlıyor aslında. Bir saatten sonra hepimizin mesleği hepimizin kimliği haline geliyor. Bu kimliğin içini doldurup meslek hayatına öyle atılmak, hem bu meslek hayatında bizim bocalamamızı engeller, hem de gerçekten mesleğimizi severek yapmamıza vesile olur diye düşünüyoruz. Komisyon, bu noktada hem meslekle, hem de ilerideki meslektaşlarımızla aramızda iyi bir organik bağın oluşmasını sağlıyor. Zaten Komisyon da görev alırken ve faaliyet yürütürken, bu organik bağ sayesinde özverili ve fedakâr etkinlikler yürütülüyor diyebiliriz.

Hepimiz iyi arkadaşız sonuçta, ortak kaygı ve umutlarımız var geleceğe dair. Tek başına hiçbir şey yapamayacağımızın da farkındayız. Kendimizi yalnız hissetmemek çok önemli. Ben Odaya gittiğim zaman, kendimi yalnız hissetmiyorum; çünkü geleceğe dair benimle aynı şeyleri düşünen insanlarla bir arada olmak bana güç veriyor bu noktada. Mesleki bir durumdan öte, bu zaten insani bir durum. Bunu da mesleki olarak birleştirmek istiyorsak, Odadan ve komisyonlardan başka yapabileceğimiz yer yok. Mesleki örgütlenmeye dair söyleyebileceğim şeyler bunlar.

Onun dışında, bir de özeleştirici vermek gerekirse, Komisyonumuzun zaman zaman işleyiş sıkıntıları oluyor; ama her toplulukta oluyor bu. Bazen toplantı alamıyoruz, bazen jüri dönemleri denk geliyor. İşleyişte bazı sıkıntılar yaşanıyor, ama sürekli hale gelmediği sürece çözülemez sıkıntılar olmuyor. Birçok üyenin görevini o örgütlülük bilinciyle aslında diğer üye de üstlenebiliyor. Üstlenmezse ayıp zaten.

Onun dışında, bazen üye kazandırma noktasında da başarısız olduğumuz noktalar oluyor. Özellikle tanışma toplantıları iyi organize edilmediği zaman, insanların Odayla ilgili, meslekle ilgili kaygılarını gidermekte zorluk çekiyoruz. Ama bu sorunun da, iyi organize edilmiş bir tanışma toplantısıyla aşılabileceğini düşünüyoruz. Onun dışında, bizim Komisyonumuzla ilgili söyleyebileceğimiz şeyler bu kadar. Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

Oturum Yöneticisi- Teşekkür ediyoruz.

Söz almak isteyen var mı? Buyurun.

Nur İşcan- Merhaba arkadaşlar. Dokuz Eylül Üniversitesi'nden Nur İşcan.

Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nin Genç Plancılar Topluluğu var; size birazcık ondan bahsedeyeğim.

Genç Plancılar Topluluğu 2008 yılında kurulan bir topluluk. Dokuz Eylül Rektörlüğü'nde Sağlık Kültür ve Spor Başkanlığı'na bağlı. Bunun haricinde, hazırlanmış bir tüzüğü var.

şu an heyecanlandım, konuşamıyorum. Notlarımdan değil, genel olarak şunlardan bahsedeyim. 2008 yılında kurulan bu topluluk, ilk başlarda gerek teknik gezilerle, gerek üniversitedeki öğrencilerin katılımıyla ve hocaların desteklemesiyle parlak bir dönem geçiriyor. Daha sonrasında fakültelerdeki kontenjan artışı, öğrencilerin birbirinden kopması, okuldaki program sıkışıklıklarıyla maalesef çok uygulanabilir şeyler olmuyor. Normalde Dokuz Eylül Üniversitesi'nin şöyle güzel bir yanı var: Bizim bölümümüzde, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nde etkinlik saatimiz var her hafta. Mesela bu sene, çarşamba günleri, her çarşamba günü saat 10.30-12.00 arasında bölümün etkinlik saati var. Normalde, o saatlerde sadece etkinlik programları düzenlenmesi gerekiyor. Buna uyulduğu sürece ve iyi organizasyon olduğu sürece güzel etkinlikler çıkabiliyor. Burada mesela, Şehir Plancıları Odası'nın İzmir Şubesiyle beraber mesleki eğitim panelleri yapılıyor. Her sene mutlaka düzenleniyor bunlar; gerek onların katılımı, gerek serbest katılımcıların katılımıyla beraber.

Onun dışında, öğrenciler olarak etkinlikler yapmaya çalışıyoruz. Bu sene 10. Genel Kurul oldu. Her sene mayıs ve haziran ayında kapalı oy sistemiyle bir genel kurul oluyor. 7 yönetim üyesi, 3 de denetim üyesi seçiliyor. Ben, 9. ve 10. yönetimde Yönetim Kurulu başkanayım. Arkadaşlarımızın 2 yıldır desteğiyle, okula geldiğim dönemde, 2014 yılında, topluluk artık kapatılma seviyesine geldikten sonra, tekrar bizim dönemimizde bir heyecanla, beraberlikle -hatta şu an İzmir'de Öğrenci Komisyonuyla beraber etkinlikler yapmaya başladık- Odayla farklı bağlantılar kurduk. Bu konuda ilerleyebileceğimizi düşünüyorum.

Arkadaşlarım da bahsetti İzmir'deki bazı durumlardan. Aslında şunu yapabiliyoruz: Kantinimizdeki en önemli unsur olan, kahve alıyorsak en çok oradan, o kahve parasının düşürülmesinde falan kullanabiliyoruz, orada bazı yetkilerimizi falan kullanabiliyoruz; ama iş yönetime geldiği zaman, yani fakülte sekreterliğine geldiği zaman, yapabilecek çok bir şeyimiz kalmıyor. Her şey çok yolundaydı bir buçuk yıldır. Bu son OHAL döneminden kaynaklı... Arkadaşlarım da bahsettiler. Biz İzmir olarak bir raporla gelecektik buraya, bu senenin konusu eğitim ve şehircilik sorunlarıyla alâkalı; ama öğrenci forumu düzenleyemedik. Bunu da yine dipnot olarak dile getirmek istedim.

Bunun haricinde, okuldan bir danışman hocamız var bizimle beraber olan. 2 haftada bir yönetim ve denetim olarak toplanıyoruz, ayda bir danışman hocamızla beraberiz. Bunun dışında, kendimize ait bir bütçemiz var; o bütçeden, her üyeden ilk geldiğinde bir aidat parası -bu, yönetim kurulunun belirlediği bir şey- alıyoruz ve bu parayı etkinliklerimizde biz kullanıyoruz.

Başka söyleyebileceğim bir şey yok sanırım. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Gamze Değirmenci- Öncelikle herkese merhaba. Ben, Çankaya Üniversitesi'nden Gamze Değirmenci. Aynı zamanda Kent Çalışmaları Topluluğu'nun bu seneki yeni başkanım.

Türkiye'nin birçok şehriden, üniversitesinden geldiniz. Öncelikle ayaklarınıza sağlık. Umarım, Ankara'yı çok sevmişsinizdir.

Ben, Çankaya Üniversitesi'nin Kent Çalışmaları Topluluğu'ndan bahsedeceğim. Bölümümüz 2012 yılında açılmıştır. Tam zamanlı ve yarı zamanlı eğitim görevlilerimiz mevcuttur, hocalarımız mevcuttur. Tam zamanlı hocalarımız ODTÜ'den mezundur, yarı zamanlılar ise diğer üniversitelerden gelmiştir. Her üniversitenin çektiği bazı sıkıntılar oluyor muhakkak, ama bizim hocalar tarafından hiçbir sıkıntımız olmuyor. Yemektir, ulaşımdır falan, her öğrencinin çektiği ufak tefek sıkıntıları biz de çekiyoruz.

2012 yılında açılmıştır bölümümüz. Bölüme gelen ilk 5 kişi vardı; tabii, bunların dezavantajları oldu. Ben 2. sınıfım şu anda. Üst sınıflardan yardım alabiliyorken, onlar kendi başlarına bir şeyleri öğrendiler. 2015'te ise Kent Çalışmaları Topluluğu'nu kurmuşlardır ilk girişli öğrenciler, daha sonra bazı etkinlikler düzenlemişlerdir. Bunlardan birisinden bahsedecek olursam, Bozcaada'yı çalışmışlardı ve bölüme başlamayanlar, 1. sınıflar ve 2. sınıfların katılımıyla oluşan bir sunum hazırlamışlardı. Bu sunumda, çalıştıkları Bozcaada'yı detaylı bir şekilde bize aktarmışlardı. Oldukça faydalı bir sunumdu. Fakat biliyorsunuz ki, geçen sene bazı siyasi olaylar oldu. Ankara Garı patlaması, Kızılay katliamı gibi siyasi sebeplerden dolayı topluluğumuz çok aktifleşememişti. Bu sene topluluğu ben devraldım. Henüz bir çalışmamız gerçekleşmedi, fakat aklımızda bir şeyler var. Bunlardan birisi, alanında etkili birkaç kişiyi misafir etmeyi düşünüyoruz okulumuzda. Bu sayede, bölüme başlamayanlar veya devam edenler, 1, 2. 3. ve 4. sınıflara faydalı olabilecek gündemdeki konuları tartışabilme fırsatını yaratmış olacağız. Henüz bir tema belirlemedik, ama böyle bir çalışma var aklımızda.

Şu an olduğu gibi, Odanın da bize sağladığı bazı olanaklar var tabii. Birçok şehirden geldiniz, tanışma olanağımız oldu, meslektaşlarla iletişimi güçlendirdik diyebiliriz. Bu tür etkinlikleri okulumuzdaki plancılara duyurarak, daha çok aktifleştirerek,

topluluğumuzu daha faydalı bir hale getirmeyi düşünüyoruz. Topluluğun bu sene ikinci senesi. Yapacağımız çalışmalar düşünülmüyor şu an henüz.

Dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum. Tekrar hoş geldiniz.

Nihan Altan- Hoş geldiniz arkadaşlar. Ben Gazi'den Nihan Altan. 2. sınıftayım.

Size, Gazi Üniversitesi Plancılar Topluluğu'ndan bahsedeceğim, GÜPTO'dan. GÜPTO 2013'te kuruldu. Tabii, daha yeni kurulma aşamasında olduğu için, ilk başta yaptığımız bir forum çalışması vardı, orada okuyan şehir plancıların sorunlarıyla alakalı. Bunlar üzerinde yaptığımız forumlarda eksikleri tamamladık; ama burada yaptığımız şeylerde, öğrenciler kendi içlerinde birlik olamadılar. Mesela, onlar sadece forum olarak kaldılar. Bununla beraber, sonrasında yavaş yavaş kendi içimizde bir topluluk haline geldik. Kitap çalışması yaptık, kitap okuma günleri yaptık. Mayıs'ta dergi çıkarmaya çalıştık; ama çok geç olduğu için, onu tam ayarlayamadık.

Onun dışında, fotoğrafçılık günü yaptık. Kendi içimizde bir kurs ayarladık; GÜPTO'ya hem devamlılık olsun, hem de fotoğraf olsun diye. Bununla beraber, hem GÜPTO'ya devamlılığı sağlamaya çalıştık, ama öğrenciler olarak tam olarak birlikte olamıyoruz. Bununla beraber artık Odayla çalışmalar yapmaya başladık ve bir iş yapacağımızda ya da bunu yaptığımız zamanlarda, "Odada yapalım" falan deyip Odaya da devamlılığı sağlamaya çalışıyoruz.

Bizimki bu kadar.

Berivan Canbolat- Hepiniz hoş geldiniz.

Biz, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Topluluğu'nu tanıtmaya çalışacağız.

Öncelikle bir süreçten bahsetmek istiyoruz, nasıl kurulduğumuzdan bahsetmek istiyoruz. 1978 senesinde aslında öğrenci çalışmalarıyla başlayan bir topluluk geçmişimiz var. Legal olmamakla birlikte, 78 senesinde mesleki olarak disiplinler arası birleşmiş bir öğrenci farkındalığı yaratmaya çalışıyorlar. Sonrasında, 82'de, yani darbeden sonra okulda legal olarak kurulmuş bir Mimarlık Topluluğu var. Tabii, şimdiki deneyimimizle aynı olmadığını farkındayız; ancak, kuruluşumuz 1982 yılında. Daha sonra çeşitli etkinlikler yapılıyor; ama çok göz önünde, bizim gördüğümüz bir etkinlik çok yok. Daha sonra 2006 yılında, şimdiki Oda Başkanımız, Ankara Şube Başkanımızın da arasında olduğu bir toplulukla birlikte yeniden aktifleştirme çabası var Mimarlık Topluluğu'nu. Özellikle fikir atölyeleri, mahalleliyle birlikte üretim yapmak ve Mitopya adlı bir dergi çalışması var. Biz de aslında şu anki topluluk üyeleri olarak omurgamızı ve topluluk geleneğini bu dönemki ruhtan aldığımıza inanıyoruz.

Sonrasında, şimdiki topluluğun birleşmesine dair bir şeyler anlatmak istiyorum. 10 Ekim patlamasından sonra, aslında her yerde olduğu gibi, birtakım toplumsal tepkiler ODTÜ’de de gelişti ve boykot komiteleri oluşturuldu. ODTÜ’de oluşturulan boykot komitelerinde her fakülteden insanlar vardı ve biz Mimarlık Fakültesi adına bir grup arkadaşımızla kaynaştık, boykot etkinliğini bitirdik ve daha sonrasında, memlekette olanın aksine, umutlarımızı daha büyütmesi gereken bir süreç olduğuna inandık. Aslında bütün plancıların bu dönemde söylediği bir şey vardı; yani biz bu kent meydanlarını insanların ölmesi için tasarlamıyoruz, özgür yaşamaları için planlıyoruz. Bu yüzden, umutlarımızı daha diri tutmamız gerektiğine inandık ve hâlihazırda Mimarlık Topluluğu’nda çalışmalarımıza devam etmeye karar verdik. Bununla ilgili fakültenin öz örgütlülüğünü sağlamak, öğrencilerin farkındalığını arttırmak için, fakültenin öznesi olmak için birtakım çalışmalar yaptık. Bunlar açık kürsüler, forumlar şeklinde devam etti. İlk açık kürsümüzü Ders Yüğü Forumuyla ilgili yaptık. Tabii, bu konuda, Dekanımız ve Dekan Yardımcımızla ilgili de çok şanslıyız; yani söylediğimiz bütün sıkıntılarla ilgili bize somut önerilerle geldiler ve bu sorunları çözmeye dair forumlar yaptık. Bunların ilki Ders Yüğü Forumuydu.

Hepinizin bildiği gibi, diğer bölümlere göre aslında ders yükümüz çok fazla, çok fazla saat fakültede kalıyoruz. Buna dair, hocalarla birlikte stüdyo saatlerini daha efektif nasıl kullanabiliriz gibi bir forum düzenledik ve aslında akademisyenlerin öğrencilerine olan tavırla ve asistanlara olan tavırla ilgili de somut kazanımlarımız oldu. Bu sene ise fakültenin kapatılmasına dair... Biliyorsunuz, OHAL sürecinde bütün okullar yaşadı. Biz de bu sene fakültenin 19.00’da kapatılması gibi bir meseleyle karşı karşıya kaldık ve yine Dekanımızın da katıldığı bir forum düzenledik. Bu forumda, aslında bizim bu fakültede olmamamızın, bizim bu sınıfı bitiremeyeceğimiz anlamına geldiğini, bizim burada yattığımızı, burada kalktığımızı anlattık ve aslında gelen önerilere rağmen, biz şunu savunduk hep: “Buraya bunların yapılmasına gerek yok, burada birtakım güvenlik önlemleri alınmasına gerek yok. Mimarlık Topluluğu’nun öznesi olmak üzere, bizim bu fakültede bir öz örgütlülüğümüz var ve biz kendi güvenliğimizi ya da kendi örgütlülüğümüzü kendimiz sağlayabiliriz” dedik. Fakülte şu an açık. Böyle bir kazanım elde ettik. Bunun yanı sıra, fakültenin kullanımıyla ilgili de farkındalığı arttırmaya çalışıyoruz.

Benim anlatacaklarım bu kadar.

Ufuk Demir- Mimarlık Fakültesi 3 farklı bölümü içeren bir fakülte. Bunların içerisinde, Endüstri Ürünleri Tasarımı, Mimarlık Bölümü ve Şehir Bölge Planlama Bölümü yer alıyor. Bizim amacımız, bu 3 ayrı bölümün birlikte bir şeyler yapmasını sağlamak ve iletişimlerini sağlamak aslında. Bu sayede fakülte sorunlarını çözmek için

bir araya gelebiliyoruz, sosyal pratikler içerisinde bazı şeyler yapabiliyoruz, bir arada bir şeyleri tartışabiliyoruz ve birbirimizle iletişim içinde kalabiliyoruz. Hem kendi disiplinimiz arasında iletişim sağlanıyor, hem de alt sınıflar ve üst sınıflar arasında iletişim sağlanıyor.

Ayrıca, topluluğumuzda herhangi bir hiyerarşik yapılanma bulunmuyor; yani hangimizin başkan, hangimizin YK üyesi olduğuna dair pek bir fikrimiz yok, ama temsili olarak böyle bir şey var. Çünkü Kültür İşleri bizden bunu istiyor, birilerinin sorumlu olmasını istiyor. Ama sadece temsili bir şey bu, o kadar da önemli bir durum değil. Ayrıca, topluluğumuza üyelik şartı da yok; herkes gelip, orada aktif bir şekilde topluluk içinde bulunduğu durumda her türlü değişimi ve her türlü fikri sunarak rol alabilir. “Yıllarca birileri bulunsun, yıllarca birileri bir şeyler yapsın, ondan sonra topluluk içinde söz sahibi olsun” gibi bir durum söz konusu değil.

Topluluğumuz okul tarafından tanınan bir topluluk. Bunun bize yararı, topluluğumuz için bir oda tesis edilmiş durumda. Bu sayede, odanın yanı sıra, okul bize düzenleyeceğimiz etkinliklerde yardım sağlayabiliyor maddi olarak.

Bir de bu sene yeni şeyler yapmak için, yani yalnızca fakülte içerisinde ve okul içerisinde kısıtlı kalmamak için, okuldaki mimarlığa dair diğer topluluklarla bir araya gelmeye çalıştık. İlk olarak TEDÜ Mimarlık ve Tasarım Topluluğuyla görüştük. Yani iletişim içerisinde kalarak bir şeyler planlayacağız. Burada, GÜPTO ve Kent Çalışmaları Topluluğu’yla da görüşeceğiz hazır buradayken. Söyleyeceklerim bu kadar.

Deniz Kimyon- Başka söz almak isteyen var mı?

Murat Yıldız- İYTE’nin bir sunumu vardı.

İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü’nün küçük bir videosu var, bizler için hazırladığı. Dilerseniz önce onu izleyelim.

(Video gösterimi)

Deniz Kimyon- Teşekkür ederim.

Söz almak isteyen var mı?

Yavuz Sevim- Merhaba arkadaşlar. Ben Dokuz Eylül Üniversitesi’nden Yavuz. 3. sınıf öğrencisiyim.

Ben şundan dolayı söz almak istedim: Hem örgütlülüğümüzü, hem de eğitimimizi tartışıyoruz. Güne başlarken iki önemli şey söyledik; biri, Odadan bir meslektaşımız, bir arkadaşımız söyledi. Bir plancı neden ilerici, demokrat, çağdaş, devrimci ve yurtsever olmalı, ben biraz bunu açacağım.

Hepimiz bir toplumsal sorumlulukla hareket ediyoruz, omuzlarımızda çok büyük bir yük var aslında. Bu yük nereden geliyor? Kent sosyolojisine baktığımız zaman, kente dair birçok yaklaşım var. Bu yaklaşımlardan bir tanesi de şu: Kentin üretim güçlerinin toplandığı, sermayenin biriktiği ve aynı zamanda tarıma dayalı üretim olmadığı için kapitalist üretim ilişkilerinin mekânlaştığı bir yerleşim yeri olarak tarif ediyor. Bu da beraberinde sınıflı toplumları, insanın insana yabancılaştığı, insanın doğaya yabancılaştığı, mekânın kendisinin soyutlaştırıldığı bir yerleşim yeri yaratıyor ve biz şehir plancısıysak, bu tarihsel gerçeklikle gelişen kentleri daha iyi iyileştirmek, onarmak için, sürdürülebilir, daha eşitlikçi, daha yaşanılabilir kentler var etmek istiyoruz; ama bunu yapmaya çalışırken, bu tarihsel gerçekliği hem örgütlülüğümüz için, hem de yaptığımız işi anlamak için, üstüne basa basa, biraz daha radikal, hem öğrenci topluluklarının, hem de öğrenci komisyonlarının... Ki, Odanın kendisi de bu gerçeklikle hareket ettiği zaman daha radikal tanımlara ihtiyacımız var bence.

Yine günün başında bir arkadaşımız şöyle söylemişti: “Öğrenciler toplumun itiş gücüdür. Ben şöyle söyleyeyim: Eğer mücadele bir trense, biz öğrenciler olarak bu trenin lokomotifleriyiz. Bunun çekiş gücü bizde. Çünkü bugün hepimizin üniversitelerde birçok taleplerimiz var; bu talepler, eşit, parasız, anadilde eğitim talebimiz var. Bu taleplerimiz bu düzenin çarklarından bağımsız düşünülemez ve bu taleplerimizi gerçekleştirebilmek için, biraz daha sınıf bağlamında -ki, Odanın da böyle bir misyonu var- tartıştığımız zaman daha verimli sonuçlar elde edebiliriz diye düşünüyorum.

Deniz Kimyon- Başka söz isteyen var mı?

Esra Özdemir- Ben, Selçuk Üniversitesi’nden Esra Özdemir.

Bu noktada önce bir eleştiri yapmak istiyorum. Gözlemediğim kadarıyla, biz Selçuk Üniversiteliler olarak ve diğer Anadolu üniversiteleri olarak Şehir Plancıları Odası’nın desteğinden bihaberiz ve bunun sorumluluğu bence öğrencilerden çok, aslında Oda temsilcileriyle alakalı. Yani Genel Merkezin bu noktada ne yapabileceğini tartışmamız gerekiyor. Oda, bizim üniversiteye bir buçuk saat uzaklıkta. Biz, şu an bu kongreye katılmasak, odaların öğrencileri desteklediği birtakım faaliyetleri olduğundan bile haberimiz yok. Böyle bir durum söz konusu. Bu durumda, aslında planlama eğitiminde sadece üniversiteler bazlı değil, Oda bazlı da eşitsizlikler karşımıza çıkıyor. Görüyoruz ki, Ankara’da, İzmir’de ve İstanbul’da okumamanın dezavantajını bu açıdan da ciddi manada hissedebiliyoruz. Bize aylık bir dergi bile verseler, yine bir bağlantı, bir şey olacak. Gerçekten bihaberiz ve sudan çıkmış balık gibiyiz şu anda. Videoları gördük, etkinlikleri gördük ve birçok şeyden geri kalmışlığın pişmanlığını yaşıyoruz. Bu açıdan, en azından -ben son sınıfım- bizden sonrakiler adına talep ediyorum ki,

gerçekten diğer teşkilatların yönetim kurullarını daha aktifleştirmemiz, daha öğrenci merkezli hale getirmemiz gerekiyor.

Deniz Kimyon- Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz burada. Onlar sanırım bu eleştiriyi not aldılar. Açıklama yapar mısınız, bilmiyorum.

Orhan Sarıaltun- Pek araya girmek istemiyorum aslında, çok güzel gidiyor oturum. Ama çok haklı bir eleştiri, katılıyorum. Bizim de yaramız var bu konuda. Uzunca süredir, Odanın genel kurulları başta olmak üzere, bütün danışma kurullarında tartışılan, konuşulan bir konu. Bütün şubelerimizi etkin hale getirmek gibi bir görevimiz var. Onun için zorluyoruz, ama şubelerimiz de seçimle gelmiş ayrı yönetimler. Son iki Genel Kurulun en önemli tartışmalarından birisi bu. Maalesef, bütün uyarılarımıza, hatta baskılarımıza rağmen üretken hale getiremediğimiz şubelerimiz var. Bunlardan birisi de Konya. Bölüm sayımız ikiye çıktı orada, çok sayıda öğrencimiz var. Bugüne kadar öğrencilere ilişkin bildiğim kadarıyla sadece bir etkinlik yapıldı. O zamanki genel başkanın katıldığı bir etkinlikti. Bizim yönetimimiz, öğrencilerin talebi olduğunda, hazırlanan etkinliklere katıldı. Buna örnek verecek olursak, Atatürk Üniversitesi'ni verebiliriz. Ben gittim öğrenci etkinliğine. Yine Kayseri, sık sık etkinliklerin yapıldığı şubemiz ve büyük ölçüde Şubenin etkinliği öğrenciler üzerine kurulu. Trabzon'u örnek verebilirim; hem üye etkinliği, hem öğrenci etkinliği ki, o yapılan öğrenci etkinliklerinin yayına dönüşmüş olanını da göreceksiniz yarın. Bunlar var. Fakat Samsun, Konya ve birkaç tane şubemiz, faaliyetlerinin zayıflığından çok üzüldüğümüz şubelerimiz. Konya, evet, yakın. Bizzat benim, Genel Sekreterimizin defalarca gidip uyarmalarına rağmen hareketlendiremedik. Ama şunu söyleyeyim: Genel Kurulumuzun bize verdiği bir görev var; bu dönemin sonunda ürettiğimiz raporla, şubelerin statüsünde değişiklik gibi bir şeyimiz var. Bu da Genel Kurulumuzun yaptığı bir şey, bizim de değil. Şu an Konya ve Samsun bu sıkıntıyla baş başalar. Şu kalan bir buçuk sene içerisinde etkinlik sığdıramazlarsa, muhtemelen Genel Kurulun ana konusu haline gelecekler.

Teşekkür ederim.

Deniz Kimyon- Siz şanslı olanlardansınız, yani okuduğunuz şehirde Odanın şubesi var; ama bazı iller var ki, o illerde -Erzurum ve Isparta gibi- Odamızın bir şubesi yok, muhatap olabilecekleri bir şube örgütlülüğü yok bazı illerde. Dolayısıyla o daha başka bir sıkıntı. Ama şunu söylemeliyim: Varsa şube, kapısına dayanmak gerekiyor. Neler yapılabileceğini bu ortamlarda birbirimize aktarıyoruz, deneyimleri paylaşıyoruz birbirimizle. Öğrenci kurultaylarının da asıl temel mantığı bu. Yaz kamplarının da aslında benzer bir mantığı var. Bu deneyimleri birbirimize aktarmak, şubelerin kapısına gitmek ve "Biz, şunları, şunları yapmak istiyoruz şu amaçla, şu kapsamda" vesaire.

Bunları aslında biz bir kurala da bağlamak için, öğrenci örgütlülüğüne dair bir yönetmelik de var ki, bu bütün şehir plancılarının benzer şekilde örgütlenebilmesi için bir altlık sağlıyor. Bunlar da kullanılmalı diye düşünüyorum.

Emre'nin bir sözü vardı.

Emre Sevim- Ben de Konya'da 2 sene çalıştım, 2 sene boyunca ben de Odayla hiç ilişki kuramadım. Yani şunu söylemek gerekiyor belki arkadaşlar: İlk konuşurken, ilk Kurultaydan komisyon kararı çıktığını, fakat bunun bir mücadeleye gerçekleştirileceğini belirtmiştim. Belki dikkat etmişsinizdir. O komisyon kararının Kurultay sonrasında çıkması, uygulanması için yeterli olmadı, bizim bastırmamız sayesinde oldu.

Deniz'in bahsettiği Öğrenci Komisyonu Yönetmeliğini ben öğrenciyken yazmıştım, hiç hatırlamıyorum bile; ama biz yönetime geldiğimizde geçerliydi ancak. Yani burada, bizim bir kere demokrasi kültürünün eksik olmasından kaynaklı hep üstten bir şeyleri bekliyoruz ya, bizim aslında öğrenciler olarak alttan zorlamamız, yürütmemiz gerekiyor belki, o şekilde bir ilerleme kaydetmemiz gerekiyor. Bence, ilk aşamada şubede bir tepki göremediğimiz takdirde Genel Merkez üzerinden etkinlikler, birliktelikler gerçekleşebilir, öyle bir ilerleme seyredebiliriz. Bu, sadece Konya için değil, ilişkilerin düşük olduğu yerler için de geçerli. Yani Odadan bir şey beklemeyelim, kendimiz zorlayalım arkadaşlar. Biz öyle yaptık, şu anda Ankara Şubemiz işte, o birinci kurultayın kadrolarıydı burada.

Deniz Kimyon- Başka söz almak isteyen var mı?

Buyurun.

Salondan- Herkese merhaba. Erciyes Üniversitesi Şehir Bölge Planlama Bölümü 2. sınıf öğrencisiyim.

Bizim fakülte içerisinde bir kulübümüz var, Kentsel Tasarım ve Planlama Topluluğu. 2011 yılında Erciyes Üniversitesi Öğrenci Faaliyetleri Komisyon Başkanlığı bünyesine bağlı olarak kurulmuş. Kendine ait bir tüzüğü var, yönetim kurulu ve danışman hocamız da var. Ben kısaca topluluğun faaliyetleri üzerine bir konuşma yapacağım.

Biz topluluk olarak Şehir Plancıları Odası Kayseri Şubesiyle birlikte hareket ediyoruz. Sizin de belirtmiş olduğunuz gibi, kapılara dayanıyoruz ve taleplerimizi dile getiriyoruz. Sağ olsunlar, bize yardımcı oluyorlar. Bir Netcad kursu açtırdık, bunu başarabildik. Bunun dışında, Kayseri Yeşilhisar ilçesinde Odayla birlikte yürüttüğümüz bir ağaç dikme etkinliğimiz var.

Bunun dışında, teknik malzeme anlamında 1. sınıflardan gelen öğrencilere yardım

ediyoruz topluluk olarak. Üst sınıfa geçen öğrencilerden çantalar vesaire, bu tarz malzemeleri toplayarak, alttan gelen öğrencilere destek sağlamaya çalışıyoruz.

Bunun dışında, Odamız atölye büyüklüğünde. Öğrenciler oraya gelip orada da 4. sınıftan veya 3. sınıftan arkadaşlarla birlikte çalışmalarını sürdürebiliyorlar. Bu da onlar için bir hız anlamına geliyor, hem de onlarla tanışmış oluyoruz.

Bunun dışında, topluluğun içerisinde bir kütüphanemiz var, kütüphane oluşturduk. Planlamaya dair 70'e yakın kitabımız var; bu kitaplarla öğrencilere fayda sağlamaya çalışıyoruz. Sosyal medya üzerinden etkinliklerimizi duyuruyoruz. Kentsel Tasarım ve Planlama Topluluğu diye Instagram hesabımız var.

Söyleyeceklerim bu kadar. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Deniz Kimyon- Başka söz isteyen var mıydı?

Murat Yıldız- Ben bir şey eklemek istiyorum.

Arkadaşlar; ben küçük bir şey söyleyeceğim. 15.45'te başlayacak etkinliğimiz, yani artık Kurultayı sonlandırdığımız kısım aslında hepimiz için çok önemli olan bir bölüm. Oraya hepinizin katılmasını canı gönülden dileriz. Çünkü bu Kurultayı aslında organize etmemizin sebebi, buradaki her birimizin buranın bir öznesi olmasıydı. Bu nedenle herkesin katılmasını dileriz. Sonuç bölümü biraz daha talep odaklı olacak ve bir Sonuç Bildirgesi yazacağız. Her birinizin katılımı çok çok önemli. Teşekkürler.

Tunca Beril Başaran- Sunum sırasında söylemeyi unuttum, ama Ankara Öğrenci Komisyonu tarafından düzenlemeyi planladığımız bir etkinlik vardı; bunda sizin desteğinize ihtiyacımız var. Şu an tamamen plan aşamasında, ama bir sözlük kurabilir miyiz diye düşündük aslında. A'dan Z'ye şehir ve planlamaya dair; ama kendi lügatimizden, belki biraz mizah temalı, ekşi sözlük tarzı bir sözlük kurabiliriz belki diye düşündük hep beraber. Bunu da buradan duyurmuş olayım. Hepinizin desteğini bekliyoruz.

Teşekkürler.

Oturum Yöneticisi- 15 dakika çay-kahve molamız var.

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI
2. ÖĞRENCİ KURULTAYI
6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

4. OTURUM

FORUM VE SONUÇLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Murat Yıldız- Arkadaşlar; merhabalar. Son oturumda sizlerle yine beraberiz.

Öncelikle ben kendimi tanıtayım. İsmim Murat Yıldız. ODTÜ'den 2016 Haziran ayında mezun oldum. 4.5 aylık bir mezuniyet tecrübem var. Yani bir ayağım işte, okulda, bir ayağım hâlâ işsiz olmanın da vermiş olduğu... Çok aktif olmasa da, öğrenci çalışmalarında yine de hâlâ koordinasyonu sağlamaya çalışıyorum.

Bu son bölümü şu şekilde kurguladık arkadaşlar: Öncelikle, kurultayın en başından itibaren tartıştığımız başlıkları bir kez daha ele aldığımız, konuşmak isteyen arkadaşlarımıza söz verdiğimiz ve bunları derleyip topladığımız bir kurgusu olacak bu son bölümün. Eminim ki, aramızda birçok şey söylemek isteyenler olacaktır. Konuşmayı çok da fazla uzun tutmamak adına, birkaç uyarı yaparak salona söz vereceğim.

Konuşmaların mümkün mertebe kısa tutulması herkes açısından daha iyi olacaktır. O anlamda, 5 dakikayı aşmayan sürelerle derdimizi anlatabilirsek çok daha iyi olur. İkili konuşmaya dönmemesi konusunda dikkat edersek, çok daha sağlıklı bir konuşma gerçekleştirmiş oluruz, yani kurultaya hitap edersek daha iyi olur.

Çok önemli olan bir başka nokta da, konuşulanların uçup gitmemesi adına, okullardan bazı arkadaşlarımızın not alması, okula döndükten sonra bunları tartışıp yeni başlıklar üretmek adına çok daha iyi olacaktır. Bu anlamda, not almanızı canı gönülden dilerim.

Bu arada, bu kurultayda konuşmak istemeyen ya da zaman veya fırsat bulamayan arkadaşların, sorunları, sıkıntıları, önerileri ya da talepleri varsa, mutlaka bizlerle ya da birbirleriyle iletişime geçmesini de aynı şekilde canı gönülden dilerim.

Sözü salona bırakayım.

Bir de bütün bu konuşulanların aynı şekilde bir pota etrafında toplanabilmesi için, öncelikle bir rapor hazırlamamız ve dolayısıyla bir raportör seçmemiz gerekiyor.

Bunun için görev almak isteyen bir arkadaşımız var mıdır? Tunca'ya bu görevi paslayalım.

Bir konu başlığı etrafında da konuşabiliriz ya da dediğimiz gibi, serbest bir tartışma da olabilir. Daha serbest, daha demokratik bir ortam olması adına, bu bölümü çok fazla kurgulamadık. Eğitime dair problemlerimiz, sorunlarımız ya da üniversiteye dair

ilişkilerimizde yaşadığımız problemler, bunlara dair dertlerimizi, sorunlarımızı anlatabiliriz, öneri geliştirebiliriz diyerek sözü bırakmış olayım tekrar.

Saffet Çetin- Merhabalar. İsmim Saffet, Cumhuriyet Üniversitesi 4. sınıf öğrencisiyim.

Bölümümüz 2013 yılında kuruldu, daha yeni yani. Bizim bölüm olarak şöyle bir sıkıntımız var, fakülte olarak daha doğrusu: Hocalarımızla bir iletişim kopukluğumuz var, yani sorunlarımızı dile getirmekte, iletmekte sıkıntı çekiyoruz. Mesela, Kayseri Şubeyle iletişime geçmeye çalışıyoruz, onlarla da iletişime geçemiyoruz. Sivas'ta bir şubemiz yok, Odayla iletişime geçebileceğimiz insan yok. Bu tarz sorunlarla karşılaşyoruz biz. Şubemiz de yok şu anda. Kayseri ile de bir sürtüşme, sıkıntı yaşadığımız için, sorunlarımızı dile getirecek bir kanalımız yok.

Teşekkürler.

Esra Yaviç- Ben Esra Yaviç, Selçuk Üniversitesi'nden.

Benim şöyle bir önerim olacak: Şehir ve bölge planlama bölümü öğrencileri olarak her yıl kırtasiyeler arası bir fiyat analizi olsun, bölümce alışveriş yapabileceğimiz kırtasiyelerle konuşulsun ve bir anlaşma dâhilinde, toplu alışverişlerde daha ucuz olacağına ilişkin kırtasiyelerle anlaşılsın ve her gelen sınıfa da bu söylensin. Bilmedikleri için, özellikle 1. sınıflar çok uçuk rakamlara alışveriş yapıyor.

Nuri Cem Ceylan- Merhaba. Ben, Nuri Cem, Mimar Sinan'dan.

Biz, geçen seneki değil, bir önceki kamptan itibaren problemimiz, diğer üniversitelerdeki arkadaşlarla birlikte ortak bir şeyler yapabilmektir. Kamp sonrasında epey bir forum deneyimimiz oldu, bir forum kurduk; ama onu yayamadık galiba, kimse kullanmadı, bir hafta önce de komple kapandı web sayfamız. Onun için, bu birbirimizle iletişim kurmak için gerçekten güzel bir çalışma olabilir. Ama bunlarla aktifleşmek bizim için gerçekten önemli; paylaşımlar, belki ders notları olabilir, aynı şekilde keyifli şeyler. Bizim temelimiz kent hakkı, doğayı koruma amaçlı. Bu konuda örgütlenemediğimiz için çoğu şeyi savunamıyoruz. Öğrenci olarak diğer insanlardan daha fazla çalışabilir, daha fazla şeyler üretebiliriz. Bu konuda belki gittiğinizde, alt dönem, üst dönem, farklı meslek grupları olabilir, mimarlar olabilir, peyzajcılar olabilir, onlarla iletişime geçmeye çalışmalıyız bence.

Murat Yıldız- Buraya belki küçük bir ekleme yapabilirim. Nuri Cem'in de söylediği gibi, bizler yaz kampından sonra böyle bir araya gelip, tıpkı bu platformda olduğu gibi, daha ortak bir zeminde nasıl dertlerimizi paylaşabiliriz ve ortak bir iletişim ağı geliştirebiliriz kaygısıyla aslında bir blog ya da forum kurulması kararını almıştık. Fakat Nuri Cem'in de söylediği gibi, aktif olarak kullanılmamasından ya da yeterli

katılım sağlanamadığından o birazcık atıl kalan bir işimiz oldu. Burada önemli olan, hangi iletişim kanalını geliştirirsek geliştirelim, belki minicik bir kapalı Facebook grubu bile herkesin dâhil olması ve katkı sunması sayesinde bambaşka bir platforma dönüşebilir.

Salondan- Bu noktada ben bir şey söylemek istiyorum.

Söz konusu kolokyum olduğunda, özellikle üniversitede pek ilgi gösterilmiyor. Ben şu an ODTÜ 3. sınıftayım ve ilk defa bu sene katılıyorum, geçen senekine katılmadım. Çünkü ben fakülteleri ve hocaları söz konusu kolokyum olduğunda hiç yardımcı olmadıklarını düşünüyorum. Bu sene ODTÜ’de kolokyum olduğu halde, pazartesi ve salı günü stüdyolarımız bir şekilde devam edecek ve gerçekten önemli olan iki gün belki de stüdyoya gitmezsek, kolokyuma gelirse, stüdyo dersini kaçırıyor olacağız; kolokyuma gelmezsek, buradaki iki günü kaçırıyor olacağız. Bence hocalarımız, fakültemiz bu konuda daha anlayışlı olsun diye biraz çaba harcamamız gerekiyor. Çünkü kolokyuma katılmamızı istemiyorlar gibi bir durum var resmen yani.

Bilal Seyhan- Ben Bilal Seyhan, Yıldız Teknik Üniversitesi’nden.

Biz 2 senedir ... çalışıyoruz ve teknik gezi düzenliyoruz. Ama sadece yol artı barınma bile en az 500 lira tutuyor ve okulun bize bir ödenek sağlaması gerekirken, bunu maalesef yapmıyor, yapsa da ancak yüzde 30 oranında bir ödeme yapıyor. Yani hiç para almayanlar da var, ama bu sonuçta bizim hakkımız yani. Bu da bizim için bir tür laboratuvar dersi. Nasıl ki diğer bölümlerde laboratuvar varsa, bizim de bunu elde etme hakkımızın olması lazım. Onu bir sorun olarak görüyorum.

Bahar Kaya- Merhaba. Ben Bahar, İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü 3. sınıf öğrencisiyim.

Aslında biraz enstitümüzden bahsetmek istiyorum. Çünkü enteresan bir şekilde, 20 küsur yıllık bir bölümümüz aslında, ağırlıklı olarak ODTÜ’lü hocalarımızın kurduğu bir bölüm. Ama bilinmiyoruz. Çok iletişime geçmeye çalışıyoruz. Bugünkü ankette dahi, yani sosyal medyaya düştüğünde bile ismimiz yine yanlış yazılmıştı. Belki çok önemli gelmiyor, ama çok da aktif olmayan bir üniversite değiliz aslında; neden bu kadar tanınmama ve bilinmeme üzerine gidiyor, bunu anlamadık. Sunumda düzeltilmişti, ama herhalde telaffuzda biraz hatalar oluştu. Biz fazlasıyla iletişime geçmeye çalışıyoruz. Biraz ... uzak bir eğitim alıyoruz, ama hâlâ Türkiye sınırları içerisindeyiz. (Gülüşmeler)

Yani iletişimin daha da kuvvetli olması gerektiğini düşünüyoruz. Neden böyle gittiğini bilmiyoruz tam olarak, ama biz de buradayız yani, bu bölümün öğrencisiyiz.

Sinem Çakı- Merhaba. Ben de İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü 3. sınıf öğrencisiyim, ismim Sinem.

Ben şöyle bir şey söylemek istiyorum, biraz eleştirel olabilir: Biz aslında herkesin beraber iletişim kurabildiği bir platform düşünüyorduk. Bugün de çoğu zaman birazcık kötü bir tablo çiziliyor. Ama aslında iyi şeyler de oluyor, bölümümüz çok güzel bir bölüm, herkes de eminim ki planlamayı seviyordur. Mesela kamptan sonra herkes... Biz kamptakiler olarak böyle toplu olarak bir örgütlendik, birbirimize ısındık ve toplu bir şeyler yapabiliyoruz. Yani artık çok kötü bir tablo çizmekten ziyade, biraz buna ilişkin güzel şeylere de değinilebilir. Bu, birbirimiz arasındaki iletişimi arttırabilecek bir kaynak olur diye düşünüyorum.

İbrahim Özgür- Merhabalar. Ben İbrahim Özgür, Necmettin Erbakan Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim.

Demin de konuştuğumuz gibi, Oda ile üniversiteler arasında bir kopukluk var. Çok ciddi bir sıkıntı bu. Önerim, her üniversitede bu konuda çeşitli etkinlikler düzenleyebilir Oda. Mesela Konya'yı örnek vereyim. Konya'da çok aktif değil bu bakımdan Oda, öğrencilerle iletişim bakımından. En azından Şehir Plancıları Odası Konya Şubesi, Şehir Plancıları Odası Genel Başkanıyla beraber bir söyleşi düzenleyip, tüm o şehirde yer alanların bir araya gelmesini sağlayabilir. Oradaki öğrencilere en azından kaynak temini konusunda destek sağlanabilir, en azından kitap desteği yapılabilir, o şehirdeki öğrencilerle birlikte olunur. O tarz bir öneride bulunuyorum.

Nur İşcan- Merhaba. Ben, Dokuz Eylül Üniversitesi'nden Nur. Ben de 3. sınıftayım. İYTE'deki arkadaşın söylediğine paralel bir şey söyleyeceğim.

Sanırım şurada bir eksiklik var: Her şey anlatılıyor, okulda dersler veriliyor, Oda anlatıyor, komisyonlar anlatıyor. Galiba, ki fakültenin çalışmalarında da öyle, disiplinler arası eğitim, insanların beraber çalışması, grup çalışmaları, yani bireysellikten kaçınması gerektiği vurgulandığında, insanların böyle şeylere daha çok motive olacağı düşünüyorum. Çünkü herkes içinde bulunduğu şeyin peşinde koşmak istiyor. Yani bir etkinlik yapıldığında, orada birinin payı varsa, en az beş arkadaş o etkinlikte bulunuyor. Ama payı yoksa, katılım az oluyor, sadece duyup gelenlerin oranı düşük kalıyor. Çünkü onda bir emeği yok. Ama bizim fakültede, mesela okuduğumuz bölüm zaten bireysellik üzerine pek bir şey vurgulamaz, teorik dersleri geçersin; ama konu projeye geldiği zaman, grup çalışmaları, insanlarla iletişim, beraber çalışma, sadece böyle başarılı olabiliyorsun. Umarım yarından itibaren bu konunun üzerine daha çok vurgu yapılır. O zaman, Odaya da, gruplara da daha fazla katılım olacağını düşünüyorum. Teşekkür ederim.

Hakkı İlter- Merhaba. Ben Hakkı İlter, Yıldız Teknik Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim.

Benim de dikkat çekeceğim bir şey var. Kamptan sonra arkadaşlarımız tekrar beraber bir şeyler yapma, birlikte olma isteğini dile getiriyorlar. Beraber kamp isteği, genelde kampta yaşanan beraber etkinlik yapma ve beraber bir şeyler üretebilme sürecinden kaynaklanıyor. Belki buralarda yine öğrencilere yönelik bir ara etkinlik olabilir. Tabii, bunun için de iletişim ve organizasyon gerekiyor, böyle bir etkinlik için. Bölümlerimizde ders yoğunluğu ve projeler yüzünden çok fazla zaman bulamıyoruz bu tarz iletişim ve organizasyonlara. Belki bu yoğunlukta nasıl bir iletişim modeli geliştirebiliriz, nasıl organizasyonları geliştirebiliriz, biraz da bunu düşünmek gerekiyor. Teşekkür ederim.

Murat Yıldız- Bunun üzerine küçük bir şey ekleyeyim.

Bu birkaç kere değinildiği için eklemek istedim. Biz, evet, hakikaten, kolokyum, yaz kampı, kurultay, çalıştay gibi organizasyonlarda bir araya gelme imkânı buluyoruz. Ama dönem içerisinde yoğunluklarımızdan dolayı bir araya gelemiyoruz kaygısından çıkmıştı bu. Belki şöyle bir şey önerilebilir ya da bunun üzerinden tartışabiliriz: Dönem ortasında bir-iki günlük bir güz kampı planlanabilir ve bu da özellikle İbrahim'in söylediği gibi, daha böyle Oda çalışmasının, şube çalışmasının ya da komisyon çalışmasının olmadığı ya da zayıf kaldığı illerde yapılırsa, belki oraya da bir emsal teşkil etmiş olur.

Salondan- Güz kampı değil, kış kampı.

Murat Yıldız- Kış kampı, evet.

Emre Sevim- Bence bu kurultay bunun kararını alsın. Sömestrda bir kış okulu, yani yaz kampı muadili olan bir kış kampı düzenlenmesi için bir karar alsın bu kurultay. Odamızın zaten MİSEM'i açılıyor, biliyorsunuz. Onun kararını alsın bu kurultay, artık bundan sonra kışın da, belki yaz kampı kadar geniş katılımı olmasa da, bir kış okulu başlasın, olanaklar dahilinde.

Murat Yıldız- Olanaklar dahilinde. Teşekkür ederiz.

Sevcan Göçben- Merhabalar. Ben Sevcan, Dokuz Eylül Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyim.

Belki de Dokuz Eylül'lü olduğum için Nur'a tamamen katılıyorum. Aslında ben de bununla ilgili bir şey söyleyecektim. Şöyle ki: Bizim fakültede gerçekten çok fazla bireysellik olduğu için, çok örgütlenemiyoruz, çok birlikte olamıyoruz. Kendi içimizde bile birlikte olmadığımız için, diğer üniversitelerle birlikte olma şansımız çok daha

azalıyor. Ama aslında bizim kesinlikle birlikte olmamız lazım. Çünkü mücadele etmemiz gereken, korumamız gereken çok fazla şey var; Kültürpark vesaire. Ama en basiti, eğitimimiz. Bu konuda şöyle bir şey söyleyebilirim: Ben 1. sınıftayken mesela, Yıldız Teknik'in bir sitesi vardı, öğrenci projeleri falan oluyordu, oradan çok feyz alıyordum. Mesela şuradaki insanlar bile kendi projelerini bir kapalı Facebook grubunda paylaşırsa, bizden sonra gelenler çok fazla aydınlanabilirler aslında. Yani bir nevi kendi arşivimizi, proje havuzumuzu bile oluşturabiliriz. Böyle bir grup olursa, birbirimizle ve diğer üniversiteler arasında, hani nasıl bir eğitim yapılıyor, neler yapılıyor, anında takip edebiliriz sosyal medya sayesinde ve bunun gücünü kullanmalıyız diye düşünüyorum.

Esra Özdemir- Merhaba. Ben Esra Özdemir, Selçuk Üniversitesi'nden.

Ben de bir öneride bulunmak istiyorum: Bölümlerimizde kütüphane oluşturulsa. Yani kitap tedarikinde kendi başımıza çoğu zaman zorlanıyoruz. Özellikle interneti kaynak olarak kullanmayı çok istemiyoruz, ama elimizde kitap olmadığı için mecbur kalıyoruz. Yani böyle bir olanak olsa bizim için çok daha iyi olacağını düşünüyorum.

Tunca Beril Başaran- Ben de bir şey eklemek istiyorum.

Bu arşiv konusunu ben de destekliyorum. Bu, eğitimlerimiz arasındaki farkı da kapatacaktır ve iletişiminizi artıracaktır.

İkinci olarak, burada hep beraberken belki şunu tartışabiliriz: Odanın bulunmadığı şehirlerde öğrenci örgütlülüğünü nasıl düzenleyebiliriz? Bu çok önemli bir şey. Ankara'da, İzmir'de, İstanbul'da Odayla ilişkilerimiz var, birebir, mekânsal olarak ya da insanlarla yüz yüze görüşüp karşılaşabiliyoruz ve bu bize çok kolaylık yaratıyor. Ama Odanın olmadığı şehirlerde bu imkân pek olmuyor. Yani bunu öyle bir yapalım ki, diğer öğrenci arkadaşlarımızla da bağımız kopmasın, aynı zamanda Odayla ilişkilerimizi de kuralım. Sabah yaptığımız anket sunumlarında gördük, Odayla ilişkileri belirleyen en önemli şeylerden biri de "Fırsat bulamadım" idi. Arkadaşlar; hepimiz buradayız. Hani demiyorum ki, zamanınız var, niye gelmiyorsunuz. Ama fırsat yaratmak bizim elimizde. Gençiz, öğrenciyiz, şu an olabilecek en güzel zamanlardan birindeyiz. Bunu bir düşünelim yani.

Ash Eş- Merhaba.

Ben bu örgütlenme meselesine biraz değinmek istiyorum.

Mesela bir şeyler yapmak için illa Odanın gelip size, "Odanın mekânlarına gelin, birlikte bir şeyler yapalım; gelin burada toplanalım" falan demesine, birilerinin sizi dürtmesine gerek yok. Amaç zaten birlikte olmak, bir öğrenci komisyonu

oluşturabilmek, beraber bir şeyler yapabilmek. İlk başta aslında kendi içimizde bir şeyler yapmamız gerekiyor. Bu da aslında önce bireyden başlıyor zaten. Bir şeyleri istediğinizde elbette yaparsınız. Kendi okullarınızda örneğin, en basitinden ilk önce en yakın arkadaşınızla başlarsınız, daha sonra diğer arkadaşlara yönelirsiniz ve bu bir anda büyür. Öncelikle kendi okulunuz içinde bir şeyler yapmaya başlayın bence. İnsanları bilinçlendirin mesela. Burada hepimiz bir sürü şey öğrendik bugün mesela. Kendi içimizde örgütlendikten sonra, zaten daha sonra Odanın içinde de örgütlenmek konusunda adım atılır. Bunun için bir şeyler yapmalıyız yani hepimiz, bunu söylemek istedim.

Bir de, biz İzmir Öğrenci Komisyonu olarak, diğer tüm komisyonlarla birlikte bir şeyler üretmek istiyoruz. Bunun için İzmir’de sizi ağırlayabiliriz ya da dediğiniz gibi bir kış kampı falan da olabilir. Sonuçta ben de kampa gittim; orada inanılmaz güzel bir birliktelik yakaladık ve çok iyi insanlar tanıdım, hayli dostluklar kazandım. O yüzden böyle bir isteğimiz var. Yani buradayken herkes, bu komisyonları nasıl birleştirebiliriz diye düşünelim, konuşalım bence.

Murat Yıldız- Yani bir üst-çatı örgüt olarak öğrenci komisyonlarının bir araya geldiği bir zemin.

Salondan- Etkinlik düzenlenebilir.

Murat Yıldız- Etkinlik. Tamam.

İlgaz’ın bir sözü var.

İlgaz Su Aktaş- Bugün genel tabloya baktığımızda, aslında hepimiz eğitim hayatımız boyunca kullandığımız mekânlar üzerinden sorunlarımızı aktarıyoruz. Ve şu anki bu kurultayın başarıya ulaşabilmesi için şöyle bir tablo görmek istiyorum, böyle daha sağlıklı olabileceğine inanıyorum: Hepimiz bu sorunları dile getiriyoruz, ama ben az önce de dile getirmiştik; misal, hepimiz kendi üniversitelerimize döndüğümüzde ne yapabiliriz’i tartışmayacağız büyük ihtimal ya da bir çözüme varamayacağız bir şekilde ve burada konuştuğumuzla kalmış olacağız. Aktardığımız sorunlar mekân üzerinden yansıyan sorunlar olsa da, aslında temelinde parasız, laik, demokratik bir eğitim talebi olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden böyle bir öneri getirebilirim: Her bölüm, her üniversite, her fakülte, kendi bulunduğu birim içerisinde bunları tartışıp, bu sorunlara yönelik biz ne yapabiliriz’i gündeme alsın, güzel bir tablo olabilir, belki bir şeyleri değiştirebiliriz diye düşünüyorum. Şu an yaratılmaya çalışılan, belki de çok daha önceden yaratılan çok büyük bir korku hegemonyası var üzerimizde; halkın her kesiminde, öğrencisinde, işçisinde, kadınında ve şu an zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz olmadığını düşünüyorum. Oturup tartıştığımızda hepimiz

bir şeyler yapma taraftarıyız; lakin, bunu yansıtamıyoruz, korkularımızdan ya da başka endişelerimiz yüzünden. Bunu aşarsak çok şeyi aslında değiştirebileceğimizi düşünüyorum.

Gamze Değirmenci- Ben, Çankaya Üniversitesi'nden Gamze Değirmenci, 2. sınıf.

Aslı arkadaşımın dediklerinin hepsine katılıyorum. Bunun için şöyle bir şey yapabiliriz: Okulumuzda aktif olmadıklarından dolayı şikâyetçi olan arkadaşlara söylüyorum özellikle. Evet, sizler geldiniz buraya, bu ortamı gördünüz ve daha çok aktif olmak istiyorsunuz, bunu dile getiriyorsunuz. Size şöyle bir önerim olacak: Okula gittiğiniz zaman şu ortamı yansıtacak bir sunum hazırlayabilirsiniz belki, herkesi teşvik edici bir sunum ve bu hazırladığınız sunumları veya sunum ortamını, mekânını kurduğunuz sitede paylaşabilirsiniz, "Herkes ilgi gösterdi, şöyle, böyle" diye. Şunu düşünüyorum ben: Bir işe başlarken öncelikle en küçük birimden başlamak gerekiyor. Herkesi toplayabilmek için de öncelikle sınıfımızı, daha sonra okulumuzu, belki fakültemizi, belki katılmak isteyen diğer bölümleri de katabiliriz. Çünkü bölümümüz gerçekten eğlenceli bir bölüm, farklı bir bölüm. Çok etkinlik düzenlenebilecek, birbirimizi toplayabilecek bir bölüm. Bence böyle bir şey yapabilirsiniz, eğer toplanmakta sıkıntı çekiyorsanız.

Teşekkürler.

Ayşe Nur Küçük- Ben Ayşe Nur, Pamukkale Üniversitesi'nden katılıyorum.

Arkadaşımızın mail topluluğu önerisine katılıyorum. Bu yaz kampa katılmıştım. Örneğin, o kamptaki grubumuz hâlâ devam ediyor ve sene başında projelere başlarken herkes nereyi çalışıyor, ne yapıyor, nasıl bir çalışma sistemi gidiyor, konuşmuştuk ve daha önce aynı yeri çalışmış insanlar arasında bile nasıl bir fark olduğu hemen görülebiliyor, ona göre kendimizi geliştirebiliyoruz. Mesela biz Muğla çalışıyoruz bu yıl. Daha önce Yıldız Teknik çalışmış, onların sayfası var, oradan incelediğimde, hocalara daha farklı şeyler götürüp, onların bize dayattığı sistemi de değiştirmek üstüne bir şeyler yapabildik mesela.

Bir de Tunca'nın söylediği şeyler de mantıklı. Oda olmayan, ama temsilcilik olan iller var. Biz Muğla'ya bağlıyız, ama temsilcilik var; ama örgütlenmede sıkıntı yaşıyoruz. Bütün bu temsilcilik olan illerde aynı sorun var. Yani okulda ne yapmak gerekiyor, farklı bir şeyler yapan arkadaşlar varsa, bizi yönlendirirlerse, biz de ona göre örgütlenmek için bir şeyler yapabiliriz.

Mustafa Gürkan ...- Ben Dokuz Eylül Üniversitesi 2. sınıf öğrencisi Mustafa Gürkan.

Belki Odanın aktif olmadığı illerde maddi anlamda ya da farklı şekillerde orada bir

şeyler yapmaya çalışan insanları teşvik edecek şartlar yarattırsa, orada katılımcılık artabilir. Bu da oradaki örgütlenmeyi güçlendirebilir veya daha fazla insanın toplanmasını sağlayabilir diye düşünüyorum. Ya da belki bir fon oluşturulabilir; çünkü belki bir etkinlik yapılacak, maddi desteğe ihtiyaç duyulacak. Bu anlamda böyle insanlara bir şeyler sunulabilir.

Fulya ...- Ben, Mersin Üniversitesinden Fulya, son sınıftayım.

Ben de İngilizce sorununa değinmek istiyorum.

Biz %100 İngilizce eğitim alıyoruz. Ama hazırlıktaki eğitimimiz diğer fakültedekilerle beraber, karışık bir sınıftır. Yani yüzde 30 İngilizce gören de vardı, isteğe bağlı olan da vardı. Yani bilemiyorum, ama belki sınavlar, sorular onlara göre de hazırlanmış olabilir. Açıkçası, bana basit gelmişti. Belki de öyle olmamalıydı; kolay geçtik, çok fazla çalışmadan geçtik. Belki tamamen İngilizce olan bölümlerde hazırlık eğitimi kendi bölüm bünyesinde olabilir. Hatta belki bölüm hocaları tarafından da verilebilir. Çünkü biz hazırlıkta gramer eğitimi aldık, ama bölüme geçince çok farklı şeylerle karşılaştık, anlamakta zorluk çektik. Hatta şu anda stüdyomuz da İngilizce ve geçen seneden 7 kişi kaldı, çoğu da hocanın verdiği kriteri anlayamadığından projesini ilerletemediği için kaldığını söyledi. Yani belki bu hazırlık eğitimiyle ilgili daha farklı bir şey olabilir.

Gözde ...- Ben de Mersin Üniversitesinden Gözde, 4. sınıf öğrencisiyim.

Ben biraz son sınıf olmamdan dolayı işle alakalı bir şey söyleyeceğim Şehir Plancıları Odası'na.

Mezun olanlar, yani çalışmaya başlayanlar için bir maaş belirlenmiş, asgari bir maaş; fakat bu ne derecede kontrol ediliyor? Dahası, ben ondan çok daha az bir miktarla işe başlanıldığını falan duydum, bu da beni biraz kaygılandırdı. Odanın bu konuda bir şekilde örgütlenmesi, yani daha kararlı bir şekilde işe başlayanları denetlemesi gerekiyor diye düşünüyorum.

Murat Yıldız- Orhan ağabeye küçük bir söz verelim bu konuda.

Orhan Sarıaltun- Evet arkadaşlar, bu çok önemli bir konu. Bizim kendi üye arkadaşlarımız da zaten bunu takip ediyor, yani çalışanlarımız. Özellikle bürolar konusunda adım attık. Oradan gelen tüm şikâyetlere rağmen. Çünkü orada, biliyorsunuz, son dönemde ciddi anlamda bürolarımız kapandı, bürolarımızın iş kapasitesi de düştü. Diğer taraftan işler için aldıkları ücretlerin düşüklüğüne dair yıllardır Odanın mücadelesi de var. Özellikle kamu ihalelerindeki rakamları gördüğümüzde çok rahatsız oluyoruz. Ama bunların yukarıya çekilmesi için de bu asgari ücretlerin bir sebep olmasını istiyoruz. Örneğin, bürolar için yılbaşında tescil

yenileme esnasında bunları takip edeceğimizi bildirdik, o ücretlere uyulmasını takip de edeceğiz. Ama ondan başka bazı sorunlar da var. Örneğin, kamuda istihdam çok farklılaştı, biliyorsunuz, sözleşmeliler var, başka bazı statüdekiler var, işçi statüsünde olanlar var, geçici işçi statüsünde olanlar var; onlara ilişkin henüz çok fazla bir yaptırımımız yok. Çünkü aksi durumda, çok bastırdığımızda, orada alternatif başka mesleklerden alınma ihtimallerinin kapısını açıyoruz, yani üyelerimizi işinden edebiliyoruz. Biraz sıkıntımız var. Ama devlet personel dairesiyle yaptığımız görüşmeler var, sendikalarla görüşmelerimiz var. Ülkedeki bu olağanüstü sürece rağmen yürüttük bu görüşmeleri. Ama şu anki hükümetin bu anlamda sorunlara ne derecede eğileceğini bilmemekle birlikte, takipçisi olacağımızı söyleyebilirim. Bu çok yeni bir şey aslında, birkaç senelik bir şey. Bunun zamanla oturacağını ve aslında tüm üyelerimiz lehine, yani serbest çalışanlar ve büro sahipleri dâhil, herkesin lehine bir şeye dönüşeceğine ikna olursak, inanıyorum ki o mücadeleyi sürdüreceğiz.

Tescil yenileme dediğimiz de şu: Her yılbaşında bürolarımız gelirler, tescillerini yenilerler. Önümüzdeki yıl çalışabilmeleri için gerekli olan bir yenilemedir bu, her yıl Ocak ayında yapılır. O yıl içerisinde yaptıkları işleri getirirler, faturalarını beyan ederler, bunları kontrol ederiz.

Mikrofonu almışken, birkaç soru daha vardı, onlara da cevap vereyim.

Örneğin, Cumhuriyet Üniversitesi. Cumhuriyet Üniversitesi öğrenci aldı mı bu yıl?

Salondan- Hayır, almadı.

Orhan Sarıaltun- Almadılar. Odamızın yazdığı yazı nedeniyle almadılar. Bizzat oradan gelen bir yüksek sesli serzeniş vardı; “Bir tane bile şehir plancısı görmeden mezun verecek bu bölüm” diye. Hocalarınızdan bir tanesiydi bunu söyleyen, onu da söyleyeyim. Odamızın YÖK’e yazdığı bir yazı nedeniyle almamışlar. Beni de çok duygulandırdı bu; YÖK ilk defa bizi dinledi. (Gülüşmeler)

Çok sayıda yazı yazdık çünkü. Herhalde ilk defa yanıt vermek zorunda kaldılar. Çünkü bir tane bile şehir plancısı görmeden mezun olacaktı öğrenciler.

Şunu da söyleyeyim: Sivas’ta temsilciliğimiz de yok, evet. Bir dönem denendi, kurulmaya çalışıldı; ama sürdürülemedi bu. Bu tür şehirlerde o sorumuz var. Ama şunu unutmayın: Şehir Plancıları Odası’nın örgütlenme yapısı aslında tüm ülkeyi kapsıyor. Temsilcilik olmasa dahi, o ilin bağlı olduğu bir şubemiz var. Sivas da Kayseri Şubeye bağlı. O şubeleri zorlayabilirsiniz. Oradan ses gelmezse -Konya’daki durumda söz konusu olduğu gibi- mutlaka Genel Merkezle iletişim kurun. İletişim kurarsanız yanıtız kalmazsınız, onu söyleyeyim.

Örneğin, yine Atatürk Üniversitesi'ne döneceğim, orada Ankara Şube Başkanımızı çağırdılar mesela, gelemediğinde ben katılmışım. Tamamen öğrencilerin daveti üzerine gelmişim. O dönem temsilcimiz serbest çalışıyordu, şu an bölüm başkanı, Atatürk Üniversitesi'nde bölüm başkanımız. Yani biz mutlaka her tarafa ulaşmaya çalışıyoruz. Yönetimden gidemeyen olursa, Yönetim Kurulu Başkanı, Genel Sekreter, İkinci Başkan, Yönetim Kurulu üyelerinden gidemeyen olursa, konu itibarıyla başka bir hocamızı yönlendiriyoruz, gönderiyoruz.

Çok büyük bütçelerimiz yok. Şehir Plancıları Odası bazen üyeleriyle de karşı karşıya kalıyor. Bazı üyelerimiz diyor ki, "Bizden topladığınız aidatlarla öğrencilere çok para harcıyorsunuz, kamplar yapıyorsunuz, eğitim programları yapıyorsunuz, öğrencilerin yol paralarını karşılamaya çalışıyorsunuz. İyi şeyler, ama bunları bizim aidatlarımızla yapıyorsunuz, bize dönük etkinliklere daha ağırlık verin." Böyle, belki biraz haklı da bulunabilecek serzenişleri var. Daha da fazlasını vermek isteriz. Çünkü açılış konuşmasında da belirttiğim gibi, sizler aslında Şehir Plancıları Odasının geleceğisiniz; hem bu mesleğin, hem Odanın geleceğisiniz. Dolayısıyla, o kış kampı önerisi de benim için önemli bir öneri. Aslında burada konuşulan bütün önerileri biz ders olarak alacağız yönetim olarak. Az önce konuşan arkadaşlardan birisi söylemişti, bunları derledikten sonra bölümlerinize iletacağız, aynı zamanda bunu tüm örgütümüze iletacağız, şube ve temsilciliklerimize iletacağız. Yani elimizden geldiğince yanıt vermeye çalışacağız.

Demim söylediğim şeye kısaca bir döneyim. Bütçemiz çok büyük değil, ama çok büyük işleri düşük bütçeyle sağlayabiliyoruz. Şu dört günlük etkinliği düşünürseniz, ne demek istediğimi anlarsınız. Yani aslında bunları çok çok büyük bütçelerle yapmıyoruz. Bazı bölümlerinizde sizler bu tarz etkinlikleri kurgularsanız, salonlara hiç para vermeden çözebiliriz, başka bazı şeyleri ucuza halledebiliriz; bazen bürolarımıza söylüyoruz, bazı masrafları onlara karşılatıyoruz. Ama tüm zorlukları aşıyoruz. Hiçbir etkinliğimiz yok ki, bütçemiz yok diye reddedilmiş olsun. Zamanımı ayarladığınız sürece hepsini gerçekleştirelim istiyoruz. Yani sizlerden bir şey geldiğinde biz hazırız.

Konya için somut bir şey söyleyeyim, konuşuldu çünkü. Muhtemelen bu etkinlikten sonra Konya'ya somut bir görev vereceğiz, öğrencilere dönük bir etkinlik yapması için. Oradan bir pratik çıkmazsa, doğrudan biz Genel Merkez olarak yapacağız.

Akın Kaya- Merhabalar. Ben Akın Kaya, ODTÜ 4. sınıf öğrencisiyim.

Arkadaşlar sıklıkla üniversitelerin öğrencileri yönlendirmemesinden, öğrencilerin örgütlenememesinden yakındılar. Bence bu konuda ne yaparız, bu tartışılmalı. Örgütlülüğü sağlayabilmek için ilk önce öğrenciler olarak bizler bir araya gelmeliyiz. Yani eğer 4. sınıflar 1. sınıflardan bihaberlerse, aynı şekilde 1. sınıflar da onlarla hiçbir şekilde iletişim kuramıyorlarsa, zaten herhangi bir örgütlülükten söz edemeyiz bence.

Bu yüzden, ne yapabiliriz diye baktığımızda, mesela her dönem 1. sınıfları bir şekilde üst sınıflar kendilerine adapte edebilirler, onları bu tür ortamlara çekebilirler diye düşünüyorum. Ağabey, abla olarak da ders konusunda yardımcı olabilir, değişik etkinlikler, aktiviteler düzenlenerek, onları daha 1. sınıftayken içimize alabiliriz diye düşünüyorum. Bu, bütün üniversitelerde yapabileceğimiz bir şey. Daha sonraki adımlarda komisyon, Oda falan devreye girip, bunlarla ilişkilenebilir diye düşünüyorum. Bu bir fikir sadece.

Didem Şahin- Ben Didem, İYTE'den geliyorum.

İyi bir örnek olarak söylemek istiyorum; biz örgütlüyüz mü diyeyim artık, iyi anlaşabiliyoruz yani birlikte. Aslında bu insanın içinden gelen bir şey. Plancı olarak pek bir şey yapamadığımızın eminim herkes farkındadır. Biraz hırsı, bencilliği bir kenara atıp, her şeyden birbirimizi haberdar etmemiz gerekiyor. Açıkçası, bu öğrenciyken birazcık olan bir şey. O yüzden biraz buna değinmek istiyorum. Belki bizim durumumuz şeyden dolayıdır; kente uzağız, birbirimize muhtacız, sosyallikle ilgili yapabileceğimiz hiçbir şey yok, birbirimize sıkı sıkı sarılmış bir şekildeyiz. Belki bundan dolayı kolay oluyor. Ama ben çalışınca olacağını düşünüyorum. Kimsenin haberi yoktu Odadan, kolokyuma belki kimse gelmeyecekti. Biz dönem olarak 34 kişiyiz, şu an 27'miz burada. 4'lerden arkadaşımız var yine, 2'lerden var. Yani eğer çalışırsanız, bireyselliği bırakıp, bencilliği bırakıp, birlikte olmaya çalışırsanız her şeyin olabileceğini düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Salondan- Ben de bir şey eklemek istiyorum, Oda ne yapabilir bu konuda diye.

Çoğu arkadaşımız Odanın nasıl bir işlevi olduğunu, mesleki denetimini, etkinliklerini falan bilmiyordu. Bu konuda biz Uğur ağabeyleri falan okulda ağırladık, onlar da geldiler, sağ olsunlar ve burada Odanın işlevini, mesleki denetimini falan açıklayarak, birçok arkadaşın da fikrini değiştirdiler; yani 1. sınıflara, 2. sınıflara, 3. sınıflara, 4. sınıflara hitap edebildiler. Bence diğer illerde de böyle şeyler yapılabilir. Denizli için konuşuyorum ben. Muğla'ya bağlıyız biz. Mesela dönem başında tanıtım amacıyla yapacakları, Odanın ne tür faaliyetleri var, niçin önemli planlamada, kısa bir forum şeklinde bunları açıklayacakları şekilde okullara ziyarette bulunulabilir diye düşünüyorum. Tüm planlama öğrencileri için bu bilgilendirme etkili olabilir.

Rıfat Yılmaz- Ben de İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü'nden geliyorum.

Benim bir çekincem var şehircilikle ilgili, şehir ve bölge planlamayla ilgili. Bizim okulda 4. sınıfta bu sene 28 kişi mezun olacak. Ama şu an sadece 2 kişi varız 4. sınıftan burada. Diğer okullar için bu sayı katbekat daha fazla. Benim çekincem şu: Biz,

milyonlara, on binlere, yüz binlere plan yapacak insanlarız. Ama acaba biz şehircilik ilkeleri dışında bir şey yapıyor muyuz, sokağa bakıyor muyuz?

Arkadaşlar örnek verdi, yanlış hatırlamıyorsam, Karaköy’de, Göğe Bakma Durağı diye bir şey yapmışlar. Evet, göğe bakmak güzel. Ama bence, göğe bakacaksak, biz sadece şehirciliğe, şehircilere bakmamalıyız; sokağın içine bakmalıyız, sokaktaki insanlara bakmalıyız. Sokakta gördüğümüz herkese bakmalıyız ki onlara plan yapabilelim. Bizim eğitimimizde bu bize öğretilmiyor, ben görmedim bunun eğitimini.

Teknik gezilerimiz oluyor, evet, Cansu arkadaşım anlattı; “öteki”lerin yaşadığı alanlara yöneliyoruz. Biz bunlara plan yapacağız, onların gözlerinin içine bakmalıyız. Onların gözlerine bakalım, onların sokaklarına girelim; onların kokularından rahatsız olmayalım, burnumuzu kapatmayalım, o kokuyu hissedelim ki plan yapalım.

Çekincem şu açıdan: Bu sene neredeyse 1000 kişi mezun olacak, ama 1000 kişi yok burada. Belki 500 kişi mezun olacak; 500 kişi yok burada. Bu kadar kişi mezun olacak ve bu konuştuklarımızdan çok az kişinin haberi, bilgisi olacak. Benim çekincem şu: Biz bu insanları anlamadan, biz bu insanları görmeden, toplumun her kesimini bilmeden; onların yanından geçerken gözümüzü, kulağımızı, burnumuzu tıkayıp gidersek, biz bunlara plan yapmış olmayız. Sadece şehircilik ilkelerini... İlkelerimiz adı altında Odamızın yazdığı, yanlış hatırlamıyorsam, 12-13 madde var. Onlar yetmez size, onlar yetmez bize. Bizim onların gözlerinin içine bakmamız lazım. Her şehirde onlara bakmamız lazım ki plan yapabilelim. Herkes kendi alanına sığsın, kendi alanına göre bir şey yapsın. Benim çekincem bu. Yani bunların hiçbiri değil. Planlama eğitiminde en eksik nokta varsa, stüdyolarımız değil, şeylerimiz değil; en eksik nokta, insanların içine bakamamamız. İnsanların gözlerinin içine bakmamız lazım. Teşekkür ederim.

Salondan- Ben aslında başka bir şey söyleyecektim, ama hazır konu gelmişken şunu söyleyeyim: Mimar Sinan’lı olarak hep tartıştığımız konu o; meslek etiği olarak plancılar nasıl davranmalı. Mezun olduğumuzda, bazılarımız gerçekten o planda o kararı vermemesi gerekiyor, o insanların gerçekten anlaşılmalı falan olması gerekiyor. Örneğin Fikirtepe gibi; oradaki insanlarla anlaşılmadığı halde, onlara rağmen dönüşüm yapılıyor. Ama plancı o planların altına imzalar atıyor. Bunlarla da mücadele etmek lazım, o kişilere nasıl plan yapılması gerektiğinin kavratılması lazım.

Bir önerim var: 2010’lu yıllarda öğrenci buluşmaları yapılmış. Bu söylediğiniz kış kampı gibi ve okullarda yapılmış. O zaman da yer sıkıntımız olmayacak; dediğiniz gibi, küçük illerde de yapabiliriz. Burada hocalarımız var, üç-dört ilde gezmişler, onlardan yardım isteyerek o şehirlerde ilerleyebiliriz, başlangıcını yapabiliriz. Mimar Sinan olarak da bunun ilk adımını biz atabiliriz, ilk sene biz alabiliriz. Teşekkür ederim.

Tunca Beril Başaran- Konuşmak isteyen başka kimse var mı? Yok.

Arkadaşlar; vakti de düşünerek, artık toparlıyorum ve öneriler kısmına geçmemiz makul olur sanıyorum.

Yerel örgütlülük üzerine konuştuk; temsilcilik olan illerde, olmayan illerde öğrenci örgütlülüğünü nasıl yapacağımız hakkında.

Bir diğer konu ise açık kaynak ya da arşiv yaratmaktı öğrenciler arasında.

Üçüncü konu, dönem başlarında okullarda Odayla ilgili, örgütlülükle ilgili bilgilendirme toplantıları yapılması, aynı zamanda kolokyum sonrasında da okullara ziyaretler yapılması.

Mesleki etik alanından bahsetti arkadaşımız az önce. Mesleki etik konusunda öğrenciler olarak bir şey yapabiliriz. Uygulamalı dersler. Sokağa dokunmaktan kasıt oydu sanırım, ben öyle bir şey anladım.

Bir de yerel konferanslar ya da küçük alanlarda toplantılar yapılması önerisi geldi Nuri Cem'den.

Bunları konuşalım. Yaklaşık altı başlığımız var; bunların üzerine çözüm önerileriyle gidersek daha sağlıklı olur diye düşünüyorum.

Murat Yıldız- Ben de Ilgaz ile Gamze'nin söylediği şeye küçük bir şey ekleyeceğim.

Bu kurultaydan döndükten sonra, yani bu salondan çıktıktan sonra, burada tartışılanların, konuşulanların, en başından beri söylediğimiz gibi, uçup gitmemesi ve illerimize döndüğümüzde, buradan aldığımız motivasyonla ve ilhamla orada çalışmalar yürütebilmek adına arkadaşlarımızın söyledikleri önemli. Biz daha çok şeyi konuşuyoruz; evet, parçalı yapılar var, öğrenci komisyonları, topluluklar var, bunların bir araya geldiği zeminler, platformlar olabilir, sosyal medyadan daha pratik deneyimlere kadar uzanan. Ama bence bizim için önemli olan, illerimize döndüğümüz zaman, daha yerel deneyimler üzerinden, o yerelin özellikleri üzerinden bir mücadele yürütülecekse mücadele yürütmek, oradan bir kanal açmak, bir etkinlik yapmak vesaire gibi daha parçalı örnekler çıkarırsak, belki gelecek seneki kurultay için çok daha güzel bir tartışma ortamı elde etmiş oluruz. Yani biraz daha yerellikler üstünden bir şey geliştirip, bunu kurultaya aktarmak üzerine bir şey yapabilirsek çok daha iyi olur. Eminim ki, illeri bizler sizden daha fazla bilmiyoruz, oraların sorunlarını bizler sizden daha fazla bilmiyoruz. Siz oranın öznesi olduğunuza göre, bu çalışmayı daha aktif bir biçimde yürütmeniz, yoksa öğrenci komisyonu, örgütlemeye çalışmanız gerekiyor.

Bu arada, örgütlülük, örgütlülük, hep bundan bahsediyoruz. Belki özellikle Anadolu

üniversitelerinden gelen arkadaşlarımız için örgütlülük çok fazla bir şey ifade etmiyor olabilir. Çünkü bizler Ankara, İstanbul ve İzmir’de çalışan arkadaşlar olarak görece daha rahat örgütlenme koşullarına sahibiz; afişlerimizi astığımız zaman yurtulmuyor örneğin vesaire.

Örgütlenme, aslında temel olarak insanların birbirini ikna edebilmesi ve çok daha önemlisi, birlikte karar alma iradesini gösterebilmesidir ve biraz da tabii ki fedakârlık gerektirir. Mesela 07.30’da afişe çıkmak için yurdunuzdaki ya da evinizdeki sıcak yatağınızdan feragat etmeniz gerekir. Aslında bunlar. Yani biraz fedakârlık, biraz oranın öznesi olma. Bizim ihtiyacımız olan şeyler bence bunlar.

Teşekkürler.

Tunca Beril Başaran- Öğrenci örgütlülüğü konusunda söz almak isteyen ya da öneride bulunmak isteyen arkadaş var mı?

Buyur Delal.

Delal Doğan- Tekrar merhaba.

Murat’ın dediği gibi, aslında bizim için mühim olan şey yerel örgütlenmeler. Bizim yerelimiz de stüdyolarımız. Bu nedenle, şöyle somut bir şey önermek istiyorum: Gerçi her okulda var mı bilmiyorum, ama ÖTK’ların Odaya karşı tavrı belli olan öğrenciler tarafından oluşturulması gerektiği ve eğer ÖTK yoksa bile oluşturulması için, buradan okullarımıza döndüğümüzde, hepimizin başvuruda bulunması gerektiğini, bunu talep etmemiz gerektiğini düşünüyorum. Böylece en azından yerelde örgütlenmek biraz daha kolay olur.

Ayrıca, topluluklar üzerinden örgütlenmek her zaman çok daha kolay oluyor. Eğer o üniversitede bir topluluk yoksa veya aktif olmayan bir topluluğumuz varsa, bence önemli olan, öncelikle o toplulukları canlandırıp insanları bir araya getirmek.

Teşekkür ederim.

MURAT YILDIZ- Burada konuştuklarımızı bir süzgeçten geçirip, yazıya dökmemiz gerekiyor arkadaşlar, uçup gitmemesi için. Bu anlamda bir metin yazmamız ve bir sonuç bildirgesi üretmemiz gerekiyor. Bunun için bir komisyon oluşturmamız lazım, 4-5 kişilik bir çekirdek grup. Bugün için üretmemiz gerekmiyor; ama en kısa zamanda, salı gününe kadar bu komisyon bir araya gelip, bir sonuç bildirgesi yazacak.

Bu komisyonda görev almak isteyen arkadaşlarımız var mı? Sırayla isimleri alalım.

Öykü Çömez, Esra Yaviç, Ilgaz Su Aktaş, Nur İşcan, Nuri Cem Ceylan, Hakkı İlter, Bilal Seyhan, Ufuk Demir. Başka var mı?

Ayşenur var, bir de Seda Ataklı var.

Bu ekip bu toplantının ardından bir araya gelirse iyi olur, biraz konuşalım.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı; unuttuğumuz, kaçırdığımız bir nokta?

Buyur Gökhan.

İsmail Er- Merhaba. Ben İsmail Er, Yıldız Teknik Üniversitesi'nden.

Açıkça gördüğümüz bir sorunumuz var, bir örgütlenme problemimiz var. Özellikle Ankara, İstanbul, İzmir dışındaki illerde. Bir de İzmir, İstanbul, Ankara'da nasıl bir öğrenci komisyonu olacağına dair netleşmemiş, hâlâ oturmamış bir durum var. En azından ben öyle görüyorum. Belki bazı illerimizdeki arkadaşlar farklı düşünebilir. 5 yıldır Oda öğrenci komisyonu çalışması yapıyorum. Odaya geldiğimde ilk yaşadığım sıkıntı şuydu: "Oda öğrenci komisyonu ne yapar?" dediğimizde, bu sorunun cevabını alamıyorduk. Şimdi bir nebze bunu alabilmışiz. Bir olumsuzluk var burada, ama çok da umutsuz olmamak lazım arkadaşlar. Biz İstanbul'da Oda öğrenci komisyonu çalışmasına başladığımızda aylarca 3 kişiyle toplantı yaptık. Ben Yıldız'dan, bir arkadaşım Mimar Sinan'dan, bir arkadaşım İTÜ'den; aylarca 3 kişiyle toplantı yaptık, 5 kişiyle etkinlik yaptık. Yani bu iş biraz buradan başlayacak ve ne yapacağımı bilmeyen 3 tane öğrenci vardı, şimdi bir bakıyoruz, etkinliklerimize 50 kişi, 100 kişi katılıyor. Bırakın sadece Şehir Plancıları Odası'nı, ortak yaptığımız bir etkinlik vardı, Mühendislik-Şehircilik Günleri, geçen sene sekretaryalığını bile biz üzerimize aldık. Yani biraz da umutlu olmak gerekiyor. Diğer illerin yaşadığı sıkıntıyı biliyoruz, özellikle Konya'nın yaşadığı sıkıntıyı. Bu sadece bugünün sıkıntısı değil, yıllardır yaşanan bir sıkıntı. Bugün yaşadığımız az bile; geçmiş dönemlerde Konya öğrencileri Konya Şubeye gittiğinde, Şubeden, "Biz öğrenci komisyonunun ne olduğunu bilmiyoruz" deyip göndermişlerdi, bundan 3-4 yıl önce.

Önerim şu: Konya'daki arkadaşların sıkıntısını olabildiğince çözelim. Çünkü birileri gelecekler illa Konya'dan. Gelmezse de bunu Genel Merkez üzerinden bağlayalım ya da başka bir şube üzerinden. Gerekirse Konya'dan gelenlerle ekstra bir toplantı yapabiliriz.

Üçüncüsü de, bir deneyim aktarımdan bahsediyoruz. İstanbul, Ankara, İzmir ve diğer iller bugüne kadar yaptıklarının eğer arşivini çıkartırsa, bunu yayınlarsa, bundan sonrası için ön açıcı olur diye düşünüyorum. Bırakın yaptıklarımızı, yapmayı düşündüğümüz, yapamadığımız etkinlikleri bile yazalım, verimli olur. Teşekkürler.

Murat Yıldız- Başka söz almak isteyen var mı? Yok.

O zaman, yavaş yavaş bitirelim arkadaşlar.

Şöyle genel bir toparlama yapayım.

Biliyorsunuz, 1. Öğrenci Kurultayı 5 Kasım 2009 tarihinde Antalya’da, Akdeniz Üniversitesi kampusunda yapılmıştı. Buradan çıkan kararı zaten az çok tartıştık. Belki ona çok değinmedik, ama zaten o zamanlar öğrenci komisyonu dediğimiz bir oluşum yoktu ve dolayısıyla, bir iradeyle öğrenci komisyonlarının kurulması, topluluklardan bağımsız bir şekilde, Oda bünyesinde çalışması kararı alındı. Bizler de, 7 sene aradan sonra, burada, 2. Öğrenci Kurultayında önemli bir katılım sağladık diye düşünüyorum. Özellikle dışarıdan gelen öğrenci arkadaşların önemli bir ilgisi ve alakası vardı. Buradan, özellikle sunumlardan aldığımız bilgiler ve ilhamla, geri döndüğümüzde güzel işler çıkartabileceğimize ve gelecek senelerde yapacağımız kurultayda daha güzel şeyler çıkarabileceğimize inanıyorum. Buradan da aslında bir irade çıkarabildik; bir şeyler yapmaya başladığımız, tartışmaya başladığımız andan itibaren sonuç üretebileceğimizi gördük diye düşünüyorum. Umarım bu tartışmaları kendi illerimize döndüğümüz zaman devam ettiririz ve bunların uçup gitmemesi ve birbirimizle iletişim ağının devam ettirebilmemiz için de ortak zeminlerde bulduğumuz, bir araya geldiğimiz ve iletişime geçtiğimiz ortamlar kurabiliriz. Belki İsmail’in söylediği şey o açıdan önemli. Yani başka illerden arkadaşların sıkıntılarına en azından buradan ipuçları oluşturabilmek adına belki bu kurultay sonrasında daha detaylı tartışmalar yürütebiliriz.

Hepinize, özellikle dışarıdan gelen arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Şehir Plancıları Odası’na, Ankara Şube çalışanlarına, Sayın Genel Başkanımıza, bizlere maddi ve manevi anlamda çok destek verdiği için sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Teşekkür ederiz.

TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI

2. ÖĞRENCİ KURULTAYI

6 Kasım 2016 ODTÜ Mimarlık Amfisi

2. ÖĞRENCİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

20'nin üzerinde üniversiteden yaklaşık 250 öğrencinin katılımıyla 6 Kasım 2016 tarihinde Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde 2. Öğrenci Kurultayı gerçekleştirilmiştir. Süreç boyunca planlama öğrencileri eğitimi yapılan anketlerle birlikte değerlendirilmiş ve gün sonunda yapılan forumda öğrenci örgütlülüğü, eğitim süreçleri ve niteliği tartışılmıştır.

Öğrenci Komisyonu üyeleri ve katılımcı öğrenciler olarak meslek eğitiminin sadece fakülte'deki dört yıl ve diplomayla bitecek bir süreç olmadığını, kentler ve toplumlar gibi yaşayan öğeler üzerinden temellendiğinin bilincindeyiz. Hem birey hem öğrenci olarak mesleki eğitimimizin getirdiği bakış açısı bizleri planlamanın toplumla ve ülke gündemiyle kurduğumuz ilişkiler açısından söz sahibi bir konuma getirmektedir. Kısacası aldığımız eğitim sadece üniversite eğitiminden ibaret değil tam olarak hayatın, gündemin ve sokağın içindedir.

Kurultay kapsamında değerlendirdiğimiz konuların temellerinin atıldığı 5 Kasım 2009 tarihinde Antalya Akdeniz Üniversitesi'nde gerçekleşen 1. Öğrenci Kurultayında öğrenci topluluklarından bağımsız bir şekilde oda bünyesinde öğrenci komisyonlarının kurulması ve topluluk çalışmalarının desteklenmesi kararlaştırılmıştır. Ancak alınan kararlar 2013 yılında öğrenci komisyonlarının (Ankara, İstanbul, İzmir) kurulmasıyla somutlaşabilmiştir. 2. Öğrenci Kurultayı Öğrenci Komisyonlarının aşağıdaki kararları alabilme iradesini gösterdiği bir zemin olmuştur.

EĞİTİM KADROLARINDAKİ YETERSİZLİK

Yapılan anket çalışmaları ve forumlar sonucunda gördük ki, aldığımız eğitimin niteliği YÖK ve merkezden gelen kararlar sebebiyle planlama disiplini ciddi sorunlarla karşı karşıyadır. Bu sorunların en başında eğitim kadrolarının yetersizliği gelmektedir. Yeterli fiziksel ve teknik altyapı düşünülmeden, piyasanın talepleri doğrultusunda açılan yeni üniversiteler ve Şehir Planlama bölümleri eğitim alanında niteliksizleşmiş ve var olan üniversiteler artırılan öğrenci kontenjanlarıyla birlikte eğitim standartları düşmüştür. Bu amaçla üniversitelere bu konuda bir baskı oluşturulması ve akademik açıdan geliştirilmesine yönelik talepler üretilmelidir.

ODA İLE BAĞLANTILAR

Birçok üniversitede Şehir Plancıları Odası'nın şubesi bulunmaması sebebiyle öğrenci birlikteliği sağlanamamış ve Şubeler yetersiz koşullar altında her ilde aynı örgütlülük düzeyine ulaşamamıştır. Bu anlamda Oda Temsilciliklerinin ve Şubelerin var olmadığı ya da yeterli çalışma düzeyine ulaşamadığı illerde öğrenciler gerekli bağlantıları kurmalı ve Komisyon çalışmalarını faal hale getirmek için çalışmalar yürütmelidir. Oda Genel Merkezi kurumsal gücünü kullanarak bu alanlarda varlığını gösterebilmeli, gerekli girişimlerde bulunmalı ve mesleki örgütlülük anlamında Oda tanıtımlarının, Şube Çalışmalarının ve Öğrenci Komisyonlarının yapıldığı broşür veya raporlar hazırlanmalıdır. Şehir Plancıları Odası haber bülteninin illere iletilmesi noktasında daha etkili yollar geliştirilmeli ve oda yayınlarını içeren bir kitaplık oluşturulmasına çalışılmalıdır.

ÜST İLETİŞİM AĞI

Var olan Öğrenci Komisyonlarının ve üniversitelerdeki şehircilik, planlama, fakülte topluluklarının ve kulüplerin birbiriyle daha organize çalışması ve iletişimini güçlü hale getirebilmesi için bir iletişim ağı geliştirilmelidir. Bu amaçla sosyal medya kanalları ve iletişim gruplarının daha aktif bir biçimde kullanılması, her ilin kendi iletişim kanallarını güçlendirmesi gerekmektedir. Bu kanallar, Öğrenci Komisyonlarının faaliyetlerini içeren bir zemin olarak geliştirilmelidir. Komisyonların hâlihazırda çalışmalar yürüttüğü üniversitelerin diğer üniversitelere yol gösterici olması ve gerekli koordinasyonu sağlaması kararlaştırılmıştır.

ÇALIŞMA TAKVİMİ

Komisyonların etkinliklerinin, çalışmalarının yer aldığı dönemlik veya yıllık olarak hazırlanan, üniversitelerin sınav takvimleri dikkate alınarak ortak bir çalışma çizelgesi oluşturulmalıdır. Bu sayede, yapılacak etkinliklerin koordineli bir biçimde hazırlanması hedeflenmiştir.

YEREL İNİSİYATİFLER/GÖNÜLLÜLÜK

Öğrenci etkileşimlerinin süreğen bir biçimde devam etmesi açısından yerel birimlerde Komisyon çalışmalarına katkı sunabilecek, topluluklarla ve üniversitenin diğer birimleriyle dayanışma ağlarını güçlendirecek gönüllüler belirlenmiştir. Bu gönüllü çalışmaların daha nitelikli bir iletişim kanalı geliştirmesi için bir mail grubu oluşturulmuştur.

AÇIK KAYNAK

Üniversitelerde yapılan öğrenci projelerinin, paftaların, proje raporlarının ve öğrenci etkinliklerinin paylaşıldığı ve fikir alışverişinde bulunulduğu blog - forum niteliğinde açık kaynaklı bir sözlük çalışmasının başlatılması kararlaştırılmıştır. Bu çalışma üniversiteler arasındaki eğitim farklılıklarını gidermek ve öğrencilerin mesleki anlamda kendilerini geliştirebilmeleri açısından faydalı olacaktır.

MESLEKİ ETİK

Mesleki etik konusu üniversite planlama eğitiminin yetersiz kaldığı bir alandır. Meslek hayatımızın birçok uygulamasında maalesef mesleki etik ilkesini gözetmeden yapılan yüzlerce örneğe rastlamak mümkündür. Bundan hareketle emek, toplumsal cinsiyet, engelli hakları, kamu yararı, kent hakkı gibi konu alanlarının içerildiği ve detaylandırıldığı ders içeriklerinin meslek etiğinin içselleştirilmesi amacıyla üniversitelerin ders programlarına konulması ve komisyon çalışmalarında yer alması gerekmektedir.

ETKİNLİKLER

Farklı üniversitelerde yer alan Öğrenci Komisyonu ve toplulukların dönem içerisinde gerçekleştireceği ortak etkinliklerin, seminerlerin, meslek odamızın da aracılığıyla akademisyenlerin yer aldığı çalışmaların gerçekleştirilmesi, bu etkinliklerin düzenli aralıklarla tekrar etmesi kararlaştırılmıştır.

KIŞ KAMPI

Öğrenci inisiyatifinin belirleyeceği bir program çerçevesinde dönem içinde Komisyonların iletişim ve dayanışma ağlarının güçlendirilmesi ve fikirsel paylaşım ortamı oluşturulması için Yaz Eğitim kamplarına paralel bir biçimde iki gün sürecek Kış Kampları düzenlenecektir. Kampın yer seçiminde özellikle Komisyonların bulunmadığı, yetersiz kaldığı bölgeler dikkate alınacaktır.

ÖĞRENCİ KURULTAYI

Öğrenci Kurultaylarının Kolokyum etkinlikleriyle birlikte her sene yapılması karara bağlanmıştır.

